

พระราชบัญญัติ 1

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34				

บท 1

1 ื่อความต่อไปนี้เป็นคำที่โมเสสกล่าวแก่คนอิสราเอลทั้งปวงที่ในถิ่นทุรกันดารฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้ คือในที่ราบข้างหน้าทะเลแดงระหว่างปารานและโทเฟล ลาบาน ฮาเซโรท และดีซาหับ

2 (หนทางจากโฮเรบตามทางภูเขาเสอีร์จนถึงคาเดชบารเนียนั้นเป็นทางเดินสิบเอ็ดวัน)

3 อยู่มาในวันที่หนึ่งเดือนที่สิบเอ็ดปีที่สี่สิบโมเสสได้กล่าวแก่คนอิสราเอล ตามบรรดาพระดำรัสที่พระเยโฮวาห์ทรงประทานแก่ท่าน เป็นพระบัญญัติให้แก่เขาทั้งหลาย

4 หลังจากที่ท่านได้ฝ่าฝืนโอวาทของข้าพเจ้าที่โฮเรบว่า ท่านอย่าไปเข้าเมืองเฮชโบน และโอ๊กษัตริย์เมืองบาซาน ผู้ซึ่งอยู่ในฮัซทาโรท ณ ตำบลเอเดรอนนั้นแล้ว

5 โมเสสได้เริ่มอธิบายพระราชบัญญัตินี้ที่ในแผ่นดินโมอับฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้ว่า

6 "พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราได้ตรัสสั่งเราทั้งหลายที่โฮเรบว่า `เจ้าทั้งหลายได้พักที่ภูเขานี้มานานพอแล้ว

7 เจ้าทั้งหลายจงหันไปเดินตามทางที่ไปยังแดนเทือกเขาของคานาโมไรด์ และที่ใกล้เคียงกันในที่ราบ และในแดนเทือกเขา และในหุบเขา ในทางใต้ และที่ฝั่งทะเล แผ่นดินของคนคานาอัน และที่เลบานอน จนถึงแม่น้ำใหญ่ คือแม่น้ำยูเฟรติส

8 ดูเถิด เราได้ตั้งแผ่นดินนั้นไว้ตรงหน้าเจ้าทั้งหลาย เจ้าทั้งหลายจงเข้าไปยึดครองแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงปฏิญาณกับบรรพบุรุษของเจ้า คืออับราฮัม อิสอัค และยาโคบ ว่าจะให้แก่เจ้าทั้งหลายและแก่เชื้อสายของเจ้าที่มาภายหลังเจ้าด้วย'

9 ครั้นนั้นข้าพเจ้าได้บอกท่านทั้งหลายว่า `ข้าพเจ้าผู้เดียวแบกพวกท่านทั้งหลายไม่ไหว

10 พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านได้ทรงให้ท่านทั้งหลายทวีมากขึ้น และดูเถิด ทุกวันนี้พวกท่านทั้งหลายมีจำนวนมากดุจดวงดาวทั้งหลายในท้องฟ้า

11 (ขอพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของท่านทั้งหลายทรงกระทำให้ท่านทั้งหลายทวีขึ้นพันเท่าและทรงอำนวยพระพรแก่ท่าน ดังที่พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้แก่ท่านทั้งหลายแล้วนั้น)

12 ข้าพเจ้าคนเดียวจะแบกท่านทั้งหลายผู้เป็นภาระและเป็นความยากลำบากและการทู่ถ่วงของท่านทั้งหลายอย่างไรได้

13 จงเลือกคนที่มีปัญญา มีความเข้าใจและมีชื่อตามตระกูลของท่านทั้งหลาย และข้าพเจ้าจะตั้งเขาให้เป็นหัวหน้าของท่านทั้งหลาย'

14 ท่านทั้งหลายได้ตอบข้าพเจ้าว่า `สิ่งที่ท่านกล่าวนั้นดีแล้ว ควรที่ข้าพเจ้าทั้งหลายจะกระทำ'

15 ข้าพเจ้าจึงได้เลือกหัวหน้าจากทุกตระกูล ซึ่งเป็นคนมีปัญญาและมีชื่อ ตั้งไว้เป็นใหญ่เหนือท่านทั้งหลาย ให้เป็นนายพัน นายร้อย นายห้าสิบ นายสิบ และพนักงานต่างๆตามตระกูลของท่าน

16 ครั้นนั้นข้าพเจ้าได้กล่าวกำชับพวกตุลาการของท่านทั้งหลายว่า `จงพิจารณาคดีของพี่น้องและตัดสินความตามยุติธรรมระหว่างชายคนหนึ่งและพี่น้องของตน หรือคนต่างด้าวที่อาศัยอยู่กับท่าน

17 ท่านทั้งหลายอย่าลำเอียงในการพิพากษา จงฟังผู้น้อยและผู้ใหญ่ให้เหมือนกัน ท่านทั้งหลายอย่ากลัวหน้ามนุษย์เลย เพราะการพิพากษานั้นเป็นการของพระเจ้า และคดีใดที่ยากเกินไปสำหรับท่านจงนำมาให้ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะพิจารณาเอง'

- 18 ครั้งนั้นข้าพเจ้าได้สั่งท่านทั้งหลายถึงบรรดาสิ่งที่ท่านทั้งหลายควรกระทำ
- 19 เราได้ออกไปจากโอเริบเดินทะเลสู่ถิ่นทุรกันดารใหญ่อันเป็นที่น่ากลัวตามที่ท่านทั้งหลายได้เห็นนั้น เดินไปตามแดนเทือกเขาของคอนอาโมไรต์ ดังที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราได้ตรัสสั่งเราไว้ และเรามาถึงคาเดชบารเนีย
- 20 และข้าพเจ้าได้กล่าวแก่ท่านทั้งหลายว่า `ท่านทั้งหลายมาถึงแดนเทือกเขาของคอนอาโมไรต์แล้ว เป็นที่ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราประทานแก่เราทั้งหลาย
- 21 ดูเถิด พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกท่านได้ทรงตั้งแผ่นดินนั้นไว้ตรงหน้าท่านแล้ว จงขึ้นไปยึดแผ่นดินนั้น ดังที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของบรรพบุรุษของพวกท่านได้ตรัสสั่งไว้ อย่างกลัวหรืออย่าตกใจไปเลย'
- 22 แล้วท่านทั้งหลายทุกคนได้เข้ามาหาข้าพเจ้าพูดว่า `ให้เราทั้งหลายใช้คนไปก่อนเราและสอดแนมดูแผ่นดินนั้นแทนเรา นำข่าวเรื่องทางที่เราจะต้องขึ้นไป และเรื่องหัวเมืองที่เราจะไปนั้นมาให้เรา'
- 23 เรื่องนั้นข้าพเจ้าเห็นดีด้วย ข้าพเจ้าจึงได้เลือกสิบสองคนมาจากท่านทั้งหลายตระกูลละคน
- 24 แล้วคนเหล่านั้นได้ขึ้นไปขึ้นแดนเทือกเขา มาถึงหุบเขาเอชโคล และสอดแนมดูที่นั่น
- 25 เขาทั้งหลายได้เก็บผลไม้เมืองนั้นติดมือมาให้เราทั้งหลายและนำขามมาให้เราว่า `ที่ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราประทานแก่เรานี้เป็นแผ่นดินที่ดี'
- 26 แต่กระนั้นท่านทั้งหลายก็ไม่ยอมขึ้นไป กลับขัดขึ้นพระบัญชาของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลาย
- 27 และท่านทั้งหลายได้ปนอยู่ในเต็นท์ของตน และว่า `เพราะพระเยโฮวาห์ทรงชังพวกเรา พระองค์จึงทรงพาเราทั้งหลายออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ จะได้มอบเราไว้ในมือคอนอาโมไรต์เพื่อจะทำลายเราเสีย
- 28 เราทั้งหลายจะขึ้นไปที่ไหนเล่า พวกพี่น้องของเราได้ทำอกใจของเราให้ผ้อทอดลอยไปโดยที่ว่า "คนเหล่านั้นใหญ่กว่าและสูงกว่าพวกเราอีก เมืองเหล่านั้นก็ใหญ่มีกำแพงสูงเทียมฟ้า และยิ่งกว่านั้นเราได้เห็นพวกคนอานาคอยู่ที่นั่นด้วย"
- 29 แล้วข้าพเจ้าจึงได้พูดกับท่านทั้งหลายว่า `อย่าครั่นคร้ามหรือกลัวเขาเลย
- 30 พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านผู้นำหน้าท่านทั้งหลาย พระองค์จะทรงต่อสู้เพื่อท่านทั้งหลาย ดังที่พระองค์ได้ทรงกระทำให้แก่ท่านทั้งหลายในอียิปต์ต่อหน้าต่อตาท่านทั้งหลาย
- 31 และในถิ่นทุรกันดาร ซึ่งในที่นั้นพวกท่านได้เห็นพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงอุ้มชูพวกท่าน ดังพ่ออุ้มลูกชายของตน ตลอดทางที่ท่านได้ไปนั้น จนท่านทั้งหลายได้มาถึงที่นี่'
- 32 แต่อย่างไรก็ตาม ท่านทั้งหลายมิได้เชื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลาย
- 33 ผู้ได้ทรงนำทางข้างหน้าท่าน เพื่อจะหาที่ไว้ให้ท่านทั้งหลายตั้งเต็นท์ของท่าน เป็นไฟในกลางคืน เพื่อโปรดให้ท่านทั้งหลายเห็นทางที่ควรจะไป และเป็นเมฆในกลางวัน
- 34 พระเยโฮวาห์ได้ทรงสดับเสียงคำพูดของท่านทั้งหลาย จึงทรงกริ้วและปฏิญาณว่า
- 35 `แท้จริงจะไม่มีผู้ใดในยุคที่ชั่วนี้สักคนเดียวที่จะได้เห็นแผ่นดินดีนั้น ที่เราได้ปฏิญาณว่าจะให้แก่บรรพบุรุษของเราทั้งหลาย
- 36 เว้นแต่คาเลบบุตรชายเยฟุนเนห์ เขาจะเห็นแผ่นดินนั้น และเราจะให้แผ่นดินที่เขาได้เหยียบนั้นแก่เขาและแก่ลูกหลาน เพราะเขาได้ตามพระเยโฮวาห์อย่างสุดใจ'
- 37 เพราะเหตุท่านทั้งหลายพระเยโฮวาห์ก็ทรงพิโรธเราด้วย ตรัสว่า `เจ้าจะไม่ได้เข้าไปในที่นั้นด้วยเหมือนกัน
- 38 แต่โยชูวาบุตรชายนูนผู้ยืนอยู่ตรงหน้าเจ้า จะได้เข้าไป จงสนับสนุนเขาเพราะเขาจะพาคนอิสราเอลไปถือกรรมสิทธิ์พื้นดินนั้น
- 39 ยิ่งกว่านั้นเด็กเล็กของเจ้าทั้งหลายที่เจ้าทั้งหลายว่าจะตกเป็นเหยื่อ และบุตรของเจ้าในวันนี้ยังไม่รู้จักผิดและชอบ จะได้เข้าไปที่นั่น เราจะให้แผ่นดินนั้นแก่เขา และเขาจะถือกรรมสิทธิ์อยู่ที่นั่น
- 40 แต่ฝ่ายเจ้าทั้งหลายจงกลับเดินเข้าถิ่นทุรกันดาร ตามทางที่ไปสู่ทะเลแดงเถิด'
- 41 ครั้งนั้นท่านทั้งหลายได้ตอบข้าพเจ้าว่า `เราทั้งหลายได้กระทำบาปต่อพระเยโฮวาห์แล้ว เราทั้งหลายจะขึ้นไปสู้รบตามบรรดาพระดาร์สที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราทั้งหลายได้ตรัสสั่งนั้น' และท่านทั้งหลายได้คาดอาวุธเตรียมตัวไว้ทุกคน คิดว่าที่จะขึ้นไปยังแดนเทือกเขานั้นเป็นเรื่องง่าย
- 42 พระเยโฮวาห์ตรัสสั่งข้าพเจ้าว่า `จงกล่าวแก่คนทั้งหลายนั้นว่า อย่าขึ้นไปสู้รบเลย เกรงว่าเจ้าทั้งหลายจะแพ้ศัตรู เพราะเรามีได้อยู่ท่ามกลางเจ้าทั้งหลาย'
- 43 ข้าพเจ้าจึงได้กล่าวแก่ท่านดังนั้น และท่านทั้งหลายไม่ฟัง แต่ได้ขัดขึ้นพระบัญชาของพระเยโฮวาห์ มีใจองอาจและได้ขึ้นไปที่แดนเทือกเขานั้น
- 44 และคอนอาโมไรต์ที่อยู่ในแดนเทือกเขานั้น ได้ออกมาต่อสู้และไล่ตีท่านทั้งหลายดุจฝูงผึ้งผึ้งไล่ และได้ฆ่าท่าน

ทั้งหลายในตำบลเสอีร์จนถึงโฮรมาห์

45 และท่านทั้งหลายกลับมาร้องไห้ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ แต่พระเยโฮวาห์มิได้ทรงฟังเสียงร้องหรือเงียพระกรรมสดับท่านทั้งหลาย

46 ท่านทั้งหลายจึงพักอยู่ที่คาเดชหลายวันตามวันที่ท่านทั้งหลายได้อยู่ที่นั่น"

บท 2

"คครั้งนั้นเราทั้งหลายได้กลับเดินเข้าถิ่นทุรกันดารตามทางที่ไปสู่ทะเลแดงตามที่พระเยโฮวาห์สั่งข้าพเจ้า และเราทั้งหลายได้เดินเวียนภูเขาเสอีร์หลายวัน

2 แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสสั่งข้าพเจ้าว่า

3 `เจ้าทั้งหลายได้เดินเวียนที่แดนเทือกเขานั้นนานพอแล้ว จงหันไปเดินทางทิศเหนือเถิด

4 และจงบัญชาคนทั้งปวงว่า เจ้าทั้งหลายจงจะเดินผ่านเขตแดนเมืองพี่น้องของเจ้า คือลูกหลานของเอซาวที่อยู่ตำบลเสอีร์แล้ว และเขาทั้งหลายจะกลัวพวกเจ้า ฉะนั้นเจ้าทั้งหลายจงระวังตัว

5 อย่าต่อสู้เขา เพราะเราจะไม่ให้ที่ของเขาแก่เจ้าเลย จะไม่ให้ที่ดินแม้เพียงฝ่าเท้าเหยียบได้ ด้วยว่าภูเขาเสอีร์นั้นเราได้ให้เอซาวยึดครองแล้ว

6 เจ้าทั้งหลายจงเอาเงินซื้อเสบียงอาหารจากเขาเพื่อจะได้กิน และจงเอาเงินซื้อน้ำจากเขาด้วยเพื่อจะได้ดื่ม

7 เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกเจ้าได้อำนวยพระพรแก่บรรดาการที่มือของพวกเจ้าได้กระทำ พระองค์ทรงทราบทางที่เจ้าได้เดินในถิ่นทุรกันดารใหญ่นี้ พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกเจ้าได้อยู่กับเจ้าสืบปีนั้นมาแล้ว พวกเจ้ามิได้ขัดสนสิ่งใดเลย'

8 แล้วเราทั้งหลายได้เดินเลยไปจากพี่น้องของเราพวกลูกหลานเอซาวผู้อยู่ที่เสอีร์ ไปจากทางที่ราบจากเอลัทและจากเอซีโอนเกเบอร์ และเราได้เลี้ยวไปเดินตามทางถิ่นทุรกันดารโมอับ

9 และพระเยโฮวาห์ได้ตรัสกับข้าพเจ้าว่า `เจ้าทั้งหลายอย่าราวีพวกโมอับหรือสู้รบกับเขาเลย เพราะเราจะไม่ให้ที่ของเขาแก่เจ้าเพื่อยึดครอง ด้วยเราได้ให้ที่ตำบลลารันแก่ลูกหลานของโลทให้ปกครองแล้ว'

10 แต่ก่อนคนเอมิมอยู่ที่นั่นเป็นชนชาติใหญ่และมากและสูงอย่างคนอานาค

11 คนเหล่านั้นได้นับว่าเป็นพวกมนุษย์ยักษ์ เหมือนคนอานาค แต่คนโมอับเรียกชื่อพวกนี้ว่าเอมิม

12 เมื่อก่อนพวกโฮรีได้อยู่ที่เสอีร์ด้วย แต่ลูกหลานเอซาวได้มาอยู่แทนเขา และได้ทำลายเขาเสียให้พินาศ และได้อาศัยอยู่ในที่ของเขาเหมือนพวกอิสราเอลได้กระทำแก่เมืองที่พระเยโฮวาห์ประทานให้เขายึดครองนั้น

13 ข้าพเจ้ากล่าวว่า `บัดนี้เจ้าทั้งหลายจงยกเดินข้ามลำธารเศเรด' เราทั้งหลายจึงข้ามลำธารเศเรด

14 และนับตั้งแต่เรามาจากคาเดชบารเนีย จนถึงได้ข้ามลำธารเศเรดนั้นได้สามสิบแปดปีจนสิ้นยุคนั้น คือคนทั้งหลายที่จะออกทัพได้นั้นตายหมดจากท่ามกลางค่าย ตามที่พระเยโฮวาห์ทรงปฏิญาณกับเขาไว้

15 แท้จริงพระหัตถ์พระเยโฮวาห์ได้ทรงต่อสู้เขา เพื่อทรงทำลายเขาจากท่ามกลางค่ายจนเขาทั้งหลายศูนย์เสียหมด

16 ต่อมาเมื่อคนที่ออกทัพได้มาตายเสียหมดจากท่ามกลางคนเหล่านั้นแล้ว

17 พระเยโฮวาห์ได้ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า

18 `วันนี้เจ้าทั้งหลายจะเดินข้ามตำบลลารันเขตแดนของคนโมอับ

19 และเมื่อเข้าใกล้แนวหน้าของคนอัมโมนอย่าราวีหรือรบกับเขาเลย เพราะเราจะไม่ให้ที่อยู่ของลูกหลานคนอัมโมนแก่เจ้าให้ยึดครองเลย ด้วยเราได้ให้ที่นั่นแก่ลูกหลานของโลทเป็นผู้ยึดครองแล้ว'

20 (ทั้งที่นั่นก็นับว่าเป็นแผ่นดินของพวกมนุษย์ยักษ์ แต่ก่อนมนุษย์ยักษ์ได้อยู่ในนั้น แต่คนอัมโมนได้เรียกชื่อของเขาว่าคัมซุมมิม

21 คนเหล่านั้นใหญ่และมากและสูงอย่างคนอานาค แต่พระเยโฮวาห์ได้ทรงทำลายเขาเสียให้พินาศ และพวกอัมโมนได้เข้ายึดที่ของเขาและตั้งอยู่แทน

22 เหมือนพระองค์ได้ทรงกระทำให้แก่พวกลูกหลานเอซาวผู้อยู่ที่เสอีร์ เมื่อพระองค์ทรงทำลายพวกโฮรีเสียให้พินาศ และเขาได้ยึดที่ของพวกโฮรีแล้วตั้งอยู่แทนจนทุกวันนี้

23 ส่วนชาวอิฟวาร์ที่อยู่ในเฮเชริมจนถึงกาซา คนคัฟโธร์ซึ่งมาจากตำบลคัฟโธร์ ก็ได้ทำลายเขาและตั้งอยู่แทน)

24 `พวกเจ้าจงลุกเดินทางไปข้ามลุ่มแม่น้ำอารโนน ดูเถิด เราได้มอบสิโหนชาวอามไรต์ผู้เป็นกษัตริย์เมืองเฮชบอนและเมืองของเขาไว้ในมือของพวกเจ้า เจ้าทั้งหลายจงตั้งมั่นยึดเมืองนั้นและสู้รบกับเขา

- 25 ตั้งแต่นั้นไปเราจะให้ชนชาติทั้งหลายทั่วใต้ฟ้าครั้นคร้ามต่อพวกเจ้าและกลัวเจ้า คนประเทศผู้จะได้ยินข่าวเรื่องเจ้าจะกลัวตัวสั่นและมีความระทมเพราะเจ้า'
- 26 ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงใช้ผู้สื่อสารจากถิ่นทุรกันดารเคเดโมทไปเฝ้าสิโหนกษัตริย์เมืองเฮชโบนนั้น ทูลถ้อยคำอันสันติว่า
- 27 'ขอให้ข้าพเจ้าเดินข้ามแผ่นดินของท่าน ข้าพเจ้าจะเดินไปตามทางหลวง จะไม่เลี้ยวไปทางขวามือหรือซ้ายมือเลย
- 28 ขอท่านได้ขายเสบียงเอาเงินของข้าพเจ้า เพื่อข้าพเจ้าจะได้กิน และขอชายน้าเอาเงินของข้าพเจ้า เพื่อข้าพเจ้าจะได้ดื่ม ขอให้ข้าพเจ้าเดินเท้าข้ามประเทศของท่านเท่านั้น
- 29 (ดูพวกลูกหลานเอชวาที่อยู่ตำบลเสอีร์ และพวกโมอับที่อยู่ตำบลอาร์ ได้กระทำแก่ข้าพเจ้านั้น) จนข้าพเจ้าข้ามแม่น้ำจอร์แดนเข้าไปในแผ่นดินที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลายได้ทรงประทานแก่ข้าพเจ้า'
- 30 แต่สิโหนกษัตริย์เมืองเฮชโบน ไม่ยอมให้เราทั้งหลายข้ามประเทศของท่าน เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกท่านได้ทรงกระทำให้จิตใจของสิโหนให้กระด้าง กระทำให้ของท่านให้แข็งไป เพื่อจะได้ทรงมอบเขาไว้ในมือของพวกท่าน ดังเป็นอยู่ทุกวันนี้
- 31 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า 'ดูเถิด เราได้เริ่มมอบสิโหนและเมืองของเขาไว้กับเจ้า จงตั้งต้นเข้ายึดครองที่นั่นเพื่อเจ้าจะได้แผ่นดินของเขาเป็นกรรมสิทธิ์'
- 32 แล้วสิโหนยกออกมาต่อสู้กับเรา ทั้งท่านและพลโยธาทั้งหลายของท่านที่ตำบลยาฮาซ
- 33 และพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราทั้งหลายได้ทรงมอบท่านไว้ต่อหน้าเรา และเราได้ตีทำลายท่านกับโอรสและพลโยธาทั้งหลายของท่านเสีย
- 34 ครั้งนั้นเราได้ยึดเมืองทั้งปวงของท่าน และเราได้ทำลายเสียสิ้น คือผู้ชายผู้หญิงและเด็กทั้งหลายในทุกเมือง ไม่มีเหลือเลย
- 35 แต่ฝูงสัตว์เราได้ยึดมาเป็นของเรา ทั้งของริบไดในเมืองเหล่านั้นที่เราตีมา
- 36 ตั้งแต่อาโรเออร์ที่อยู่ริมลุ่มแม่น้ำอารโนนและตั้งแต่เมืองที่อยู่ในลุ่มแม่น้ำนั้นจนถึงเมืองกิเลอาด ไม่มีเมืองใดที่ต่อต้านเราได้ พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราได้ทรงมอบทั้งหมดไว้แก่เรา
- 37 แต่ท่านทั้งหลายมิได้เข้าใกล้แผ่นดินคนอัมโมน คือฝั่งแม่น้ำยบบอกและเมืองที่อยู่บนภูเข และที่ใดๆซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราตรัสห้ามเรานั้น"

บท 3

"เราทั้งหลายจึงได้หันไปขึ้นทางสู่เมืองบาซัน แล้วโอ๊กษัตริย์เมืองบาซันก็ออกมาสู้รบกับเรา ตัวโอ๊กเองและพลโยธาทั้งหมดของท่านมารบกับเราที่ตำบลเอเดรอี

- 2 แต่พระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า 'เจ้าอย่ากลัวเขาเลย เพราะเราจะมอบเขากับพลโยธาทั้งหมดของเขาและแผ่นดินของเขาไว้ในมือของเจ้า เจ้าจะกระทำแก่เขาเหมือนเจ้าได้กระทำแก่สิโหนกษัตริย์ของคนอาโมไรต์ซึ่งอยู่ตำบลเฮชโบนนั้น'
- 3 พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราจึงได้ทรงมอบไว้ในมือของเรา ทั้งโอ๊กษัตริย์เมืองบาซัน และพลโยธาทั้งหลายของท่าน และเราทั้งหลายได้ฆ่าตีเขาจนไม่มีเหลือ
- 4 ครั้งนั้นเราทั้งหลายได้ดีเอาบ้านเมืองทั้งหลายของเขาจนไม่มีเหลือสักเมืองเดียวซึ่งเราไม่ได้ยึดมารวมหกลิบเมืองดินแดนอาราโอบทั้งหมด ซึ่งเป็นราชอาณาจักรของโอ๊กษัตริย์เมืองบาซัน
- 5 บรรดาเมืองเหล่านี้เป็นเมืองที่มีกำแพงสูงโดยรอบ มีประตู มีด่านประตู และยังมีชนบทอีกมากที่ไม่มีกำแพง
- 6 เราได้ดีทำลายสิ้น ได้ทำลายทุกเมืองเสียสิ้น รวมทั้งผู้ชายผู้หญิงและเด็กทั้งหลาย เหมือนเราได้กระทำกับสิโหนกษัตริย์เมืองเฮชโบนนั้น
- 7 แต่ฝูงสัตว์ทั้งหมด และของริบไดในเมืองเหล่านั้นเราได้ยึดมาเป็นของเรา
- 8 ครั้งนั้นเราได้ยึดแผ่นดินเสียจากมือของกษัตริย์ทั้งสองของคนอาโมไรต์ ผู้อยู่ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้ ตั้งแต่ลุ่มแม่น้ำอารโนนถึงภูเขเออร์โมน
- 9 (ภูเขเออร์โมนนั้นชาวไซดอนเรียกว่าสิริออน และชาวอาโมไรต์เรียกว่าเสนีร์)
- 10 คือเมืองทั้งหลายในที่ราบสูง และกิเลอาดทั้งหมด และบาซันทั้งหมด จนถึงสาเลคห์และเอเดรอี ซึ่งเป็นหัวเมืองแห่งราชอาณาจักรโอ๊กในเมืองบาซัน
- 11 ด้วยยังเหลืออยู่แต่โอ๊กษัตริย์เมืองบาซันซึ่งเป็นพวกมนุษย์ยักษ์ ดูเถิด เติงนอนของท่านทำด้วยเหล็ก เติง

นอนนั้นไม่อยู่ที่เมืองรับบาทแห่งคนอัมโมนดอกหรือ ยาวตั้งเก้าศอก กว้างสี่ศอกขนาดศอกคนเรา

12 แผ่นดินนี้ที่เรายึดครองได้ครั้งนั้น คือตั้งแต่อาโรเออร์ ซึ่งอยู่ริมลุ่มแม่น้ำอารโนน และแดนเทือกเขากิเลอาดครึ่งหนึ่ง กับหัวเมืองทั้งหลายเหล่านั้น เราก็ได้ให้แก่คนรูเบนและคนกาด

13 ส่วนกิเลอาดที่ยังเหลืออยู่กับเมืองบาซานทั้งหมด ซึ่งเป็นราชอาณาจักรของโอก คือดินแดนอารโอบทั้งหมด เราก็ได้ไว้กับครึ่งหนึ่งของคนตระกูลมนัสเสห์ ทั้งหมดเมืองบาซานนั้นเรียกว่าดินแดนของพวกมนุษย์ยักษ์

14 ยาอีร์คนมนัสเสห์ก็ได้ดินแดนอารโอบทั้งหมด จนถึงเขตแดนเมืองชาวเกชูร์ และเมืองมาอาคาห์ และได้เรียกชื่อเมืองเหล่านั้นตามชื่อของตนว่า บาซานฮาโวทยาอีร์ จนถึงทุกวันนี้

15 เมืองกิเลอาดนั้นเราให้แก่มาคีร์

16 แก่คนรูเบนและคนกาदनนั้นเราให้ตำบลตั้งแต่กิเลอาดถึงลุ่มแม่น้ำอารโนน ถือเอากลางลุ่มน้ำเป็นแดนเรื่อยมาถึงแม่น้ำยับบ็อกอันเป็นแดนของคนอัมโมน

17 ทั้งแถบที่ราบด้วย มีแม่น้ำจอร์แดนเป็นพรมแดน ตั้งแต่ทะเลกินเนเรทจนถึงทะเลแห่งที่ราบ คือทะเลเค็ม ที่อัชโดดปีสกาห์ ซึ่งอยู่ที่สระวันออก

18 ครั้งนั้นข้าพเจ้าได้บัญชาท่านทั้งหลายว่า `พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านได้ทรงให้ท่านทั้งหลายยึดครองแผ่นดินนี้ ทแกลวาทหารทั้งสิ้นของท่าน จงถืออาวุธยกเข้าไปก่อนคนอิสราเอลผู้เป็นพี่น้องของท่าน

19 แต่ภรรยาของท่าน บุตรเล็กทั้งหลายของท่านกับฝูงสัตว์ของท่าน (เพราะข้าพเจ้าทราบอยู่แล้วว่า ท่านทั้งหลายมีฝูงสัตว์เป็นอันมาก) จงอยู่ในเขตเมืองที่เรายกให้ท่านก่อน

20 กว่พระเยโฮวาห์จะโปรดให้พี่น้องของท่านได้หยุดพักเหมือนได้ประทานแก่ท่านแล้ว จนเขาทั้งหลายจะยึดครองแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่เขาที่ปากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้นแล้ว ท่านทั้งหลายต่างจึงจะกลับมายังที่อยู่ของตน ซึ่งข้าพเจ้าได้ให้แก่ท่านทั้งหลาย'

21 ครั้งนั้นข้าพเจ้าได้สั่งโยชูวาว่า `นัยน์ตาของท่านได้เห็นบรรดากิจการซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านได้ทรงกระทำแก่ศัตรูทั้งหลายทั้งสองนั้นแล้ว ดังนั้นพระเยโฮวาห์จะทรงกระทำแก่อาณาจักรทั้งปวงซึ่งท่านจะเข้าไปอยู่เช่นเดียวกัน

22 ท่านอย่าได้กลัวเขาเลย เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน พระองค์นั้นทรงสู้รบเพื่อท่าน'

23 ครั้งนั้นข้าพเจ้าได้อ้อนวอนพระเยโฮวาห์ว่า

24 `ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า พระองค์พึงทรงสำแดงอำนาจและฤทธิ์พระหัตถ์ของพระองค์แก่ผู้รับใช้ของพระองค์ เพราะมีพระเจ้าองค์ไหนเล่าในสวรรค์หรือในแผ่นดินโลกซึ่งสามารถกระทำตามการสำคัญ และการอิทธิฤทธิ์ดังพระองค์ได้

25 ขอพระองค์ทรงโปรดอนุญาตให้ข้าพระองค์เข้าไปดูแผ่นดินอันดีที่อยู่ปากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น ดูแดนเทือกเขาจดงามและเลบานอนด้วย'

26 แต่พระเยโฮวาห์ได้พระพิโรธต่อข้าพเจ้า เพราะท่านทั้งหลายเป็นเหตุ พระองค์จึงมิได้ทรงโปรดฟังข้าพเจ้า และพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า `พอแล้ว เจ้าอย่าได้พูดกับเราด้วยเรื่องนี้อีกต่อไปเลย

27 เจ้าจงขึ้นไปถึงยอดเขาปีสกาห์ และเพ่งตาของเจ้าดูทิศตะวันตก ทิศเหนือ ทิศใต้ และทิศตะวันออก และดูแผ่นดินนั้นด้วยนัยน์ตาของเจ้า เพราะเจ้าจะข้ามแม่น้ำจอร์แดนนี้ไปไม่ได้เลย

28 แต่เจ้าจงกำชับโยชูวา จงสนับสนุนและชูใจของเขาให้เข้มแข็ง เพราะเขาจะต้องนำหน้าชนชาตินี้ข้ามไป และจะให้เขาทั้งหลายเข้าถือกรรมสิทธิ์ในแผ่นดินที่เจ้าแลเห็นนั้น'

29 ฉะนั้นเราทั้งหลายจึงยังยืนอยู่ในหุบเขาตรงหน้าเบธเปโอร์"

บท 4

"บัดนี้ โอ คนอิสราเอลทั้งหลาย จงฟังกฎเกณฑ์และคำตัดสินซึ่งข้าพเจ้าสอนท่านทั้งหลาย จงประพฤติตามเพื่อท่านทั้งหลายจะมีชีวิตอยู่ และเข้าไปยึดครองแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของท่านประทานแก่ท่าน

2 ท่านทั้งหลายอย่าเสริมเติมคำที่ข้าพเจ้าได้บัญชาท่านไว้และอย่าตัดออก เพื่อท่านทั้งหลายจะรักษาพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ซึ่งข้าพเจ้าได้บัญชาท่าน

3 นัยน์ตาของท่านทั้งหลายได้เห็นการซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงกระทำ เพราะเหตุพระบาอัลเปโอร์แล้ว ด้วยว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายได้ทรงทำลายบรรดาคนที่ติดตามพระบาอัลเปโอร์จากท่ามกลางท่าน

4 แต่ท่านทั้งหลายผู้ที่ยึดพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายมั่นคงอยู่ทุกคนได้มีชีวิตอยู่ถึงวันนี้

- 5 ดูกูเถิด ข้าพเจ้าได้สั่งสอนกฎเกณฑ์และคำตัดสินแก่ท่าน ดังที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้าได้ทรงบัญชาข้าพเจ้าไว้ เพื่อท่านทั้งหลายจะกระทำตามในแผ่นดินซึ่งท่านทั้งหลายกำลังเข้าไปยึดครองนั้น
- 6 จงรักษากฎเหล่านั้นและกระทำตาม เพราะนี่เป็นสติปัญญาของท่านทั้งหลายและความเข้าใจของท่านทั้งหลายท่ามกลางสายตาของชนชาติทั้งหลาย ซึ่งจะได้ยินถึงกฎเกณฑ์เหล่านี้แล้วเขาจะกล่าวว่า 'แน่ทีเดียวประชาชาติใหญ่นี้เป็นชนชาติที่มีปัญญาและความเข้าใจ'
- 7 เพราะมีประชาชาติใหญ่ชาติใดเล่าซึ่งมีพระเจ้าอยู่ใกล้ตน อย่างกับพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกเราทรงอยู่ใกล้เราในสิ่งสารพัดเมื่อเราร้องทูลต่อพระองค์
- 8 และมีประชาชาติใหญ่ชาติใดเล่า ซึ่งมีกฎเกณฑ์และคำตัดสินอันชอบธรรมอย่างกับพระราชบัญญัติทั้งหมดนี้ ซึ่งข้าพเจ้าได้ตั้งไว้ต่อหน้าท่านทั้งหลายในวันนี้
- 9 แต่จงระวังตัว และรักษาจิตวิญญาณของท่านให้ดี เกรงว่าพวกท่านจะลืมนั่นซึ่งนัยน์ตาได้เห็นนั้น และเกรงว่าสิ่งเหล่านั้นจะประหลาดเสียจากใจของท่านตลอดวันคืนแห่งชีวิตของพวกท่าน
- 10 ในวันนั้นที่พวกท่านได้ยินอยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกท่านที่โฮเรบ พระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า 'จงรวบรวมประชาชนให้เข้ามาหาเรา เพื่อเราจะให้เขาได้ยินคำของเรา เพื่อเขาทั้งหลายจะได้ฝึกตนที่จะยำเกรงเราตลอดวันคืนที่เขาใช้ชีวิตอยู่ในโลก และเพื่อว่าเขาจะได้สอนลูกหลานของเขาด้วย'
- 11 ท่านทั้งหลายได้เข้ามาใกล้ยืนอยู่ที่เชิงภูเขา และภูเขานั้นมีเพลิงลุกขึ้นถึงท้องฟ้า มีความมืด เมฆ และความมืดคลุมอยู่
- 12 แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับท่านทั้งหลายออกมาจากท่ามกลางเพลิง ท่านทั้งหลายได้ยินสำเนียงพระวจนะ แต่ไม่เห็นรูปสัณฐาน มิแต่ได้ยินพระสุรเสียงเท่านั้น
- 13 และพระองค์ทรงประกาศพันธสัญญาของพระองค์แก่ท่าน ซึ่งพระองค์ทรงบัญชาให้ท่านทั้งหลายปฏิบัติตามคือพระบัญญัติสิบประการ และพระองค์ทรงจารึกพระบัญญัตินั้นไว้บนศิลาสองแผ่น
- 14 ในครั้งนั้นพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาให้ข้าพเจ้าสั่งสอนกฎเกณฑ์และคำตัดสินแก่ท่านทั้งหลาย เพื่อท่านทั้งหลายจะได้กระทำตามในแผ่นดินซึ่งท่านกำลังจะข้ามไปยังยึดครองนั้น
- 15 เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงระวังตัวให้ดี เพราะในวันนั้นพวกท่านไม่เห็นสัณฐานอันใด เมื่อพระเยโฮวาห์ตรัสกับท่านทั้งหลายที่โฮเรบจากท่ามกลางเพลิง
- 16 เกรงว่าท่านทั้งหลายจะหลงทำรูปเคารพแกะสลักสำหรับตัวท่านทั้งหลายเป็นสัณฐานสิ่งหนึ่งสิ่งใด เป็นรูปตัวผู้หรือตัวเมีย
- 17 เหมือนสัตว์เดียรฉานอย่างใดในโลก เหมือนนกที่มีปีกบินไปในอากาศ
- 18 เหมือนสิ่งใดที่คลานอยู่บนดิน เหมือนปลาอย่างใดที่อยู่ในน้ำใต้แผ่นดินโลก
- 19 เกรงว่าพวกท่านจะยกหน้าขึ้นดูท้องฟ้าและเมื่อท่านเห็นดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และดวงดาว คือบริวารของท้องฟ้า พวกท่านจะถูกเหนี่ยวรั้งให้หันมามองและปรนนิบัติสิ่งเหล่านั้น เป็นสิ่งซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกท่านทรงแบ่งแก่ชนชาติทั้งหลายทั่วฟ้าทั้งสิ้น
- 20 แต่พระเยโฮวาห์ทรงเลือกท่านทั้งหลายและนำท่านออกมาจากเตาเหล็ก คือจากอียิปต์ ให้เป็นประชาชนในกรรมสิทธิ์ของพระองค์ อย่างที่เป็นอยู่ทุกวันนี้
- 21 ยิ่งกว่านั้น เพราะท่านทั้งหลายเป็นเหตุ พระเยโฮวาห์ทรงพระพิโรธต่อข้าพเจ้า และทรงปฏิญาณว่าข้าพเจ้าจะไม่ได้ข้ามแม่น้ำจอร์แดน และข้าพเจ้าจะไม่ได้เข้าไปในแผ่นดินดีซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายประทานแก่ท่านให้เป็นมรดก
- 22 แต่ข้าพเจ้าจะตายเสียในแผ่นดินนี้ ข้าพเจ้าจะไม่ได้ข้ามแม่น้ำจอร์แดน แต่ท่านทั้งหลายจะได้ข้ามไป และถือแผ่นดินดินนั้นเป็นกรรมสิทธิ์
- 23 จงระวังตัวให้ดี เกรงว่าท่านทั้งหลายจะลืมนพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลาย ซึ่งพระองค์ทรงกระทำไว้แก่ท่าน และสร้างรูปเคารพสลักเป็นสัณฐานสิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายทรงห้ามไว้
- 24 เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านเป็นเพลิงที่เผาผลาญ เป็นพระเจ้าผู้ทรงหวงแหน
- 25 เมื่อพวกท่านมีลูกและมีหลานและได้อยู่ในแผ่นดินนั้นมาช้านาน และท่านกระทำตัวให้เสื่อมทรามโดยการทำรูปเคารพสลักเป็นสัณฐานสิ่งใด และกระทำชั่วในสายพระเนตรพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลาย ซึ่งเป็นการย่ำยีให้พระองค์ทรงกริ้วโกรธ
- 26 ข้าพเจ้าขออภัยเชิญฟ้าและดินมาเป็นพยานกล่าวโทษท่านในวันนี้ว่า ท่านทั้งหลายจะพินาศอย่างสิ้นเชิงจาก

แผ่นดิน ซึ่งท่านทั้งหลายกำลังจะข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปยังนครนั้น ท่านจะไม่ได้ยืนในแผ่นดินนั้นนาน แต่ท่านจะถูกทำลายอย่างสิ้นเชิง

27 และพระเยโฮวาห์จะทรงกระทำให้ท่านทั้งหลายกระจัดกระจายไปอยู่ท่ามกลางชนชาติทั้งหลาย และท่านทั้งหลายจะเหลือจำนวนน้อยในท่ามกลางประชาชาติซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงขับไล่ให้ท่านเข้าไปอยู่นั้น

28 ณ ที่นั้นท่านทั้งหลายจะปรนนิบัติพระที่ทำได้ด้วยไม้และศิลา เป็นงานที่มีคนทำไว้ ซึ่งไม่ดู ไม่ฟัง ไม่รับประทาน ไม่ดมกลิ่น

29 แต่ ณ ที่นั้นแหละท่านทั้งหลายจะแสวงหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ถ้าพวกท่านค้นหาพระองค์ด้วยสุดจิต และสุดใจ พวกท่านจะพบพระองค์

30 เมื่อพวกท่านมีความทุกข์ลำบาก ซึ่งสิ่งสารพัดเหล่านี้มาถึงท่าน ในกาลภายหลัง ถ้าพวกท่านจะกลับมาหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน และเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์

31 (เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายเป็นพระเจ้าผู้ทรงกอปรด้วยพระเมตตา) พระองค์จะไม่ทรงละทิ้งหรือทำลายท่านทั้งหลาย หรือลืมนพันธสัญญาซึ่งพระองค์ทรงกระทำไว้กับบรรพบุรุษของท่านโดยการปฏิญาณ

32 เพราะบัดนี้จึงถามดูเถิดว่า ในกาลวันที่ล่วงมาแล้วนั้น คือวันที่อยู่ก่อนท่านทั้งหลาย ตั้งแต่วันที่พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ไว้บนโลก และถามดูจากฟ้าข้างนี้ถึงฟ้าข้างโน้นว่า เคยมีเรื่องใหญ่โตอย่างนี้เกิดขึ้นบ้างหรือ หรือเคยได้ยินถึงเรื่องอย่างนี้บ้างหรือ

33 มีชนชาติใดได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้าตรัสออกมาจากท่ามกลางเพลิง ดังที่ท่านได้ยินและยังมีชีวิตอยู่ได้

34 หรือมีพระเจ้าองค์ใดได้ทรงเพียรพยายามไปนาประชาชาติหนึ่งจากท่ามกลางอีกประชาชาติหนึ่งด้วยการลงใจ ด้วยการทรมานสำคัญ ด้วยการทรมาน ด้วยพระหัตถ์ทรงฤทธิ์ และด้วยพระกรที่ทรงเหยียดออก และด้วยเหตุหนักลว้าง ตามสิ่งสารพัดซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายทรงกระทำเพื่อท่านในอียิปต์ต่อหน้าต่อตาท่าน

35 ที่ได้ทรงสำแดงแก่ท่านทั้งหลายนั้นก็เพื่อท่านจะได้ทราบว่า พระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้า นอกจากพระองค์แล้วไม่มีพระเจ้าอื่นใดอีกเลย

36 พระองค์ทรงโปรดให้พวกท่านได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์จากฟ้าสวรรค์ เพื่อว่าท่านจะอยู่ในวินัยปกครอง พระองค์ทรงโปรดให้ท่านเห็นเพลิงใหญ่ของพระองค์ในโลก และพวกท่านได้ยินพระวจนะของพระองค์จากกองเพลิง

37 และเพราะพระองค์ทรงรักบรรพบุรุษของพวกท่าน จึงทรงเลือกเชื้อสายของชาติที่ภายหลังเขา และทรงพาท่านออกจากอียิปต์ท่ามกลางสายพระเนตรของพระองค์ ด้วยเดชะานุภาพยิ่งใหญ่ของพระองค์

38 ทรงขับไล่ประชาชาติที่ใหญ่กว่าและมีกำลังมากกว่าพวกท่านเสียให้พ้นหน้าท่าน และนำท่านเข้ามา และทรงประทานแผ่นดินของเขาให้แก่ท่านเป็นมรดกตั้งทุกวันนี้

39 เหตุฉะนั้นจงทราบเสียในวันนี้ และตรึกร่องอยู่ในใจว่า พระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าในฟ้าสวรรค์เบื้องบนและบนแผ่นดินเบื้องล่าง ไม่มีพระเจ้าอื่นใดอีกไม่เลย

40 เพราะฉะนั้นพวกท่านจงรักษากฎเกณฑ์และพระบัญญัติของพระองค์ ซึ่งข้าพเจ้าได้บัญชาแก่ท่านในวันนี้ เพื่อท่านและลูกหลานที่เกิดมาภายหลังท่านจะไปดีมาดี และวันคืนของท่านจะยืนนานอยู่ในแผ่นดิน ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกท่านประทานแก่ท่านเป็นนิรันดร์นั้น"

41 แล้วโมเสสกำหนดหัวเมืองทางดวงอาทิตย์ขึ้นฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้สามหัวเมือง

42 เพื่อผู้ใดที่ฝากคนจะได้หลบหนีไปอยู่ที่นั่น คือผู้ที่ฝากเพื่อนบ้านโดยมิได้เจตนา โดยมิได้เกลียดชังเขาแต่ก่อน และเมื่อหนีไปอยู่ในเมืองนี้เมืองใดเมืองหนึ่งก็จะรอดชีวิต

43 หัวเมืองเหล่านี้คือเมืองเบเซธรอยู่ในถิ่นทุรกันดารบนที่ราบสูงสำหรับคนรูเบน และเมืองราโมที่กิเลอาดสำหรับคนกาด และเมืองโกลานในบาซานสำหรับคนมนัสเสห์

44 ต่อไปนี้เป็นพระราชบัญญัติที่โมเสสได้ตั้งไว้ต่อหน้าคนอิสราเอล

45 เหล่านี้เป็นพระโอวาท เป็นกฎเกณฑ์และคำตัดสินซึ่งโมเสสกล่าวแก่คนอิสราเอลเมื่อเขาออกจากอียิปต์แล้ว

46 ฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้ที่หุบเขาตรงข้ามเบธเปโอร์ ในแผ่นดินของสิโหนกษัตริย์คนอาโมไรต์ ผู้อยู่ที่เฮชบอนซึ่งโมเสสและคนอิสราเอลได้ตีพ่ายไปครั้งเมื่อออกมาจากอียิปต์แล้ว

47 คนอิสราเอลได้เข้ายึดแผ่นดินของท่านและแผ่นดินของโอดกษัตริย์เมืองบาซาน เป็นกษัตริย์สององค์ของคนอาโมไรต์ ผู้ที่อยู่ทางดวงอาทิตย์ขึ้นฟากแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้

48 ตั้งแต่อาริเออร์ที่อยู่ริมลุ่มแม่น้ำอารโนน ไปจนถึงภูเขาสิออน คือเฮอร์โมน

49 รวมกับที่ราบทั้งหมด ซึ่งอยู่ฟากตะวันออกของแม่น้ำจอร์แดนข้างนี้ จนถึงทะเลแห่งที่ราบ ที่น้ำพุแห่งปีสกาห์

โมเสสได้เรียกคนอิสราเอลทั้งหมดเข้ามาแล้วกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า "โอ คนอิสราเอลทั้งหลาย จงฟังกฎเกณฑ์ และคำตัดสิน ซึ่งข้าพเจ้ากล่าวให้เข้าหูของท่านทั้งหลายในวันนี้ เพื่อท่านทั้งหลายจะได้เรียนรู้ รักษาไว้และกระทำตาม

² พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราทรงกระทำพันธสัญญากับเราทั้งหลายที่โฮเรบ

³ มิใช่พระเยโฮวาห์จะทรงกระทำพันธสัญญานี้กับบรรพบุรุษของเราทั้งหลาย แต่ทรงกระทำกับเรา คือเราทั้งหลายผู้มีชีวิตอยู่ในวันนี้

⁴ พระเยโฮวาห์ตรัสกับท่านทั้งหลายที่ภูเขานั้นจากท่ามกลางเพลิงหน้าต่อหน้า

⁵ (ครั้งนั้นข้าพเจ้ายืนอยู่ระหว่างพระเยโฮวาห์กับท่านทั้งหลาย เพื่อจะประกาศพระวาทะของพระเยโฮวาห์แก่ท่านทั้งหลาย เพราะท่านทั้งหลายกลัวเพลิง จึงมิได้ขึ้นไปบนภูเขา) พระองค์ตรัสว่า

⁶ `เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา ผู้ได้นำเจ้าออกจากแผ่นดินอียิปต์ออกจากเรือนทาส

⁷ อย่ามีพระอื่นใดนอกเหนือจากเรา

⁸ อย่าทำรูปเคารพสลักสำหรับตนเป็นรูปสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งมีอยู่ในฟ้าเบื้องบน หรือซึ่งมีอยู่ที่แผ่นดินเบื้องล่าง หรือซึ่งมีอยู่ในน้ำใต้แผ่นดิน

⁹ อย่ากราบไหว้หรือปรนนิบัติรูปเหล่านั้น เพราะเราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา เป็นพระเจ้าที่ทรงแทน ให้โทษ เพราะความชั่วช้าของบิดาตกทอดไปถึงลูกหลานของผู้ที่ชั่วเราจนถึงสามชั่วสี่ชั่วอายุคน

¹⁰ แต่แสดงความเมตตาต่อคนที่รักเรา และปฏิบัติตามบัญญัติของเรา จนถึงพันชั่วอายุคน

¹¹ อย่าออกพระนามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราอย่างไร้ประโยชน์ เพราะผู้ที่ออกพระนามพระองค์อย่างไร้ประโยชน์นั้น พระเยโฮวาห์จะทรงถือว่าไม่มีโทษก็หาไม่ได้

¹² จงถือวันสะบาโต ถือเป็นวันบริสุทธิ์ ดังที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราทรงบัญชาไว้แก่เจ้า

¹³ จงทำการงานทั้งสิ้นของเจ้าหกวัน

¹⁴ แต่วันที่เจ็ดนั้นเป็นสะบาโตของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา ในวันนี้你不要กระทำการงานใดๆ ไม่ว่าตัวเอง หรือ บุตรชาย บุตรสาวของเจ้า หรือทาสทาสีของเจ้า หรือวัวของเจ้า หรือลาของเจ้า หรือสัตว์ใช้งานของเจ้า หรือแขกที่อาศัยอยู่ในประตูเมืองของเจ้า เพื่อทาสทาสีของเจ้าจะได้หยุดพักอย่างเจ้า

¹⁵ จงระลึกว่าเจ้าเคยเป็นทาสอยู่ในแผ่นดินอียิปต์ และพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราได้พาเจ้าออกมาจากที่นั่นด้วย พระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ และด้วยพระกรที่เหยียดออก เหตุฉะนั้นพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราได้ทรงบัญชาให้เจ้ารักษาวันสะบาโต

¹⁶ จงให้เกียรติแก่บิดามารดาของเจ้า ดังที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราทรงบัญชาเจ้าไว้ เพื่อเจ้าจะมีชีวิตยืนนาน และเจ้าจะไปดีมาดีในแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราประทานให้แก่เจ้า

¹⁷ อย่ากระทำการฆาตกรรม

¹⁸ อย่าล่วงประเวณีฝ่าเมียเขา

¹⁹ อย่าลักทรัพย์

²⁰ อย่าเป็นพยานเท็จใส่ร้ายเพื่อนบ้าน

²¹ อย่าอยากได้ภรรยาของเพื่อนบ้าน และอย่าโลภครวเรือนของเพื่อนบ้าน คือไร่นาของเขา หรือทาสทาสีของเขา หรือวัว ลาของเขา หรือสิ่งใดๆซึ่งเป็นของของเพื่อนบ้าน'

²² พระวาทะเหล่านี้พระเยโฮวาห์ได้ตรัสแก่ชุมนุมชนทั้งปวงของท่านที่ภูเขานั้นจากท่ามกลางเพลิง เมฆและความมืดคลุมหนาทึบ ด้วยพระสุรเสียงอันดัง และมีได้ทรงเพิ่มเติมสิ่งใดอีก และพระองค์ทรงจารึกไว้บนแผ่นศิลาสองแผ่นและประทานแก่ข้าพเจ้า

²³ ต่อมาเมื่อท่านทั้งหลายได้ยินพระสุรเสียงออกมาจากท่ามกลางความมืดนั้น (ขณะเมื่อภูเขานั้นมีเพลิงลุกอยู่) ท่านทั้งหลายเข้ามาใกล้ข้าพเจ้า คือหัวหน้าตระกูลของท่านทั้งหมด และพวกผู้ใหญ่ของท่าน

²⁴ และท่านทั้งหลายกล่าวว่า `ดูเถิด พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราได้ทรงสำแดงสง่าราศีและความใหญ่ยิ่งของพระองค์ และเราได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์จากท่ามกลางเพลิง ในวันนี้เราได้เห็นพระเจ้าตรัสกับมนุษย์ และมนุษย์ยังคงมีชีวิตอยู่ได้

²⁵ เหตุฉะนั้นเราทั้งหลายจะต้องตายเสียทำไม เพราะเพลิงใหญ่ยิ่งนี้จะเผาผลาญเรา ถ้าเราได้ยินพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราอีก เราก็จะต้องตาย

- 26 เพราะในบรรดามนุษย์ทั้งหลายใครเล่า ผู้ได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ ตรัสออกมาจากท่ามกลางเพลียงอย่างที่เราได้ยินและยังมีชีวิตอยู่ได้
- 27 ท่านจงเข้าไปใกล้ และฟังทุกสิ่งซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราตรัส และนำพระวจนะทั้งสิ้นที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราตรัสแก่ท่านนั้นมากล่าวแก่เราทั้งหลาย และเราทั้งหลายจะฟังและกระทำตาม'
- 28 เมื่อท่านทั้งหลายพูดกับข้าพเจ้านั้น พระเยโฮวาห์ทรงสดับเสียงแห่งถ้อยคำของท่านทั้งหลาย และพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า 'เราได้ยินเสียงแห่งถ้อยคำของชนชาติซึ่งเขาพูดกับเจ้าแล้ว สารพัดซึ่งเขาพูดกับเจ้าเช่นนั้นก็ดียู่
- 29 โอ อยากให้มีจิตใจเช่นนี้อยู่เสมอไปหนอ คือที่จะยำเกรงเราและรักษาบัญญัติทั้งสิ้นของเรา เขาทั้งหลายก็จะสุขเจริญอยู่ตลอดชั่วลูกหลานของเขาเป็นนิตย์
- 30 จงกลับไปบอกแก่เขาว่า "เจ้าจงกลับไปเดินที่ของเจ้าทุกคนเถิด"
- 31 แต่ตัวเจ้าจงยืนอยู่ที่นี้ใกล้เรา และเราจะบอกข้อบัญญัติและกฎเกณฑ์และคำตัดสินทั้งสิ้นแก่เจ้า ซึ่งเจ้าจะต้องสอนเขาทั้งหลายเพื่อเขาทั้งหลายจะกระทำตามในแผ่นดินซึ่งเราให้เขายึดครองนั้น'
- 32 เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงระวังที่จะกระทำดังที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายได้ทรงบัญชาไว้ นั้น ท่านทั้งหลายอย่าหันไปทางขวามือหรือทางซ้ายเลย
- 33 ท่านจงดำเนินตามวิถีทางทั้งสิ้นซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านได้ทรงบัญชาท่านไว้ เพื่อท่านจะมีชีวิตอยู่และเพื่อท่านจะไปดีมาดี และมีชีวิตยืนนานอยู่ในแผ่นดินซึ่งท่านจะยึดครองนั้น"

บท 6

- "ต่อไปนี้เป็นพระบัญญัติ กฎเกณฑ์และคำตัดสินซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายทรงบัญชาให้สอนท่าน เพื่อท่านทั้งหลายจะได้กระทำตามในแผ่นดินซึ่งท่านจะข้ามไปยึดครองนั้น
- 2 เพื่อว่าพวกท่านจะได้ยำเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านโดยรักษากฎเกณฑ์และพระบัญญัติของพระองค์ทั้งสิ้นซึ่งข้าพเจ้าบัญชาท่าน ทั้งตัวท่านและลูกหลานของท่าน ตลอดวันคืนแห่งชีวิตของท่านเพื่อว่าวันคืนของพวกท่านจะได้ยืนยาว
- 3 โอ คนอิสราเอลทั้งหลาย เหตุฉะนั้นขอจงฟัง และจงระวังที่จะกระทำตามเพื่อพวกท่านจะไปดีมาดี และเพื่อท่านทั้งหลายจะทวีมากยิ่งขึ้นในแผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ ดังที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของท่านได้ทรงสัญญาแก่ท่าน
- 4 โอ คนอิสราเอล จงฟังเถิด พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราทั้งหลายเป็นพระเยโฮวาห์เดียว
- 5 พวกท่านจงรักพระเยโฮวาห์ผู้เป็นพระเจ้าของท่าน ด้วยสุดจิตสุดใจของท่าน และด้วยสิ้นสุดกำลังของท่าน
- 6 และจงให้ถ้อยคำที่ข้าพเจ้าบัญชาพวกท่านในวันนี้อยู่ในใจของท่าน
- 7 และพวกท่านจงอุตส่าห์สอนถ้อยคำเหล่านี้แก่ลูกหลานของท่าน เมื่อท่านนั่งอยู่ในเรือน เดินอยู่ตามทาง และนอนลงหรือลุกขึ้น จงพูดถึงถ้อยคำนี้
- 8 จงเอาถ้อยคำเหล่านี้พันไว้ที่มือของท่านเป็นหมายสำคัญ และจงเป็นดังเครื่องหมายระหว่างนัยน์ตาของท่าน
- 9 และเขียนไว้ที่เสาประตูเรือน และที่ประตูของท่าน
- 10 เมื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกท่านจะพาท่านมาถึงแผ่นดินซึ่งพระองค์ทรงปฏิญาณไว้กับบรรพบุรุษของท่าน คือแก่อับราฮัม อิสอัค และยาโคบ ว่าจะให้แก่ท่าน มีหัวเมืองใหญ่โตและดีซึ่งท่านไม่ได้สร้าง
- 11 และเรือนที่มีของดีเต็ม ซึ่งพวกท่านมิได้สะสมไว้ และบ่อขังน้ำ ที่ท่านมิได้ขุด และสวนองุ่นกับต้นมะกอกเทศ ซึ่งท่านมิได้ปลูกไว้ และเมื่อท่านได้รับประทานก็อิ่มหนำ
- 12 แล้วจงระวังกลัวว่าพวกท่านจะลืมพระเยโฮวาห์ผู้ทรงพาท่านออกจากแผ่นดินอียิปต์ออกจากเรือนทาสนั้น
- 13 พวกท่านจงยำเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ท่านจงปรนนิบัติพระองค์ และปฏิบัติตามโดยออกพระนามของพระองค์
- 14 ท่านทั้งหลายอย่าติดตามพระอื่น ซึ่งเป็นพระของชนชาติทั้งหลายที่อยู่ล้อมรอบท่าน
- 15 (เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกท่าน ผู้ทรงสถิตท่ามกลางท่าน เป็นพระเจ้าหวงแหน) กล่าวหาว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกท่านจะทรงพิโรธต่อท่าน และทำลายท่านเสียจากพื้นแผ่นดินโลก
- 16 อย่าทดลองพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลาย ดังที่ได้ทดลองพระองค์ที่มีสสาร
- 17 ท่านทั้งหลายจงอุตส่าห์รักษาพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน และพระโอวาทของพระองค์และ

กฎเกณฑ์ของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงบัญชาท่านไว้

18 พวกท่านจงกระทำสิ่งที่ถูกต้องและที่ประเสริฐในสายพระเนตรพระเยโฮวาห์ เพื่อพวกท่านจะมีสวัสดิภาพ และเพื่อท่านจะได้เข้าไปครอบครองแผ่นดินที่ดีซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงปฏิญาณไว้กับบรรพบุรุษของท่าน

19 โดยขับไล่ศัตรูทั้งสิ้นของท่านออกไปให้พ้นหน้าพวกท่าน ดังที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาไว้

20 เมื่อเวลาต่อไปบุตรชายของท่านจะถามท่านว่า `พระโอวาท กฎเกณฑ์และคำตัดสินซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราทั้งหลาย ได้บัญชาท่านทั้งหลายไว้นั้นมีความหมายว่าอะไร'

21 แล้วท่านจะตอบบุตรชายของท่านว่า `เราเป็นทาสของฟาโรห์อยู่ในอียิปต์ และพระเยโฮวาห์ได้ทรงพาเราออกมาจากอียิปต์ด้วยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์

22 และพระเยโฮวาห์ทรงสำแดงหมายสำคัญและการมหัศจรรย์ทั้งที่ใหญโตและที่ร้ายเหนืออียิปต์และเหนือฟาโรห์ตลอดจนทั้งราชวงศ์ของท่าน ต่อหน้าต่อตาเราทั้งหลาย

23 แล้วพระองค์ได้ทรงพาเราออกมาจากที่นั่น เพื่อจะทรงนำเราเข้าไปในแผ่นดิน ซึ่งพระองค์ทรงปฏิญาณว่าจะประทานแก่บรรพบุรุษของเรา และประทานแผ่นดินนั้นแก่เรา

24 พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาให้เรากระทำตามกฎเกณฑ์เหล่านี้ทั้งสิ้น คือให้ยาเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา เพื่อเป็นผลดีแก่เราเสมอ เพื่อพระองค์จะทรงรักษาชีวิตของเราไว้ให้คงอยู่ ดังทุกวันนี้

25 ถ้าเราทั้งหลายจะระวังที่จะกระทำตามพระบัญญัติทั้งสิ้นนี้ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา ดังที่พระองค์ทรงบัญชาเราไว้ ก็จะเป็นความชอบธรรมแก่เราทั้งหลาย"

บท 7

"เมื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายจะทรงพาท่านเข้าไปในแผ่นดินซึ่งท่านทั้งหลายกำลังจะเข้ายึดครอง และกวาดไล่ประชาชาติหลายชาติให้ออกไปพ้นหน้าท่าน คือคนฮิตไทต์ คนเกอร์กาซี คนอโมไรต์ คนคานออัน คนเปอร์สซี คนฮิไต และคนเยบุส เป็นเจ็ดประชาชาติซึ่งใหญ่โตกว่าและมีกำลังมากกว่าท่าน

2 และเมื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงมอบเขาทั้งหลายไว้ต่อหน้าท่าน พวกท่านจะต้องตีเขาให้พ่ายแพ้ไปนั้น และทำลายเขาให้สิ้นทีเดียว อย่าได้กระทำพันธสัญญาใดๆกับเขาเลยและอย่ามีความเมตตาต่อเขาด้วย

3 พวกท่านอย่าทำการแต่งงานกับพวกเขา อย่ายกบุตรสาวของท่านให้แก่บุตรชายของเขา หรือรับบุตรสาวของเขามาให้แก่บุตรชายของท่าน

4 เพราะว่าพวกเขาจะทำให้บุตรชายของพวกเจ้าหันเหไปจากการติดตามเรา ไปปฏิบัติพระอื่นๆ พระเยโฮวาห์จะทรงพระพิโรธต่อท่านทั้งหลายและจะทรงทำลายท่านเสียโดยเร็ว

5 แต่จงกระทำแก่เขาทั้งหลายอย่างนี้ ท่านทั้งหลายจงทำลายแท่นบูชาของเขาเสีย และหักทำลายเสาศักดิ์สิทธิ์ของเขาเสีย จงโค่นเสารูปเคารพของเขาเสีย และเผารูปเคารพและสลักของเขาเสียด้วยไฟ

6 เพราะว่าพวกท่านเป็นชนชาติบริสุทธิ์สำหรับพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงเลือกท่านออกจากชนชาติทั้งหลายที่อยู่บนพื้นโลก ให้มาเป็นชนชาติในกรรมสิทธิ์ของพระองค์

7 ที่พระเยโฮวาห์ทรงรักและทรงเลือกท่านทั้งหลายนั้น มิใช่เพราะท่านทั้งหลายมีจำนวนมากกว่าประชาชนชาติอื่นด้วยว่าในบรรดาชนชาติทั้งหลาย ท่านเป็นจำนวนน้อยที่สุด

8 แต่เพราะพระเยโฮวาห์ทรงรักท่านทั้งหลาย และพระองค์ทรงรักษาคำปฏิญาณซึ่งพระองค์ทรงปฏิญาณไว้กับบรรพบุรุษของท่านทั้งหลาย พระเยโฮวาห์จึงทรงพาท่านทั้งหลายออกมาด้วยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ และทรงไถ่ท่านทั้งหลายให้พ้นจากเรือนทาส จากหัตถ์ฟาโรห์กษัตริย์อียิปต์

9 เหตุฉะนั้นพึงทราบเถิดว่า พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกท่านเป็นพระเจ้า เป็นพระเจ้าสัตย์ซื่อ ผู้ทรงรักษาพันธสัญญาและความเมตตาต่อบรรดาผู้ที่รักพระองค์และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ถึงพันชั่วอายุคน

10 และทรงตอบแทนผู้ที่เกลียดชังพระองค์ต่อหน้าตัวเขาเองด้วยทรงทำลายเขาเสีย พระองค์จะไม่ทรงลดหย่อนโทษผู้ที่เกลียดชังพระองค์ พระองค์จะทรงตอบแทนต่อหน้าตัวเขาเอง

11 เหตุฉะนั้นพวกท่านจงระวังที่จะกระทำตามพระบัญญัติ กฎเกณฑ์ และคำตัดสินซึ่งข้าพเจ้าได้บัญชาท่านในวันนี้

12 ต่อมาถ้าท่านทั้งหลายเชื่อฟังคำตัดสินเหล่านี้ รักษาและกระทำตาม พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกท่านจะทรงกระทำตามพันธสัญญาและความเมตตากับท่าน ซึ่งพระองค์ทรงปฏิญาณไว้กับบรรพบุรุษของท่าน

13 พระองค์จะทรงรักท่าน อวยพระพรแก่ท่านให้จำเริญยิ่งทวีขึ้น พระองค์จะทรงอำนวยพระพรผู้บังเกิดจากครรภ์ของพวกท่าน และผลแห่งพื้นดินของท่าน ทั้งข้าว น้าองุ่น และน้ำมันของท่านทั้งหลาย ให้ลูกวัวและลูกแพะแกะของ

ท่านทวีขึ้นในแผ่นดิน ซึ่งพระองค์ทรงปฏิญาณแก่บรรพบุรุษของท่านที่จะให้แก่ท่าน

14 ท่านทั้งหลายจะได้รับพระพรเหนือชนชาติทั้งหลายหมด จะไม่มีชายหรือหญิงเป็นหมั้นท่ามกลางท่าน หรือในหมู่สัตว์เลี้ยงของท่านด้วย

15 และพระเยโฮวาห์จะทรงยกความเจ็บไข้ทั้งสิ้นไปเสียจากพวกท่าน และโรคภัยอย่างในอียิปต์ซึ่งท่านได้ทราบนั้น พระองค์จะไม่ทรงให้เกิดแก่ท่าน แต่จะทรงให้เกิดแก่ทุกคนที่เกลียดชังพวกท่าน

16 พวกท่านจงทำลายชนชาติทั้งหลายซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกท่านจะทรงมอบให้ท่าน อย่าให้นัยน์ตาของท่านมีเมตตาต่อเขาเลย พวกท่านอย่าปฏิบัติพระของเขา เพราะการอย่างนั้นจะเป็นบ่วงดักท่านทั้งหลาย

17 ถ้าท่านทั้งหลายจะนึกในใจว่า 'ประชาชาติเหล่านี้โตกว่าเรา เราจะขับไล่เขาอย่างไรได้'

18 ท่านทั้งหลายอย่ากลัวเขาเลย แต่จงระลึกถึงการที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านกระทำต่อฟาโรห์และต่อชาวอียิปต์ทั้งสิ้นนั้น

19 การทดลองใหญ่ยิ่งซึ่งนัยน์ตาท่านได้เห็นแล้ว ทั้งหมายถึง การมหัศจรรย์ พระหัตถ์ทรงฤทธิ์ และพระกรที่เหยียดออก ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านได้ทรงใช้พาท่านทั้งหลายออกมา พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลาย จะทรงกระทำต่อชนชาติทั้งหลายที่ท่านกลัวอย่างนั้นแหละ

20 ยิ่งกว่านั้นอีกพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายจะทรงใช้ฝูงต่อมาท่ามกลางเขา จนกว่าผู้ที่เหลืออยู่และซ่อนตัวหลบจากท่านจะถูกทำลายสิ้น

21 พวกท่านอย่าวิตกเพราะเขา ด้วยว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกท่านอยู่ท่ามกลางท่าน ทรงเป็นพระเจ้ายิ่งใหญ่ที่น่ากลัว

22 พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกท่านจะกวาดไล่ประชาชาติเหล่านี้ให้พ้นหน้าท่านที่ละเล็กที่ละน้อย ท่านอย่ากำจัดเขาเสียทันที เพราะว่าสัตว์หูกจะเพิ่มแก่ท่านขึ้นมากไป

23 แต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงมอบเขาไว้ให้ท่านทั้งหลาย และจะกระทำให้เขาเกิดโกลาหลใหญ่จนเขาทั้งหลายจะพินาศ

24 และพระองค์จะทรงมอบกษัตริย์ของเขาไว้ในมือของท่าน และท่านทั้งหลายจะกระทำให้ชื่อของเขาพินาศไปจากใต้ฟ้า จะไม่มีผู้ใดต่อต้านท่านทั้งหลายได้ จนกว่าท่านจะทำลายเขาเสีย

25 ท่านทั้งหลายจงเผารูปแกะสลักอันเป็นรูปพระทั้งหลายของเขาเสียด้วยไฟ ท่านทั้งหลายอย่าปรารถนาอยากได้เงินหรือทองซึ่งปิดรูปพระอยู่นั้น หรือนำไปเป็นของท่าน เกรงว่าท่านจะติดกับดักอยู่ในนั้นเอง เพราะว่ามันเป็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน

26 พวกท่านอย่านำสิ่งพึงรังเกียจเข้าไปในเรือนของท่าน เพราะว่าท่านจะเป็นที่ต้องห้ามเหมือนของนั้น พวกท่านจงรังเกียจและเกลียดมันอย่างที่สุด ด้วยเป็นของที่ต้องห้าม"

บท 8

"ปัญญูติทั้งสิ้นซึ่งข้าพเจ้าบัญชาท่านในวันนั้นนั้น ท่านทั้งหลายจงระวังกระทำตาม เพื่อท่านทั้งหลายจะมีชีวิตและทวีมากขึ้น และเข้าไปยึดครองแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงปฏิญาณกับบรรพบุรุษของท่าน

2 ท่านทั้งหลายจงระลึกถึงทางซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงนำท่านอยู่ในถิ่นทุรกันดารถึงสี่สิบปี เพื่อพระองค์จะทรงกระทำให้ท่านถ่อมใจและทดลองให้ทราบวจิตใจของท่านเป็นอย่างไร ดูว่าท่านจะรักษาพระบัญญัติของพระองค์หรือไม่

3 พระองค์ทรงกระทำให้ท่านถ่อมใจ และปล่อยท่านให้หิว และเลี้ยงท่านด้วยมานา ซึ่งท่านเองหรือบรรพบุรุษของท่านก็ไม่ทราบว่าเป็นอะไร เพื่อพระองค์จะทรงกระทำให้ท่านตระหนักแก่ใจว่า มนุษย์จะบำรุงชีวิตด้วยอาหารสิ่งเดียวก็หาไม่ได้ แต่มนุษย์จะมีชีวิตอยู่ได้ด้วยพระวจนะทุกคำซึ่งออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเยโฮวาห์

4 ในเวลาสี่สิบปีนั้น เสื้อผ้าของท่านก็ไม่ขาดวัน และเท้าของท่านก็ไม่บวม

5 ท่านทั้งหลายจงพิจารณาอยู่ในใจเถิดว่า พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายทรงดีสอนท่าน เหมือนกับบิดาสอนบุตรของตนเช่นกัน

6 เหตุฉะนั้นท่านจงรักษาพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน โดยดำเนินตามพระมรรคาของพระองค์และเกรงกลัวพระองค์

7 เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงพาท่านเข้าไปในแผ่นดินที่ดี เป็นแผ่นดินที่มีธารน้ำ น้ำพุ และน้ำบาดาลไหลออกมากลางหุบเขาและเนินเขา

- 8 แผ่นดินที่มีข้าวสาลีและข้าวบาร์ลีย์ เถาอู่น ต้นมะเดื่อ ต้นทับทิม เป็นแผ่นดินที่มีน้ำมันมะกอกเทศและน้ำผึ้ง
- 9 เป็นแผ่นดินที่ท่านจะรับประทานอาหารอย่างอุดมซึ่งท่านจะไม่ขาดสิ่งใดเลย เป็นแผ่นดินที่ศิลาเป็นเหล็ก และท่านจะพูดทองสัมฤทธิ์ได้จากภูเขา
- 10 เมื่อท่านได้รับประทานอิมหน่าแล้ว ท่านจงสรรเสริญพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกท่านในเรื่องแผ่นดินอันดี ซึ่งพระองค์ประทานแก่ท่านนั้น
- 11 ท่านทั้งหลายจงระวังตัวอย่าลืมพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ด้วยไม่รักษาพระบัญญัติ และคำตัดสินและกฎเกณฑ์ของพระองค์ ซึ่งข้าพเจ้าได้บัญชาท่านในวันนี้
- 12 เกรงว่าเมื่อท่านได้รับประทานอิมหน่า ได้สร้างบ้านเรือนดีๆ และได้อาศัยอยู่ในนั้น
- 13 และเมื่อฝูงวัวและฝูงแพะแกะของท่านทวีขึ้น มีเงินทองมากขึ้น และบรรดาซึ่งท่านมีอยู่ก็ทวีขึ้น
- 14 จิตใจของท่านทั้งหลายจะผยองขึ้น และท่านทั้งหลายก็ลืมพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลาย ผู้ทรงนำท่านทั้งหลายออกจากแผ่นดินอียิปต์ ออกจากเรือนทาส
- 15 ผู้ทรงนำท่านมาตลอดถิ่นทุรกันดารใหญ่่นากลัว ซึ่งมีงูแมวเซาและแมลงป่อง และดินแห้งแล้งไม่มีน้ำ ผู้ทรงประทานน้ำจากหินแข็งให้แก่ท่าน
- 16 ผู้ทรงเลี้ยงท่านทั้งหลายด้วยมานาในถิ่นทุรกันดาร ซึ่งบรรพบุรุษของท่านไม่ทราบ เพื่อว่าพระองค์จะทรงกระทำให้ท่านต้อมใจและทดลองท่าน เพื่อกระทำให้เกิดประโยชน์แก่ท่านในบัดนี้
- 17 เกรงว่าท่านจะนึกในใจว่า 'กำลังและเรี่ยวแรงของข้าพเจ้ามีค่านี้มาให้'
- 18 ท่านทั้งหลายจงจำพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลาย เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ให้กำลังแก่ท่านที่จะได้ทรัพย์สมบัตินี้ เพื่อว่าพระองค์จะทรงดำรงพันธสัญญาซึ่งพระองค์ทรงกระทำโดยปฏิญาณต่อบรรพบุรุษของท่าน ดังวันนี้
- 19 และถ้าท่านลืมพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ไปติดตามพระอื่นและปฏิบัติน้สการพระเหล่านั้น ข้าพเจ้าขอเตือนท่านจริงๆ ในวันนี้ว่าท่านจะต้องพินาศเป็นแน่
- 20 อย่างกับบรรดาประชาชาติซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้พินาศไปต่อหน้าท่าน ท่านทั้งหลายจะพินาศอย่างนั้นแหละ เพราะท่านไม่เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลาย"

บท 9

- "โอ คนอิสราเอล จงฟังเถิด ท่านกำลังจะข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปในวันนี้ เพื่อจะเข้าไปยึดครองประชาชาติที่ใหญ่กว่าและมีกำลังมากกว่าท่าน ทั้งเมืองที่ใหญ่มีกำแพงสูงเทียมฟ้า
- 2 ประชาชนที่สูงใหญ่ เป็นลูกหลานของคนอานาค ผู้ที่ท่านทั้งหลายรู้จักแล้ว และผู้ที่ท่านได้ยินเขาพูดว่า 'ใครจะยืนหยัดต่อสู้กับลูกหลานของอานาคได้'
- 3 วันนี้ท่านทั้งหลายจงเข้าใจเถิดว่า ผู้ที่ไปข้างหน้าท่านนั้นคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน พระองค์จะทรงทำลายเขาด้วยเพลิงเผาผลาญและทรงกระทำให้เขาพ่ายแพ้ต่อหน้าท่าน ดังนั้นท่านจะได้ขับไล่เขาออกไป กระทำให้เขาพินาศโดยเร็ว ดังที่พระเยโฮวาห์ทรงตรัสไว้กับท่านทั้งหลายแล้วนั้น
- 4 เมื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านได้ขับไล่เขาออกไปต่อหน้าท่านทั้งหลายแล้ว ท่านทั้งหลายอย่านึกในใจว่า 'เพราะความชอบธรรมของข้าพเจ้าจึงทรงนำข้าพเจ้าให้ยึดครองแผ่นดินนี้' แต่เพราะความชั่วของประชาชาติเหล่านี้ พระเยโฮวาห์จึงทรงขับไล่เขาออกไปต่อหน้าท่าน
- 5 ซึ่งท่านทั้งหลายกำลังเข้าไปยึดครองแผ่นดินนั้นนั้น มิใช่เพราะความชอบธรรมของท่านหรือความสัตย์ธรรมในใจของท่าน แต่เป็นเพราะความชั่วของประชาชาตินี้ ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านต้องขับไล่เขาออกเสียต่อหน้าท่านทั้งหลาย และเพื่อว่าพระองค์จะทรงให้เป็นจริงตามพระวจนะซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงปฏิญาณต่อบรรพบุรุษของท่าน คือต่ออับราฮัม ต่ออิสอัค และต่อยาโคบ
- 6 เพราะฉะนั้นท่านทั้งหลายจงเข้าใจเถิดว่า ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแผ่นดินนี้ให้ท่านยึดครองนั้น มิใช่เพราะความชอบธรรมของท่าน เพราะว่าท่านทั้งหลายเป็นชนชาติค่อแข็ง
- 7 จงจำไว้และอย่าลืมเสียว่าพวกท่านได้กระทำให้พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านพิโรธที่ในถิ่นทุรกันดาร ตั้งแต่วันที่ท่านออกจากแผ่นดินอียิปต์ กระทั่งท่านมาถึงที่นี่ ท่านมักกบฏต่อพระเยโฮวาห์อยู่
- 8 แม้ว่าที่โฮเรบท่านก็กระทำให้พระเยโฮวาห์ทรงพิโรธ และพระเยโฮวาห์ก็ทรงกริ้วมากถึงกับจะทำลายท่านทั้งหลายเสีย

- 9 เมื่อข้าพเจ้าขึ้นไปบนภูเขาเพื่อจะรับแผ่นศิลา เป็นแผ่นศิลาพันธสัญญาซึ่งพระเยโฮวาห์กระทำไว้กับท่าน ข้าพเจ้าอยู่บนภูเขาสี่สิบวันสี่สิบคืน ข้าพเจ้าไม่ได้รับประทานอาหารหรือดื่มน้ำ
- 10 และพระเยโฮวาห์ได้ประทานแผ่นศิลาสองแผ่นที่จารึกด้วยนิ้วพระหัตถ์ของพระเจ้าให้แก่ข้าพเจ้า บนศิลานั้นมีพระวจนะทั้งสิ้นซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ตรัสกับท่านทั้งหลายบนภูเขาจากท่ามกลางเพลิงในวันที่ประชุมกันอยู่
- 11 ต่อมาเมื่อสิ้นสี่สิบวันสี่สิบคืนแล้ว พระเยโฮวาห์ประทานแผ่นศิลาสองแผ่น เป็นแผ่นศิลาพันธสัญญา
- 12 แล้วพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า `จงลุกขึ้นลงไปจากที่นี่โดยเร็วเถิด เพราะชนชาติของเจ้าซึ่งเจ้านำออกจากอียิปต์ได้หลงกระทำผิด เขาได้หันเสียจากทางซึ่งเราบัญชาเขาไว้เป็นอย่างรวดเร็ว เขาได้หล่อรูปเคารพไว้สำหรับตัวเขาทั้งหลาย'
- 13 ยิ่งกว่านั้นอีกพระเยโฮวาห์ยังตรัสกับข้าพเจ้าว่า `เราได้เห็นชนชาตินี้แล้ว และดูเถิด เขาทั้งหลายเป็นชนชาติค่อแข็ง
- 14 ขออย่าหักท้าวเรา ให้เราทำลายเขา และลบชื่อของเขาเสียจากใต้ฟ้า และเราจะตั้งเจ้าให้เป็นประชาชาติที่มีกำลังกว่าและใหญ่กว่าเขา'
- 15 ข้าพเจ้าจึงกลับลงมาจากภูเขา และภูเขานั้นก็มีเพลิงลุกอยู่ และศิลาพันธสัญญาสองแผ่นนั้นก็อยู่ในมือทั้งสองของข้าพเจ้า
- 16 ดูเถิด เมื่อข้าพเจ้ามองดูก็แลเห็นท่านทั้งหลายกระทำบาปต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายแล้ว ท่านทั้งหลายได้หล่อรูปปลุกวัวไว้สำหรับท่าน ท่านได้หันจากพระมรรคาซึ่งพระเยโฮวาห์ได้บัญชาแก่ท่านอย่างรวดเร็ว
- 17 ข้าพเจ้าจึงยกศิลาทั้งสองแผ่นเหวี่ยงเสียจากมือทั้งสองของข้าพเจ้าและทำศิลาให้แตกต่อหน้าต่อตาของท่านทั้งหลาย
- 18 แล้วข้าพเจ้าก็ทรุดกราบลงต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์อย่างครั้งก่อนสี่สิบวันสี่สิบคืน มิได้รับประทานอาหารหรือดื่มน้ำ เพราะเหตุบาปทั้งสิ้นที่ท่านทั้งหลายได้กระทำ คือได้ประพฤติอย่างชั่วช้าในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ซึ่งเป็นการช่วยให้พระองค์ทรงกริ้วโกรธ
- 19 เพราะข้าพเจ้ากลัวพระพิโรธและความไม่พอพระทัยอย่างรุนแรงซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงมีต่อท่าน พระองค์ก็จะทรงทำลายท่านอยู่แล้ว แต่พระเยโฮวาห์ทรงฟังข้าพเจ้าในครั้งนั้นด้วย
- 20 พระเยโฮวาห์ทรงพิโรธต่ออาโรนมากจะทำลายเขาอยู่แล้ว ในครั้งนั้นข้าพเจ้าก็อธิษฐานเผื่ออาโรนด้วย
- 21 แล้วข้าพเจ้าจึงเอาสิ่งที่บาปหนานั้น คือรูปปลุกวัวซึ่งท่านสร้างขึ้นนั้นเผาเสียด้วยไฟ แล้วทบทแล้วดัดให้เป็นผงละเอียดอย่างกับฝุ่น แล้วข้าพเจ้าก็โยนผงนั้นลงไปในลำธารซึ่งไหลลงมาจากภูเขา
- 22 ท่านทั้งหลายได้กระทำให้พระเยโฮวาห์ทรงพิโรธที่ทาเบ-ราห์ และที่มัสสาห์ และที่ชิบโรทห์ททาอวาท
- 23 และเมื่อพระเยโฮวาห์ทรงใช้ท่านไปจากคาเดชบารเนีย ตรัสว่า `จงขึ้นไปยึดครองแผ่นดินนั้นซึ่งเราได้ให้แก่เจ้า' และท่านก็กบฏต่อพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ไม่ยอมเชื่อพระองค์ หรือเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์
- 24 ท่านทั้งหลายได้กบฏต่อพระเยโฮวาห์เสมอตั้งแต่วันที่ข้าพเจ้ารู้จักท่านทั้งหลาย
- 25 ข้าพเจ้าจึงกราบลงต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์สี่สิบวันสี่สิบคืนนี้ อย่างข้าพเจ้ากราบลงครั้งก่อนนั้น เพราะพระเยโฮวาห์ได้ตรัสว่าจะทรงทำลายท่านทั้งหลายเสีย
- 26 ข้าพเจ้าได้อธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์ว่า `ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ขออย่าทรงทำลายประชาชนของพระองค์และมรดกของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงได้เขาทั้งหลายมาด้วยความยิ่งใหญ่ของพระองค์ เป็นคนที่พระองค์ทรงนำออกมาจากอียิปต์ด้วยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์
- 27 ขอทรงระลึกถึงบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ คืออับราฮัม อิสอัค และยาโคบ ขออย่าทรงใส่พระทัยในความดื้อดึง ความชั่วร้าย หรือบาปของชนชาตินี้
- 28 กล่าวหาชาวแผ่นดินซึ่งพระองค์ทรงพาข้าพระองค์ทั้งหลายจากมานั้นจะว่า เพราะพระเยโฮวาห์ไม่สามารถจะพาเขาทั้งหลายเข้าไปในแผ่นดินซึ่งพระองค์ทรงสัญญาแก่เขาไว้ และเพราะว่าพระองค์ทรงเกลียดชังเขา พระองค์จึงทรงพาเขาออกมาเสียในถิ่นทุรกันดาร
- 29 เพราะว่าเขาทั้งหลายเป็นประชาชนของพระองค์และเป็นมรดกของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงนำเขาออกมาด้วยเดชานุภาพยิ่งใหญ่และด้วยพระกรที่เหยียดออกของพระองค์"

"ครั้งนั้นพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า `จงสกัดศิลาสองแผ่นให้เหมือนอย่างเดิม และขึ้นมาหาเราที่บนภูเขาและทำหีบไม้ไผ่ด้วย

2 และเราจะจารึกถ้อยคำที่อยู่ในแผ่นศิลาแผ่นเดิมที่เจ้าทำแตกเสีย นั้น จงเก็บศิลานั้นไว้ในหีบไม้'

3 ข้าพเจ้าจึงทำหีบด้วยไม้กระถินเทศ และสกัดศิลาสองแผ่นเหมือนอย่างเดิม ขึ้นไปบนภูเขา มีศิลาสองแผ่นอยู่ในมือของข้าพเจ้า

4 แล้วพระองค์จึงทรงจารึกพระบัญญัติสิบประการลงบนแผ่นศิลาอย่างครั้งก่อน ซึ่งเป็นพระวาระที่พระเยโฮวาห์ตรัสกับท่านบนภูเขาจากท่ามกลางเพลิงในวันที่ประชุม นั้น และพระเยโฮวาห์ทรงประทานแผ่นศิลานั้นแก่ข้าพเจ้า

5 แล้วข้าพเจ้าก็กลับลงมาจากภูเขา และเก็บแผ่นศิลานั้นไว้ในหีบซึ่งข้าพเจ้าได้ทำขึ้น และแผ่นศิลาก็ยังอยู่ในหีบนั้น ดังที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาข้าพเจ้าไว้

6 คนอิสราเอลเดินทางจากเบเอโรทของคณยาอาคัน มาถึงโมเสราห์ อาโรนก็สิ้นชีวิตและฝังไว้ที่นั่น และเอลาซารบุตรชายของเขาจึงปฏิบัติหน้าที่ปุโรหิตแทนเขา

7 เขาทั้งหลายเดินทางออกจากที่นั่นมาถึงกุดโกดาห์ และจากกุดโกดาห์ถึงโยทบาธาห์เป็นแผ่นดินที่มีแม่น้ำลำธารมาก

8 ครั้งนั้นพระเยโฮวาห์ได้แยกตระกูลเลวี ให้หามหีบพันธสัญญาแห่งพระเยโฮวาห์ ให้เฝ้าพระเยโฮวาห์เพื่อปรนนิบัติพระองค์ และให้อำนาวยพรในพระนามของพระองค์ จนถึงทุกวันนี้

9 เหตุฉะนั้นคนเลวีจึงห้ามมีส่วนแบ่งหรือมรดกกับพวกพี่น้องของตนไม่ พระเยโฮวาห์ทรงเป็นส่วนมรดกของเขา ดังที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายทรงสัญญากับเขา

10 ข้าพเจ้าก็อยู่บนภูเขาอย่างครั้งก่อนสี่สิบวันสี่สิบคืน ครั้งนั้นพระเยโฮวาห์ทรงฟังข้าพเจ้าด้วย พระเยโฮวาห์ไม่พอพระทัยที่จะทำลายท่านทั้งหลาย

11 พระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า `จงลุกขึ้นเดินทางนำหน้าประชาชนต่อไปเถิด เพื่อเขาทั้งหลายจะได้เข้าไปยึดแผ่นดินซึ่งเราปฏิญาณไว้แก่บรรพบุรุษว่าจะให้แก่เขา'

12 และบัดนี้ คนอิสราเอล พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงประสงค์ให้ท่านกระทำการอย่างไร คือให้ยาเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ให้ดำเนินตามพระมรรคาทั้งปวงของพระองค์ ให้รักพระองค์ ให้ปรนนิบัติพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านด้วยสุดจิตสุดใจของท่านทั้งหลาย

13 และให้รักษาพระบัญญัติและกฎเกณฑ์ของพระเยโฮวาห์ ซึ่งข้าพเจ้าบัญชาท่านในวันนี้ เพื่อประโยชน์ของท่านทั้งหลาย

14 ดูกิจิต ฟาสวรรค์และฟ้าสวรรค์อันสูงสุด และโลกกับบรรดาสิ่งสารพัดที่อยู่ในโลกเป็นของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน

15 แต่พระเยโฮวาห์ทรงฟังพระทัยในบรรพบุรุษของท่านและทรงรักเขา และทรงเลือกเชื้อสายของเขาที่มาจากเขา คือ ท่านทั้งหลายจากชนชาติทั้งหลาย อย่างเป็นอยู่ทุกวันนี้

16 เพราะฉะนั้นจงตัดหนึ่งปลายหัวใจของท่านเสีย อย่าคอแข็งอีกต่อไป

17 เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านเป็นพระเจ้าของพระทั้งหลาย และเป็นจอมของเจ้าทั้งปวง เป็นพระเจ้าที่ยิ่งใหญ่ ทรงฤทธิ์และน่ากลัว ทรงปราศจากอคติ และมีได้ทรงเห็นแก่อำมหิตนบน

18 พระองค์ประทานความยุติธรรมแก่ลูกกำพร้าพ่อและแม่ม่าย และทรงรักคนต่างด้าวประทานอาหารและเครื่องนุ่งห่มแก่เขา

19 เพราะฉะนั้นท่านจงมีความรักต่อคนต่างด้าว เพราะท่านทั้งหลายก็เป็นคนต่างด้าวในแผ่นดินอียิปต์

20 ท่านทั้งหลายจงยำเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน จงปรนนิบัติพระองค์และติดพันอยู่กับพระองค์ จงปฏิญาณด้วยออกพระนามของพระองค์

21 พระองค์ทรงเป็นที่สรรเสริญของท่านทั้งหลาย พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของท่าน ผู้ทรงกระทำการใหญ่และน่ากลัว ซึ่งนิรันดร์ของท่านได้เห็น

22 บรรพบุรุษของท่านลงไปในอียิปต์เจ็ดสิบคน และบัดนี้พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงกระทำให้ท่านทั้งหลายมีมากดังดวงดาวในท้องฟ้า"

- "**เหตุฉะนั้นพวกท่านจงรักพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน จงรักษาพระดำรัสสั่ง กฎเกณฑ์ และคำตัดสิน และพระบัญญัติของพระองค์เสมอไป
- 2** ท่านทั้งหลายจงทราบในวันนี้ เพราะข้าพเจ้ามิได้กล่าวกับลูกหลานของท่านทั้งหลาย ผู้ไม่รู้เรื่องหรือเห็นถึงวินัยของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ความยิ่งใหญ่ของพระองค์ พระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ และพระกรที่เหยียดออกของพระองค์
- 3** ถึงการอัครรยและถึงพระราชกิจของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงกระทำในอียิปต์ต่อฟาโรห์กษัตริย์อียิปต์ และต่อแผ่นดินทั้งสิ้นของท่าน
- 4** และซึ่งพระองค์ทรงกระทำต่อกองทัพอียิปต์ ต่อม้าของเขา และต่อรถรบของเขา และที่พระองค์ทรงกระทำให้น้ำในทะเลแดงท่วมเขาเมื่อเขาไล่ติดตามท่านทั้งหลาย และที่พระเยโฮวาห์ทรงทำลายเขาทั้งหลายจนทุกวันนี้
- 5** และที่พระองค์ทรงกระทำแก่ท่านทั้งหลายในถิ่นทุรกันดาร จนท่านทั้งหลายมาถึงที่นี่
- 6** และที่ทรงกระทำต่อดาธาน และอาบีรัมบุตรชายของเอลีอับ บุตรชายของรูเบน คือแผ่นดินได้อำพาทกลืนเขาเข้าไปทั้งครัวเรือน เติบท์ และสิ่งมีชีวิตทุกอย่างที่ติดตามเขาไป ในท่ามกลางคนอิสราเอลทั้งปวง
- 7** เพราะนัยน์ตาของท่านทั้งหลายได้เห็นพระราชกิจอันยิ่งใหญ่ทั้งหมดของพระเยโฮวาห์ซึ่งพระองค์ทรงกระทำนั้น
- 8** เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงรักษาบัญญัติทั้งสิ้นซึ่งข้าพเจ้าได้บัญชาแก่ท่านทั้งหลายในวันนี้ เพื่อท่านทั้งหลายจะเข้มแข็ง และเข้าไปยึดครองแผ่นดินซึ่งท่านทั้งหลายกำลังจะเข้าไปครอบครองนั้นมาเป็นกรรมสิทธิ์
- 9** และเพื่อท่านจะมีชีวิตยืนนานในแผ่นดิน ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงปฏิญาณแก่บรรพบุรุษว่าจะให้แก่เขาและแก่เชื้อสายของเขา เป็นแผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์
- 10** เพราะว่าแผ่นดินซึ่งท่านทั้งหลายกำลังเข้าไปยึดครองนั้น ไม่เหมือนแผ่นดินอียิปต์ ซึ่งท่านได้จากมา ในที่นั้นท่านหว่านพืชและเอาไถ่รดน้ำเหมือนเป็นสวนผัก
- 11** แต่แผ่นดินซึ่งท่านจะไปยึดครองนั้น เป็นแผ่นดินที่มีเนินเขาและหุบเขา ซึ่งมีน้ำฝนจากฟ้ารดอยู่
- 12** เป็นแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายทรงดูแล พระเนตรของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านอยู่เหนือแผ่นดินนั้นเสมอ ตั้งแต่ต้นปีจนถึงสิ้นปี
- 13** ต่อมาถ้าท่านทั้งหลายจะเชื่อฟังบัญญัติของข้าพเจ้าซึ่งข้าพเจ้าบัญชาท่านไว้ในวันนี้ ให้รักพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายและปรนนิบัติพระองค์ด้วยสุดจิตสุดใจของท่าน
- 14** เราจะทำให้ฝนตกบนแผ่นดินของเจ้าตามฤดูกาล คือฝนต้นฤดูและฝนชุกปลายฤดู เพื่อเจ้าทั้งหลายจะได้เก็บพืชผล น้ำองุ่น และน้ำมัน
- 15** และเราจะให้หญ้าในทุ่งสำหรับฝูงสัตว์ของเจ้า และเจ้าจะได้รับประทานอัมหนา'
- 16** จงระวังตัวอย่าให้จิตใจของท่านทั้งหลายลุ่มหลงและหันเหไปปรนนิบัตินมัสการพระอื่น
- 17** และพระเยโฮวาห์จึงทรงกริ้วต่อท่าน ปิดฟ้าสวรรค์ไม่ให้ฝนตก และแผ่นดินก็ไม่งอกพืชผล และท่านทั้งหลายจะพินาศจากแผ่นดินดีซึ่งพระเยโฮวาห์ประทานแก่ท่านนั้นเสียอย่างรวดเร็ว
- 18** เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงจดจำถ้อยคำเหล่านี้ของข้าพเจ้าไว้ในจิตใจของท่านทั้งหลาย จงเอาถ้อยคำเหล่านี้พันไว้ที่มือของท่านเป็นหมายสำคัญ จงเป็นดังเครื่องหมายระหว่างนัยน์ตาของท่าน
- 19** และท่านจงสอนถ้อยคำเหล่านี้แก่ลูกหลานของท่านทั้งหลาย จงพูดถึงถ้อยคำเหล่านี้เมื่อท่านนั่งอยู่ในเรือน และเมื่อท่านเดินอยู่ตามทาง เมื่อท่านนอนลงหรือลุกขึ้น
- 20** ท่านจงเขียนคำเหล่านี้ไว้ที่เสาประตูเรือน และที่ประตูของท่าน
- 21** เพื่ออายุของท่านและอายุของลูกหลานของท่านจะได้ยืนนานในแผ่นดิน ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงปฏิญาณที่จะประทานแก่บรรพบุรุษของท่าน ดราบเท่าบรรดาวันที่ฟ้าสวรรค์อยู่เหนือโลก
- 22** เพราะถ้าท่านระวังที่จะกระทำตามบัญญัติทั้งปวงซึ่งข้าพเจ้าได้บัญชาท่าน คือรักพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ดำเนินในพระมรรคาทั้งสิ้นของพระองค์ และติดสนิทอยู่กับพระองค์แล้ว
- 23** พระเยโฮวาห์จะทรงขับไล่บรรดาประชาชาติเหล่านี้ให้ออกไปพ้นหน้าท่านทั้งหลาย แล้วท่านจะเข้ายึดครองแผ่นดินของประชาชาติที่ใหญ่กว่าและมีกำลังมากกว่าท่าน
- 24** ฝ่าเท้าของท่านทั้งหลายจะเหยียบลงที่ใด ที่นั้นจะเป็นของท่าน อาณาเขตของท่านจะเริ่มจากถิ่นทุรกันดารไปจนถึงเลบานอน และจากแม่น้ำคือแม่น้ำยูเฟรติสไปจนถึงทะเลตะวันตก
- 25** จะไม่มีผู้ใดสามารถต่อต้านท่านได้ เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงกระทำให้น้ำขึ้นเป็นทิวเขาริมฝั่ง และตกใจกลัวของแผ่นดินที่ท่านทั้งหลายจะเหยียบย่ำไป ตามที่พระองค์ทรงสัญญาไว้กับท่าน

- 26 ดูเถิด วันนี้ข้าพเจ้าได้นำคำอวยพรและคำสาปแช่งมาไว้ตรงหน้าท่านทั้งหลาย
- 27 ถ้าท่านเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ซึ่งข้าพเจ้าบัญชาท่านในวันนี้ ท่านก็จะเป็นไปตามพรนั้น
- 28 ถ้าท่านไม่เชื่อฟังพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน แต่หันเหไปเสียจากทางซึ่งข้าพเจ้าได้บัญชาท่านในวันนี้ ไปติดตามพระอื่นซึ่งท่านไม่รู้จัก ท่านก็จะเป็นไปตามคำสาปแช่งนั้น
- 29 และต่อมาเมื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านนำท่านเข้าไปในแผ่นดินซึ่งท่านจะเข้าไปยึดครองนั้น ท่านจงตั้งคำอวยพรไว้บนภูเขาเกริซิม และตั้งคำสาปแช่งไว้บนภูเขาเอบาล
- 30 ภูเขาเหล่านี้อยู่ปากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น ไปตามทางที่ดวงอาทิตย์ตกในแผ่นดินคนคานาอัน ผู้อาศัยอยู่ในที่ราบตรงหน้ากิลาธซึ่งที่ราบโมเรห์มิใช่หรือ
- 31 เพราะท่านทั้งหลายจะต้องข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปยึดครองแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน และท่านจะยึดครองและอาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้น
- 32 ท่านจงระวังที่จะรักษากฎเกณฑ์และคำตัดสินทั้งปวงซึ่งข้าพเจ้าตั้งไว้ต่อหน้าท่านทั้งหลายในวันนี้"

บท 12

- "ต่อไปนี้เป็นกฎเกณฑ์และคำตัดสินซึ่งท่านจะต้องระวังที่จะกระทำตามในแผ่นดิน ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของท่านประทานให้ท่านยึดครองตลอดวันคืนซึ่งท่านมีชีวิตอยู่ในโลก
- 2 ท่านทั้งหลายจงทำลายบรรดาสถานที่ซึ่งประชาชาติที่ท่านจะยึดครองนั้นใช้เป็นที่พักพิงของพระของเขา ซึ่งอยู่บนภูเขาสูงและบนเนินเขา และไต่ต้นไม้เขียวสดทุกต้น
- 3 ท่านจงรื้อแท่นบูชาของเขา และทุบเสาศักดิ์สิทธิ์ของเขาให้แตกเป็นชิ้นๆ และเผาเสารูปเคารพของเขาเสียด้วยไฟ ท่านจงฟันทำลายรูปแกะสลักอันเป็นรูปพระของเขาเสีย และลบชื่อของพระเหล่านั้นออกเสียจากที่นั้น
- 4 ท่านทั้งหลายอย่ากระทำดังนั้นแก่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน
- 5 ท่านจงแสวงหาสถานที่จากเขตแดนของบรรดาตระกูลของท่าน ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายจะทรงเลือก เพื่อสถาปนาพระนามของพระองค์ไว้ คือให้เป็นที่พักพิงของพระองค์ ท่านทั้งหลายจงไปเฝ้าพระองค์ที่นั่น
- 6 และท่านทั้งหลายจงนำเครื่องเผาบูชาและเครื่องสัตวบูชาของท่านไปที่นั่น ทั้งสิบชักหนึ่ง และเครื่องบูชาที่จะยื่นถวาย ทั้งเครื่องบูชาปฏิญาณ เครื่องบูชาตามใจสมัคร และผลรุ่นแรกที่ไต่จากฝูงวัวและฝูงแพะแกะ
- 7 ท่านทั้งหลายจงรับประทานที่นั่นต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ทั้งท่านและครอบครัวของท่านจงปรีดีร่าเริงในบรรดากิจการซึ่งมือท่านได้กระทำนั้น ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านอวยพระพรแก่ท่านทั้งหลาย
- 8 ท่านทั้งหลายอย่ากระทำตามบรรดากิจการที่เรากระทำอยู่ที่นั่นทุกวันนี้ คือทุกคนทำตามอะไรก็ตามที่เขาถูกต้องในสายตาของตนเอง
- 9 เพราะว่าท่านทั้งหลายยังไม่ถึงที่หยุดพักและถึงมรดก ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน
- 10 แต่เมื่อท่านข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปแล้ว และอาศัยอยู่ในแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายประทานเป็นมรดกแก่ท่าน และเมื่อพระองค์โปรดให้ท่านพักพิงศัตรูรอบข้างของท่านทั้งสิ้น ท่านจึงอยู่อย่างปลอดภัย
- 11 แล้วจงไปยังสถานที่ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงเลือกไว้ ให้พระนามของพระองค์ประทับที่นั่น จงนำบรรดาสิ่งต่างๆ ไปด้วยซึ่งข้าพเจ้าได้บัญชาท่านทั้งหลาย คือเครื่องเผาบูชา และเครื่องสัตวบูชาของท่าน ทั้งสิบชักหนึ่ง และเครื่องบูชาที่จะยื่นถวาย ทั้งบรรดาเครื่องบูชาปฏิญาณที่ดีที่สุดซึ่งท่านได้ปฏิญาณไว้ต่อพระเยโฮวาห์
- 12 และท่านทั้งหลายจงปรีดีร่าเริงต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ทั้งตัวท่านทั้งหลายและบุตรชายบุตรสาวของท่าน ทั้งทาสชายหญิงของท่านและคนเลวีซึ่งอยู่ภายในประตูเมืองของท่าน เพราะเขาไม่มีส่วนแบ่งหรือส่วนมรดกกับท่าน
- 13 ท่านทั้งหลายจงระวังให้ดีอย่าถวายเครื่องเผาบูชาตามที่ทุกแห่งซึ่งท่านเห็น
- 14 แต่จงถวายในสถานที่ซึ่งพระเยโฮวาห์จะทรงเลือกในท่ามกลางตระกูลหนึ่งของท่าน ท่านจงถวายเครื่องเผาบูชาของท่านที่นั่น และที่นั่นท่านจงกระทำทุกสิ่งซึ่งข้าพเจ้าได้บัญชาท่านไว้
- 15 อย่างไรก็ตาม ท่านจะฆ่าสัตว์และรับประทานเนื้อในประตูเมืองทั้งหลายของท่านตามที่ท่านปรารถนาก็ได้ ตามซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านอวยพระพรประทานแก่ท่านทั้งหลาย ทั้งผู้ที่สะอาดและผู้ที่มีมลทินก็รับประทานได้อย่างที่รับประทานเนื้อละมั่งและเนื้อกวาง
- 16 แต่ท่านทั้งหลายอย่ารับประทานเลือดสัตว์เลย ท่านจงเทลงบนพื้นดินเหมือนเทน้ำ

- 17 ส่วนสิบชักหนึ่งของพืช หรือน้ำองุ่น หรือน้ำมัน หรือลูกดอกกรุ่นแรกจากฝูงวัวหรือฝูงแพะแกะ หรือของถวาย ปฏิญาณตามที่ท่านปฏิญาณไว้ หรือของถวายตามใจสมัคร หรือของที่ท่านนำมายื่นถวาย ท่านทั้งหลายอย่า รับประทานภายในประตูเมืองของท่าน
- 18 แต่ว่าท่านจงรับประทานของเหล่านี้ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ในสถานที่ซึ่งพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของท่านจะทรงเลือกไว้ ทั้งตัวท่านและบุตรชายบุตรสาวของท่าน ทาสชายหญิงของท่าน และคนเลวีผู้อยู่ ภายในประตูเมืองของท่าน และท่านจงปีติราเริงต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ในบรรดากิจการซึ่งมือ ท่านได้กระทำนั้น
- 19 ท่านจงระวังอย่าทอดทิ้งคนเลวีตราบเท่าวันที่ท่านอาศัยอยู่ในโลก
- 20 เมื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงชวยอาณาเขตของท่าน ดังที่พระองค์ทรงสัญญาไว้กับท่านแล้วนั้น และ ท่านกล่าวว่า 'เราจะกินเนื้อสัตว์' เพราะพวกท่านอยากรับประทานเนื้อสัตว์ ท่านจะรับประทานเนื้อตามใจปรารถนา ของท่านได้
- 21 ถ้าสถานที่ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงเลือกไว้ เพื่อสถาปนาพระนามของพระองค์ที่นั่นนั้นห่างจากท่าน เกินไป ท่านจงฆ่าสัตว์จากฝูงวัวฝูงแพะแกะของท่านแกะ ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงประทานแก่ท่าน ดังที่ข้าพเจ้าบัญชา ท่านไว้แล้วนั้น ท่านจงรับประทานในประตูเมืองของท่านตามที่ใจของท่านปรารถนาเกิด
- 22 ท่านจะรับประทานได้อย่างที่ท่านรับประทานเนื้อละมั่งหรือเนื้อกวาง ทั้งผู้ที่มลทินและผู้ที่สะอาดด้วยก็รับประทาน ได้
- 23 แต่พึงแน่ใจว่าท่านไม่รับประทานเลือดสัตว์เลย เพราะว่าเลือดเป็นชีวิตของมัน ท่านอย่ารับประทานชีวิตพร้อมกับ เนื้อ
- 24 ท่านอย่ารับประทานเลือด แต่ท่านจงเทเลือดลงบนดินอย่างเทน้ำ
- 25 ท่านอย่ารับประทานเลือด เพื่อท่านเองและลูกหลานของท่านที่มาภายหลังท่านจะจำเริญเป็นสุข เมื่อท่านกระทำสิ่ง ที่ถูกต้องตามสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์
- 26 แต่สิ่งบริสุทธิ์ซึ่งเป็นส่วนกำหนดจากท่านและของปฏิญาณของท่านนั้น ท่านจงนำไปยังสถานที่ซึ่งพระเยโฮวาห์จะ ทรงเลือกไว้
- 27 และถวายเครื่องเผาบูชาทั้งเนื้อและเลือดบนแท่นบูชาของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ท่านจงเทเลือดแห่งเครื่อง สัตวบูชาลงบนแท่นบูชาของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน แต่ส่วนเนื้อนั้นท่านรับประทานได้
- 28 จงระวังที่จะฟังบรรดาถ้อยคำเหล่านี้ซึ่งข้าพเจ้าได้บัญชาท่านไว้ เพื่อท่านเองและลูกหลานของท่านที่มาภายหลัง ท่านจะจำเริญเป็นนิรันดร์ เมื่อท่านกระทำสิ่งที่ประเสริฐและถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน
- 29 เมื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะขจัดประชาชาติซึ่งท่านเข้าไปยึดครองนั้นออกไปให้พ้นหน้าท่าน และท่านก็ ยึดครองเข้าอาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้น
- 30 จงระวังตัวว่าท่านจะไม่หลงติดตามเขา ภายหลังจากที่เขาถูกทำลายต่อหน้าท่านแล้วนั้น และจะไม่ไต่ถามเรื่องพระ ของเขาโดยกล่าวว่า 'ประชาชาตินี้มีสการพระของเขายังไร เพื่อเราจะกระทำด้วย'
- 31 ท่านอย่ากระทำอย่างนั้นแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลาย เพราะว่าสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนทุกอย่างซึ่งพระ เยโฮวาห์ทรงเกลียดชัง พวกเขาก่อทำสิ่งนั้นต่อพระทั้งหลายของเขา แม้แต่บุตรชายและบุตรสาวของเขา เขาก็เผา ด้วยไฟบูชาแด่พระของเขา
- 32 ทุกสิ่งที่ข้าพเจ้าบัญชาท่านไว้ นั้น จงระวังที่จะกระทำตาม ท่านอย่าเพิ่มอะไรเข้าหรือตัดอะไรออกไปจากสิ่งเหล่านี้"

บท 13

"**อ**ันในหมู่พวกท่านเกิดมีผู้พยากรณ์หรือผู้ฝันเห็นเหตุการณ์ขึ้น และสำแดงหมายสำคัญหรือการมหัศจรรย์แก่ ท่าน

2 และหมายสำคัญหรือการมหัศจรรย์ซึ่งเขาบอกท่านนั้นสำเร็จจริง ถ้าเขากล่าวว่า 'ให้เราติดตามพระอื่นกันเถิด' ซึ่ง เป็นพระที่ท่านไม่รู้จัก และให้เรามาปรนนิบัติพระนั้น'

3 ท่านอย่าเชื่อฟังคำของผู้พยากรณ์หรือผู้ฝันเห็นเหตุการณ์คนนั้น เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านลงใจท่านดู เพื่อให้เห็นว่าท่านทั้งหลายรักพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านด้วยสุดจิตสุดใจของท่านหรือไม่

4 ท่านทั้งหลายจงดำเนินตามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน และยำเกรงพระองค์ และรักษาพระบัญญัติของพระองค์

และเชื้อฟังพระสุรเสียงของพระองค์ และท่านจงปรนนิบัติพระองค์ และติดสนิทอยู่กับพระองค์

5 แต่ผู้พยากรณ์หรือผู้ฝันเห็นเหตุการณ์คนนั้นต้องมีโทษถึงตาย เพราะว่าเขาได้สั่งสอนให้กบฏต่อพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของท่าน ผู้ทรงนำท่านออกจากแผ่นดินอียิปต์ และทรงไถ่ท่านออกจากเรือนทาส เขากระทำให้ท่านทั้งหนทาง ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านบัญชาให้ท่านดำเนินตามเสีย ดังนั้นแหละท่านจะต้องล้างความชั่วชื่อนี้จากท่ามกลางท่าน

6 ถ้าพี่ชายน้องชายของท่านมารดาเดียวกันกับท่าน หรือบุตรชายบุตรสาวของท่าน หรือภรรยาที่อยู่ในอ้อมอกของท่าน หรือมิตรสหายร่วมใจของท่าน ชักชวนท่านอย่างลับๆว่า "ให้เราไปปรนนิบัติพระอื่นกันเถิด" ซึ่งเป็นพระที่ท่านเองหรือบรรพบุรุษของท่านไม่รู้จัก

7 เป็นพระบางองค์ของชนชาติทั้งหลายซึ่งอยู่รอบท่าน ไม่ว่าใกล้หรือไกล จากสุดปลายแผ่นดินโลกข้างนี้ถึงที่สุดปลายโลกข้างโน้น

8 ท่านอย่ายอมตามหรือเชื้อฟังเขา อย่าให้นัยนตาของท่านเมตตาปราณีเขา ท่านอย่าไว้ชีวิตเขา หรืออย่าซ่อนเขาไว้เลย

9 ท่านจงประหารชีวิตเขาเสียเป็นแน่ ท่านควรลงมือก่อนในการทำโทษเขาถึงตาย และต่อไปให้บรรดาประชาชนร่วมมือด้วย

10 ท่านจงเอาหินขว้างเขาให้ตาย เพราะเขาแสวงหาช่องที่จะพาท่านไปจากพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ผู้ทรงพาท่านออกจากแผ่นดินอียิปต์ออกจากเรือนทาส

11 และคนอิสราเอลทั้งปวงจะฟังและยำเกรง ไม่กระทำความชั่วชื่อนี้ท่ามกลางท่านทั้งหลายอีกเลย

12 ถ้าท่านทั้งหลายได้ยินว่า ในหัวเมืองหนึ่งหัวเมืองใดซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานให้ท่านอาศัยอยู่นั้น

13 มีบางคนที่เป็นคนอันธพาลได้ออกไปจากท่ามกลางท่าน ชักชวนชาวเมืองนั้นว่า "ให้เราไปปรนนิบัติพระอื่นกันเถิด" ซึ่งเป็นพระที่ท่านไม่รู้จัก

14 ท่านทั้งหลายจงสอบถามและอุตสาหค้นหาและถามดูอย่างระมัดระวัง และดูเถิด ถ้าเป็นความจริงและเป็นเรื่องแน่นอนว่า สิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนนั้นมีคนกระทำกันอยู่ในหมู่พวกท่าน

15 ท่านจงฆ่าชาวเมืองนั้นเสียด้วยคมดาบ ทำลายเสียให้สิ้นเชิงด้วยคมดาบ ทั้งคนทั้งหลายที่อาศัยในเมืองนั้นและฝูงสัตว์ด้วย

16 ท่านจงเก็บข้าวของทั้งสิ้นในเมืองนั้นไปกองไว้ที่กลางถนน และเผาเมืองนั้นกับบรรดาข้าวของในเมืองนั้นเสียด้วยไฟ เพื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ให้เมืองนั้นร้างอยู่เป็นนิรันดร์ อย่าสร้างขึ้นใหม่อีกเลย

17 อย่าให้ของต้องห้ามนั้นมาติดพันมือของท่าน เพื่อว่าพระเยโฮวาห์จะทรงหันจากพระพิโรธยิ่งของพระองค์ และทรงสำแดงพระกรุณาคุณต่อท่าน และทรงเมตตาท่าน ให้ท่านทวีมากขึ้น ดังที่พระองค์ปฏิญาณไว้กับบรรพบุรุษของท่านนั้น

18 เมื่อท่านทั้งหลายเชื้อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน คือรักษาพระบัญญัติทั้งสิ้นของพระองค์ดังที่ข้าพเจ้าบัญชาท่านไว้ในวันนี้ และกระทำการซึ่งถูกต้องตามสายพระเนตรพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน"

บท 14

"ท่านทั้งหลายเป็นบุตรของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ท่านอย่าเชือดเนื้อตัวเองหรือกระทำหน้าผากให้ไถ่เพื่อคนตาย

2 เพราะท่านทั้งหลายเป็นชนชาติบริสุทธิ์แต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน และพระเยโฮวาห์ทรงเลือกจากประชาชาติทั้งหลายที่อยู่บนพื้นโลกให้เป็นชนชาติในกรรมสิทธิ์ของพระองค์

3 ท่านทั้งหลายอย่ารับประทานสิ่งพึงรังเกียจใดๆเลย

4 สัตว์ที่รับประทานได้มีดังต่อไปนี้ คือ วัว แกะ แพะ

5 กวาง ละมั่ง อีเก้ง แพะป่า สมัน โคราขาว และแกะป่า

6 ท่านรับประทานสัตว์ทุกชนิดที่แยกกีบและกีบฝาออกเป็นสองและเคี้ยวเอื้องนั้นได้

7 อย่างไรก็ตามในจำพวกสัตว์ทั้งหลายที่เคี้ยวเอื้องหรือมีกีบฝา ท่านอย่ารับประทานสัตว์ต่อไปนี้คือ อูฐ กระต่าย ตัวกระเจิง เพราะสัตว์เหล่านี้เคี้ยวเอื้องแต่กีบไม่ผ่า จึงเป็นสัตว์มลทินแก่ท่าน

8 และหมูดังเพราะหมูมีกีบฝาแต่ไม่เคี้ยวเอื้อง จึงเป็นสัตว์มลทินแก่ท่าน ท่านอย่ารับประทานเนื้อของมัน และซากของมันท่านก็อย่าแตะต้อง

- 9 ในบรรดาสัตว์น้ำทั้งสี่ท่านรับประทานสัตว์เหล่านี้ได้ คือ สัตว์ใหญ่ที่มีครีบและเกล็ด ท่านรับประทานได้
- 10 แต่สัตว์ใหญ่ที่ไม่มีครีบและเกล็ดท่านอย่ารับประทาน เป็นสัตว์มลทินแก่ท่าน
- 11 นกสะอาดทุกชนิดท่านรับประทานได้
- 12 แต่นกเหล่านี้ท่านอย่ารับประทานคือ นกอินทรี นกแร้งหนวดแพะ นกออก
- 13 นกเหยี่ยวหางยาว นกเหยี่ยวดำ นกแร้งตามชนิดของมัน
- 14 บรรดานกแก่ตามชนิดของมัน
- 15 นกเค้าแมว นกเค้าโม่ง นกนางนวล เหยี่ยวนกเขาตามชนิดของมัน
- 16 นกเค้าแมวเล็ก นกทืดทื่อ นกอีโง้ง
- 17 นกกระทง แร้ง และนกอ้ายจั่ว
- 18 นกกระสาดำ นกกระสาตามชนิดของมัน นกหัวขวาน และค้างคาว
- 19 แมลงมีปีกทุกชนิดเป็นสัตว์มลทินแก่ท่าน อย่ารับประทานเลย
- 20 สัตว์มีปีกที่สะอาดทุกชนิดท่านรับประทานได้
- 21 ท่านอย่ารับประทานสัตว์ชนิดใดที่ตายเอง ท่านจะให้แก่คนต่างด้าวที่อยู่ภายในประตูเมืองของท่านรับประทานก็ได้ หรือท่านจะขายให้แก่คนต่างประเทศก็ได้ เพราะว่าท่านเป็นชนชาติที่บริสุทธิ์แด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลาย ท่านอย่าดื่มลูกแพะด้วยน้ำนมแม่ของมันเลย
- 22 ผลได้เป็นปืจจากพืชในนาของท่านนั้น ท่านจงถวายสิบชักหนึ่ง
- 23 ท่านจงรับประทานสิบชักหนึ่งที่ได้จากข้าวหรือธัญพืชของท่าน หรือน้ำมันของท่าน และผลรุ่นแรกจากฝู้งว้าว และฝู้งแพะแกะของท่าน ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านในสถานที่ซึ่งพระองค์จะทรงเลือกไว้ เพื่อให้พระนามของพระองค์สถิตที่นั่น เพื่อท่านทั้งหลายจะได้เรียนรู้ที่จะยำเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายเสมอ
- 24 ถ้าระยะทางไกลเกินไป ท่านไม่สามารถนำสิบชักหนึ่งมาได้ ในเมื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านอวยพรแก่ท่าน เพราะวาสถานที่ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงเลือกเพื่อเป็นที่ตั้งพระนามของพระองค์นั้น อยู่ห่างไกลจากท่านเกินไป
- 25 ท่านจงขายของนั้นเอาเงิน และห่อเงินถือไว้ และไปยังสถานที่ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงเลือกไว้
- 26 และเอาเงินนั้นซื้อสิ่งใดๆที่ท่านปรารถนา จะเป็นวัว แกะ หรือน้ำมันหรือสุราและสิ่งใดๆที่ท่านปรารถนา และท่านจงรับประทานที่นั่นต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน และจงปีติราเริงทั้งตัวท่านและครอบครัวของท่านด้วย
- 27 ท่านทั้งหลายอย่าทอดทิ้งคนเลวี่ซึ่งอยู่ภายในประตูเมืองของท่าน เพราะเขาไม่มีส่วนแบ่งหรือมรดกกับท่าน
- 28 พอครบสามปีทุกทีท่านทั้งหลายจงนำสิบชักหนึ่งจากพืชผลที่ได้ในปีนั้น มาสะสมไว้ภายในประตูเมืองของท่าน
- 29 คนเลวี่ (เพราะเขาไม่มีส่วนแบ่งหรือมรดกกับท่าน) และคนต่างด้าวและลูกกำพร้าพ่อและแม่กำพร้า ผู้ซึ่งอยู่ภายในประตูเมืองของท่าน จะได้มารับประทานอย่างอิ่มหนำ เพื่อว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงอวยพรพระพรแก่บรรดากิจการซึ่งมือของท่านทั้งหลายได้กระทำการนั้น"

บท 15

"ทุกๆสิ้นเจ็ดปีท่านทั้งหลายต้องมีการปลดปล่อย

- 2 ให้กระทำการปลดปล่อยดังนี้ เจ้าหนี้ทุกคนจะต้องยกสิ่งที่ตนให้เพื่อนบ้านยืมไปนั้นเสีย อย่าทวงสิ่งนั้นคืนจากเพื่อนบ้านหรือพี่น้องของตนเลย เพราะว่าได้ประกาศการปลดปล่อยของพระเยโฮวาห์แล้ว
- 3 ท่านทั้งหลายจะทวงจากคนต่างประเทศคืนได้ แต่ถ้ามีสิ่งใดของท่านซึ่งอยู่กับพี่น้องก็ให้มือของท่านปล่อยไป
- 4 ยกเว้นเมื่อไม่มีคนยากจนในหมู่พวกท่านทั้งหลาย เพราะว่าพระเยโฮวาห์จะทรงอวยพรพระพรแก่ท่านในแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานให้ท่านเป็นมรดกยึดครองนั้น
- 5 ถ้าท่านเพียงแต่เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน พึงระวังที่จะกระทำตามพระบัญญัติทั้งหลายซึ่งข้าพเจ้าได้บัญชาท่านในวันนี้
- 6 เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงอวยพรพระพรท่านดังที่พระองค์สัญญาต่อท่านนั้น ท่านทั้งหลายจะให้ประชาชนชาติหลายชาติยืมของของท่าน แต่ท่านอย่ายืมของเขาเลย ท่านทั้งหลายจะปกครองอยู่เหนือหลายประชาชาติ แต่เขาทั้งหลายจะไม่ปกครองเหนือท่าน

- 7 ถ้าในท่ามกลางท่านทั้งหลายมีคนจนสักคนหนึ่งเป็นพี่น้องของท่านอยู่ภายในประตูเมืองใดๆ ในแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน ท่านอย่ามีใจแข็งห่อมือของท่านไว้เสียต่อหน้าพี่น้องของท่านที่ยากจนนั้น
- 8 แต่ท่านทั้งหลายจงยื่นมือของท่านอย่างใจกว้างให้เขา และให้เขายืมข้าวของพอแก่ความต้องการของเขา ไม่ว่าเป็นข้าวของสิ่งใดๆ
- 9 จงระวังให้ดีเกรงว่าจะมีความคิดในจิตใจของท่านว่า 'ปีที่เจ็ด ปีที่จะต้องปลดปล่อยมาถึงแล้ว' และตาของท่านก็ริษยาต่อพี่น้องของท่าน ท่านจึงไม่ยอมให้อะไรเขาเลย และเขาจะร้องทูลพระเยโฮวาห์เรื่องท่าน บาปก็จะตกแก่ท่าน
- 10 ท่านจงให้เขา และเมื่อให้เขาแล้วอย่ามีจิตคิดเสียเลย เพราะเหตุนี้พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงอำนวยพระพรแก่ท่านในบรรดากิจการทั้งสิ้นของท่าน ไม่ว่าท่านจะลงมือกระทำการสิ่งใด
- 11 เพราะท่านคนจนจะไม่หมดไปจากแผ่นดิน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงบัญชาท่านว่า 'ท่านต้องยื่นมือให้อย่างใจกว้างต่อพี่น้องของท่าน คือต่อคนยากจนคนขัดสนซึ่งอยู่ในแผ่นดินของท่าน'
- 12 ถ้าพี่น้องของท่านซึ่งเป็นคนอับรู้ไม่ว่าชายหรือหญิง ที่เขาขายไว้แก่ท่าน จงให้ปรนนิบัติท่านหกปี เมื่อถึงปีที่เจ็ดก็ให้ปล่อยเขาเป็นอิสระพ้นไปจากท่าน
- 13 และเมื่อท่านปล่อยเขาเป็นอิสระไปจากท่าน ท่านอย่าปล่อยเขาไปมือเปล่า
- 14 ท่านจงมีใจกว้างขวางจัดของให้แก่เขา เป็นของจากฝูงแพะแกะของท่าน จากลานนวดข้าวของท่าน และจากบ่อย่ำองุ่นของท่าน ท่านจงให้แก่เขาตามสมควรตามที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงอำนวยพระพรแก่ท่าน
- 15 ท่านจงจำไว้ว่าท่านเคยเป็นทาสในแผ่นดินอียิปต์และพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านได้ทรงไถ่ท่านไว้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงบัญชาเรื่องนี้แก่ท่านในวันนี้
- 16 แต่ถ้าทาสนั้นจะกล่าวแก่ท่านว่า 'ข้าพเจ้าจะไม่ไปจากท่าน' เพราะเขารักท่านและครอบครัวของท่าน เพราะเขาอยู่กับท่านสบายดี
- 17 จงเอาเหล็กแท่งใบหูของเขาให้ทะลุไปติดกับประตูเรือน ดังนี้เขาจะเป็นทาสของท่านตลอดไป ท่านจงกระทำเช่นนี้แก่ทาสหญิงด้วย
- 18 เมื่อท่านปล่อยเขาให้เป็นอิสระนั้นท่านอย่ารู้สึกหนักอกหนักใจ เพราะว่าเขาได้รับใช้ท่านมาหกปีด้วยมีค่าแรงมากกว่าลูกจ้างเป็นสองเท่า พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงอำนวยพระพรแก่ท่านในการทั้งปวงที่ท่านได้กระทำนั้น
- 19 สัตว์ตัวผู้หว่าปีซึ่งเกิดในฝูงวัวหรือฝูงแพะแกะนั้น ท่านทั้งหลายจงถวายไว้แด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ท่านอย่าใช้วัวหว่าปีทำงาน หรือตัดขนจากแกะหว่าปี
- 20 ท่านและครอบครัวของท่านจงรับประทานสัตว์หว่าปีนั้นต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทุกปี ในสถานที่ซึ่งพระเยโฮวาห์จะทรงกำหนดไว้
- 21 แต่ถ้าสัตว์นั้นมีตาหนิใดๆคือขาเกหรือตาบอด หรือมีตาหนิเลวร้ายอย่างใด ท่านอย่าถวายบูชาแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน
- 22 ท่านจงรับประทานสัตว์นั้นภายในประตูเมืองของท่าน ทั้งผู้ที่มลทินและผู้ที่จะอาดด้วยก็รับประทานได้ ดังว่าเป็นละมั่งหรือกวาง
- 23 เพียงแต่ท่านอย่ารับประทานเลือดของมันเท่านั้น ท่านจงเทออกทิ้งบนดินเหมือนเทน้ำ"

บท 16

- "ท่านจงถือเดือนอาบิบ ท่านทั้งหลายจงถือปีสกาแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน เพราะว่าในเดือนอาบิบนั้นพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงนำท่านออกจากอียิปต์ในเวลากลางคืน
- 2 และท่านจงถวายปีสกา เป็นเครื่องบูชาแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน จากฝูงแพะแกะหรือฝูงวัว ณ ที่ซึ่งพระเยโฮวาห์จะทรงเลือกไว้ ให้พระนามของพระองค์ประทับที่นั่น
- 3 อย่ารับประทานขนมปังมีเชื้อกับปีสกา ตลอดเจ็ดวันท่านจงรับประทานขนมปังไร้เชื้อ เป็นขนมปังแห่งความทุกข์ใจ เพราะท่านรีบหนีออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ เพื่อท่านจะระลึกถึงวันที่ท่านออกจากแผ่นดินอียิปต์นั้นตลอดชีวิตของท่าน
- 4 ตลอดเจ็ดวันนั้นอย่าให้เห็นเชื้อขนมภายในอาณาเขตประเทศของท่าน หรือเนื้อสัตว์ซึ่งท่านได้บูชาในเวลาเย็นวันแรกเหลืออยู่ตลอดคืนจนเช้าวันรุ่งขึ้น
- 5 ท่านทั้งหลายอย่าถวายปีสกาภายในประตูเมืองใดๆซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงประทานแก่ท่าน
- 6 แต่ท่านจงถวายปีสกา ณ สถานที่ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงเลือกไว้ให้พระนามของพระองค์ประทับที่

นั้น ในเวลาเย็นเมื่อดวงอาทิตย์ตกแล้ว ในเวลาเดียวกับที่ท่านออกจากอียิปต์

7 ท่านจงทำให้สุกและรับประทานในสถานที่ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงเลือกไว้ พอรุ่งเช้าท่านจงกลับไปสู่เต็นท์ของท่าน

8 ท่านจงรับประทานขนมปังไร้เชื้อหกวัน แต่ในวันที่เจ็ดเป็นประชุมอันศักดิ์สิทธิ์ถวายแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ในวันนั้นอย่ากระทำการงานใดๆ

9 ท่านทั้งหลายจงนับให้ครบเจ็ดสัปดาห์ จงตั้งต้นนับให้ครบเจ็ดสัปดาห์เริ่มด้วยวันแรกที่ท่านเอาเดี่ยวเกี่ยวข้าว

10 ท่านทั้งหลายจงถือเทศกาลสัปดาห์ถวายแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ด้วยการถวายตามใจสมัครจากมือของท่าน ซึ่งท่านจะถวายแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ตามที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงอำนวยพระพรแก่ท่าน

11 ท่านจงปีติราเริงต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ทั้งตัวท่านและบุตรชายหญิงของท่าน ทั้งทาสชายหญิงของท่าน ทั้งคนเลวีซึ่งอยู่ภายในประตูเมืองของท่าน ทั้งคนต่างดาว เด็กกำพร้าพ่อและแม่ม่ายซึ่งอยู่ท่ามกลางท่าน ณ สถานที่ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงเลือกไว้ให้พระนามของพระองค์ประทับที่นั่น

12 ท่านพึงจำไว้ว่าท่านเคยเป็นทาสในอียิปต์ ท่านพึงระวังที่จะปฏิบัติตามกฎเกณฑ์เหล่านี้

13 ท่านจงถือเทศกาลอยู่เพิงเจ็ดวัน เมื่อท่านเก็บรวบรวมพืชผลของท่านจากลานนวดข้าวและจากบ่ออย่า่งุ่นของท่านแล้ว

14 ในการเลี้ยงนั้นท่านจงปีติราเริง ทั้งท่านและบุตรชายหญิงของท่าน และทาสชายหญิงของท่าน ทั้งคนเลวีและคนต่างดาว ทั้งเด็กกำพร้าพ่อและแม่ม่ายซึ่งอยู่ภายในประตูเมืองของท่าน

15 ท่านจงถือเทศกาลนั้นแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านเจ็ดวัน ณ สถานที่ซึ่งพระเยโฮวาห์จะทรงเลือกไว้ เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงอำนวยพระพรแก่พืชผลทั้งหลายของท่าน และแก่ผลงานทั้งสิ้นที่มีมือท่านกระทำ เพื่อว่าท่านจะมีแต่ความปิติยินดี

16 บรรดาผู้ขายทั้งสี่จะต้องเข้ามาเฝ้าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านปีละสามครั้ง ณ สถานที่ซึ่งพระองค์จะทรงเลือกไว้ คือ ณ เทศกาลกินขนมปังไร้เชื้อ เทศกาลสัปดาห์ และเทศกาลอยู่เพิง อย่าให้เขาไปเฝ้าพระเยโฮวาห์มือเปล่าๆ

17 ให้ทุกคนถวายตามความสามารถของเขา ตามส่วนพระพรที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายประทานแก่ท่าน

18 ท่านทั้งหลายจงเลือกตั้งผู้พิพากษาและเจ้าหน้าที่ตามบรรดาประตูเมืองของท่าน ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน ตามตระกูลคนของท่าน ให้เขาพิพากษาประชาชนตามความยุติธรรม

19 ท่านอย่ากระทำให้เสียความยุติธรรม อย่าล่าเอียง อย่ารับสินบน เพราะว่าสินบนทำให้ตาของคนมีปัญญามืดมัวไป และกลับคดีของคนชอบธรรมเสีย

20 ท่านจงติดตามความยุติธรรมเท่านั้น เพื่อท่านจะมีชีวิตและสืบมรดกในแผ่นดิน ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน

21 ท่านทั้งหลายอย่าปลูกต้นไม้ใดๆใช้เป็นเสารูปเคารพข้างแท่นบูชาพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านซึ่งท่านจะสร้างไว้

22 และท่านอย่าตั้งเสาศักดิ์สิทธิ์เป็นรูปเคารพ ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงรังเกียจ"

บท 17

"ท่านทั้งหลายอย่าหาว่าผู้หรือแกะที่มีตาหนึ่หรือความพิการใดๆเป็นเครื่องบูชาแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน เพราะเป็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน

2 ภายในประตูเมืองใดๆของท่านทั้งหลายซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่านนั้น ถ้าพบว่าในท่ามกลางพวกท่านมีชายหรือหญิงคนใดกระทำความชั่วในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน โดยละเมิดพันธสัญญาของพระองค์

3 และไปปรนนิบัติพระอื่น และนมัสการพระเหล่านั้น หรือดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ หรืออันใดที่เป็นบริวารท้องฟ้า ซึ่งข้าพเจ้าได้ห้ามไว้

4 มีคนมาบอกท่านแล้วและท่านก็ได้ยิน และได้สอบถามอย่างระมัดระวัง และดูเถิด ถ้าเป็นความจริงและเป็นเรื่องแน่นอนว่า สิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนนั้นมีคนกระทำกันในอิสราเอล

5 ท่านจงนำชายหรือหญิงผู้กระทำความชั่วร้ายนั้นมาที่ประตูเมือง และท่านจงเอาหินขว้างชายหรือหญิงนั้นเสียให้ตาย

6 ผู้ที่ถูกกล่าวโทษถึงตายนั้น ให้มีพยานสองหรือสามปากยืนยันว่าผู้นั้นมีความผิด จึงให้รับโทษถึงตายได้ อย่าลงโทษผู้ใดถึงตายด้วยพยานปากเดียว

- 7 ผู้ที่เป็นพยานต้องลงมือก่อนในการทำโทษเขาถึงตาย ต่อไปคนทั้งปวงจึงร่วมมือด้วยกัน ทั้งนี้เพื่อท่านทั้งหลายจะกำจัดความชั่วเสียจากท่ามกลางท่าน
- 8 ถ้าคดีใดเกิดขึ้นเป็นเรื่องยากที่จะตัดสินได้ว่า เป็นคดีฆ่าคนตายโดยเจตนาหรือไม่ เป็นคดีเกี่ยวกับการเกี่ยวกรรมสิทธิ์ในทรัพย์ เป็นคดีทำร้ายร่างกาย เป็นคดีใดๆซึ่งโต้แย้งกันภายในประตูเมืองของท่าน ท่านจงลุกขึ้นพากันไปยังสถานที่ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงเลือกไว้
- 9 จงไปหาคนเลวี่ซึ่งเป็นปุโรหิต และไปหาผู้พิพากษาประจำการในสมัยนั้น ท่านจงปรึกษาหารือกับเขา และเขาจะชี้แจงให้ท่านทราบถึงคำตัดสิน
- 10 แล้วท่านจงกระทำตามคำแนะนำซึ่งเขาชี้แจงแก่ท่าน จากสถานที่ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงเลือกนั้น และท่านจงระวังกระทำตามทุกสิ่งซึ่งเขาแนะนำท่าน
- 11 ท่านจงกระทำตามคำแนะนำจากพระราชบัญญัติซึ่งเขาให้แก่ท่าน และกระทำตามคำตัดสินซึ่งเขาได้สั่งท่าน ท่านทั้งหลายอย่าหันเหไปจากคำตัดสินซึ่งเขาชี้แจงแก่ท่าน อย่าหันไปทางขวามือหรือซ้ายมือ
- 12 ผู้ใดที่บังอาจมิได้กระทำตาม คือไม่ได้เชื่อฟังปุโรหิตผู้ที่ยืนปรนนิบัติต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านที่นั่น หรือเชื่อฟังผู้พิพากษา ผู้นั้นต้องตาย ทั้งนี้เพื่อท่านทั้งหลายจะกำจัดความชั่วเสียจากอิสราเอล
- 13 และประชาชนทั้งหลายจะได้ยินและยำเกรง และได้สดชื่นต่อไปอีก
- 14 เมื่อท่านมาถึงแผ่นดินที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน และท่านถือกรรมสิทธิ์อาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้น แล้วท่านจะกล่าวว่า `เราจะตั้งกษัตริย์ไว้เหนือเราเหมือนประชาชาติอื่นซึ่งอยู่รอบเรา'
- 15 ก็จงตั้งผู้ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงเลือกไว้ให้เป็นกษัตริย์เหนือท่าน คือตั้งผู้หนึ่งผู้ใดในพวกพี่น้องของท่านให้เป็นกษัตริย์เหนือท่าน ท่านอย่าตั้งคนต่างด้าวซึ่งมิใช่พี่น้องของท่านให้อยู่เหนือท่าน
- 16 แต่วออย่าให้ผู้นั้นมีม้าของตนเองมากเกินไป หรือเป็นเหตุให้ประชาชนกลับไปอียิปต์เพื่อจะมีม้ามากมาย เพราะพระเยโฮวาห์ได้ตรัสกับท่านทั้งหลายแล้วว่า `เจ้าทั้งหลายจะไม่ได้กลับไปทางนั้นอีกเลย'
- 17 และอย่าให้ผู้นั้นมีกรรยามาก เกรงว่าจิตใจของเขาจะหันเหไปเสีย หรืออย่าให้มีเงินมีทองเป็นของตนเองอย่างมากมาย
- 18 เมื่อผู้นั้นนั่งบัลลังก์ในราชอาณาจักร ก็ให้ผู้นั้นคัดลอกพระราชบัญญัตินี้ไว้ในหนังสือเพื่อประโยชน์แก่ตนเอง จากหนังสือซึ่งอยู่ตรงหน้าพวกปุโรหิตที่เป็นคนเลวี่
- 19 ให้พระราชบัญญัตินั้นอยู่กับผู้นั้น และให้เขาอ่านอยู่เสมอตลอดชีวิตของตน เพื่อเขาจะได้เรียนรู้ที่จะยำเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา โดยรักษาวรรดาถ้อยคำในพระราชบัญญัตินี้และกฎเกณฑ์เหล่านี้และกระทำตาม
- 20 เพื่อว่าจิตใจของเขาจะมีได้พองขึ้นสูงกว่าพี่น้องของตน และเพื่อเขาเองจะมีได้หันเหจากพระบัญญัติไปทางขวามือหรือทางซ้ายมือ เพื่อเขาจะได้ปกครองราชอาณาจักรของเขาอยู่ได้นาน ทั้งตนเองและลูกหลานของตนในอิสราเอล"

บท 18

- "**คน**เลวี่ซึ่งเป็นปุโรหิตและตระกูลเลวี่ทั้งหมด จะไม่มีส่วนแบ่งหรือมรดกร่วมกับคนอิสราเอล เขาจะรับประทานเครื่องบูชาที่ถวายด้วยไฟแด่พระเยโฮวาห์และส่วนที่ตกเป็นของพระองค์
- 2 ฉะนั้นเขาจะไม่มรดกในหมู่พวกพี่น้องของเขา พระเยโฮวาห์ทรงเป็นมรดกของเขา ตามที่พระองค์ทรงสัญญาไว้แก่เขาแล้วนั้น
- 3 ให้ส่วนต่อไปนี้เป็นส่วนที่ปุโรหิตได้อันตกจากประชาชน คือส่วนที่ได้จากผู้ที่ถวายสัตว์บูชา ไม่ว่าจะเป็นวัวผู้หรือแกะ ก็ให้เขามอบเนื้อสันขาหน้า เนื้อแก้มทั้งสองข้าง และเนื้อท้องให้แก่ปุโรหิต
- 4 ผลรุ่นแรกของท่านคือ ผลข้าว ผลน้ำองุ่น ผลน้ำมัน และขนแกะรุ่นแรกที่ได้จากแกะของท่าน จงมอบให้แก่ปุโรหิต
- 5 เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านได้เลือกเขาจากตระกูลชนทั้งสี่ของท่าน ให้ยืนปรนนิบัติในพระนามพระเยโฮวาห์ ทั้งตัวเขาและลูกหลานของเขาสืบต่อไปเป็นนิตย์
- 6 ถ้าคนเลวี่คนใดมาจากประตูเมืองใดในอิสราเอลอันเป็นที่อยู่ของเขา จะมายังสถานที่ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงเลือกไว้ก็ให้เขามาได้ตามใจปรารถนา
- 7 แล้วเขาจะปรนนิบัติในพระนามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา เช่นเดียวกับบรรดาคนเลวี่ที่พี่น้องของเขา ผู้ยืนปรนนิบัติต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์อยู่ที่นี่
- 8 ให้เขาได้ส่วนที่จะรับประทานเท่าๆกัน นอกเหนือจากส่วนที่เขาได้มาด้วยการขายทรัพย์สินของเขาเอง
- 9 เมื่อท่านทั้งหลายเข้าไปในแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน ท่านอย่าเรียนรู้ที่จะกระทำตาม

สิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของประชาชาติเหล่านั้น

10 อย่าให้มีคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านซึ่งให้บุตรชายหรือบุตรสาวของเขาลุยไฟ อย่าให้ผู้ใดเป็นคนทำนาย เป็นหมอดู เป็นหมอจับยามดูเหตุการณ์ หรือเป็นนักวิทยาคม

11 เป็นหมอผี เป็นคนทรง เป็นฟอมดแมมด หรือเป็นหมอพราย

12 เพราะทุกคนที่กระทำสิ่งเหล่านี้ย่อมเป็นที่สะอิดสะเอียนแก่พระเยโฮวาห์ และด้วยเหตุจากการกระทำที่นำสะอิดสะเอียนเหล่านี้ พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายจึงทรงขับไล่เขาออกไปจากเบื้องหน้าท่าน

13 ท่านทั้งหลายจงเป็นคนปราศจากตำหนิต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน

14 เพราะว่าประชาชาติเหล่านี้ ซึ่งท่านกำลังจะยึดครองนั้นเชื่อฟังหมอดูและพวกโหร แต่ส่วนตัวท่านนั้น พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านไม่ทรงยินยอมให้ท่านกระทำเช่นนั้น

15 พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะโปรดให้ผู้พยากรณ์อย่างข้าพเจ้านี้เกิดขึ้นในหมู่พวกท่านจากพี่น้องของท่าน ท่านทั้งหลายจงเชื่อฟังเขา

16 อย่างที่ท่านปรารถนาจากพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านที่โฮเรบในวันประชุมเมื่อท่านกล่าวว่า `อย่าให้ข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้า หรือได้เห็นเปลื้องมืมานี้อีกเลย เกรงว่าข้าพเจ้าจะตายเสีย'

17 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า `ซึ่งเขาพูดมาเช่นนั้นก็ดีอยู่

18 เราจะโปรดให้บังเกิดผู้พยากรณ์อย่างเจ้าในหมู่พวกพี่น้องของเขา และเราจะใส่ถ้อยคำของเราในปากของเขา และเขาจะกล่าวบรรดาสิ่งที่เราบัญชาเขาไว้นั้นแก่ประชาชนทั้งหลาย

19 ต่อมาผู้ใดไม่เชื่อฟังถ้อยคำของเรา ซึ่งผู้พยากรณ์กล่าวในนามของเรา เราจะกำหนดโทษผู้นั้น

20 แต่ผู้พยากรณ์คนใดบังอาจกล่าวคำในนามของเราซึ่งเรามิได้บัญชาให้กล่าวหรือผู้นั้นกล่าวในนามของพระอื่น ผู้พยากรณ์นั้นต้องมีโทษถึงตาย'

21 และถ้าท่านนึกในใจว่า `ทำอย่างไรเราจึงจะรู้พระวณะที่พระเยโฮวาห์ยังมีได้ตรัสนั้นได้'

22 เมื่อผู้พยากรณ์กล่าวคำในพระนามของพระเยโฮวาห์ ถ้ามิได้เป็นไปจริงตามถ้อยคำของผู้กล่าว ถ้อยคำนั้นมิได้เป็นพระวณะที่พระเยโฮวาห์ตรัส ผู้พยากรณ์นั้นบังอาจกล่าวเอง ท่านทั้งหลายอย่าเกรงกลัวเขาเลย"

บท 19

"เมื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายทรงจัดบรรดาประชาชาติ ผู้ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแผ่นดินของเขาแก่ท่าน และท่านทั้งหลายยึดครองและเข้าไปอาศัยอยู่ในหัวเมืองและในบ้านเรือนของเขาเหล่านั้น

2 ท่านจงแยกเมืองไว้สามเมืองสำหรับพวกท่านทั้งหลายในท่ามกลางแผ่นดิน ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่านเป็นกรรมสิทธิ์นั้น

3 ท่านจงจัดเตรียมให้มีทาง และจงแบ่งอาณาเขตแผ่นดิน ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่านเป็นกรรมสิทธิ์นั้นออกเป็นสามส่วน เพื่อว่าผู้ใดที่ได้ฆาตคนแล้วจะหลบหนีไปอยู่ในเมืองเหล่านั้นได้

4 ต่อไปนี้เป็นเรื่องของคนฆาตคนผู้หนีไปอยู่ในเมืองเหล่านั้นได้และรอดชีวิตอยู่ คือผู้ใดที่ได้ฆ่าเพื่อนบ้านของตนโดยมิได้เจตนา โดยมิได้เกลียดชังเขาแต่ก่อน

5 อาทิเช่น ชายคนหนึ่งเข้าไปในป่าพร้อมกับเพื่อนบ้านของเขาเพื่อจะตัดไม้ เมื่อเขาเหวี่ยงขวานเพื่อจะโค่นต้นไม้ลง หัวขวานหลุดจากด้ามถูกเพื่อนบ้านของเขาและคนนั้นก็ถึงตาย ก็ให้เขาหนีไปยังเมืองเหล่านั้นเมืองใดเมืองหนึ่งและรอดตายได้

6 ด้วยเกรงว่าผู้อาฆาตโลหิตกำลังโกรธจัดจะไล่ตามชายผู้ฆาตคนนั้นทัน เพราะหนทางไกลแล้วฆ่าเขาเสีย แม้ว่าชายผู้นั้นไม่มีโทษถึงตาย เพราะเขาได้เกลียดชังเพื่อนบ้านของเขาแต่ก่อน

7 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงบัญชาท่านว่า ให้ท่านจัดแยกหัวเมืองไว้สามหัวเมือง

8 และถ้าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านขยายอาณาเขตของท่าน ดังที่พระองค์ได้ทรงปฏิญาณไว้กับบรรพบุรุษของท่าน และประทานแผ่นดินทั้งสิ้นซึ่งพระองค์ทรงสัญญาจะประทานแก่บรรพบุรุษของท่านให้แก่ท่าน

9 ถ้าท่านได้ระวางที่จะรักษาบัญญัติทั้งหมดนี้ซึ่งข้าพเจ้าได้บัญชาท่านในวันนี้ โดยที่ท่านทั้งหลายรักพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน และดำเนินอยู่ในพระมรรคาของพระองค์เสมอ แล้วท่านจงเพิ่มหัวเมืองอีกสามหัวเมืองนอกจากสามหัวเมืองเหล่านั้น

10 ด้วยเกรงว่าโลหิตที่ไร้ความผิดจะตกในแผ่นดินของท่าน ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่านเป็นมรดก และท่านทั้งหลายจึงต้องรับผิดชอบโลหิตนั้น

- 11 แต่ทว่าผู้ใดเกลียดชังเพื่อนบ้านของตน และชும்คอยดักเขาอยู่และได้ลอบตีเขาถึงแก่ความตาย แล้วชายผู้นั้นก็หนีเข้าไปในหัวเมืองเหล่านั้นเมืองใดเมืองหนึ่ง
- 12 แล้วพวกผู้ใหญ่ในเมืองของชายผู้นั้นจะส่งคนให้ไปปรับตัวชายผู้นั้นมาจากที่นั่น และส่งตัวเขาไว้ในมือผู้อฆาตโลหิต เพื่อเขาจะต้องถูกโทษถึงตาย
- 13 อย่าให้หยันดาของท่านเมตตาสงสารเขาเลย แต่ท่านจงกำจัดความผิดอันเนื่องจากโลหิตที่ไร้ความผิดนั้นให้สิ้นไปจากอิสราเอล เพื่อท่านทั้งหลายจะได้ไปดีมาดี
- 14 ในเรื่องมรดกซึ่งท่านจะรับในแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่านเป็นกรรมสิทธิ์นั้น ท่านอย่าย้ายเสนาเขตของเพื่อนบ้านของท่าน ซึ่งคนโบราณได้ปักไว้
- 15 อย่าให้พยานปากเดียวยืนยันกล่าวโทษผู้หนึ่งผู้ใด ไม่ว่าในเรื่องความชั่วช้า หรือในเรื่องความผิดใดๆ ซึ่งเขาได้กระทำผิดไป แต่ต้องมีพยานสองหรือสามปาก คำพยานนั้นจึงจะเป็นที่เชื่อถือได้
- 16 ถ้ามีพยานเท็จกล่าวปรักปรำความผิดของคนหนึ่งคนใด
- 17 ก็ให้ทั้งสองฝ่ายที่ต่อสู้คดีกันนั้นเข้าเฝ้าพระเยโฮวาห์ ต่อหน้าปุโรหิตและผู้พิพากษาซึ่งประจำหน้าที่อยู่ในกาลนั้นๆ
- 18 พวกผู้พิพากษาจะตัดสินให้สาหัสและตึงเถิด ถ้าพยานนั้นเป็นพยานเท็จกล่าวปรักปรำพี่น้องของตนเป็นความเท็จ
- 19 ท่านจงกระทำต่อพยานคนนั้นดังที่เขาตั้งใจจะกระทำแก่พี่น้องของตน ดังนี้แหละท่านจะกำจัดความชั่วจากท่ามกลางท่านเสีย
- 20 คนอื่นๆจะได้ยินได้ฟังและยำเกรงไม่กระทำผิดเช่นนั้นท่ามกลางพวกท่านทั้งหลายอีก
- 21 อย่าให้หยันดาของท่านเมตตาสงสาร ควรให้ชีวิตแทนชีวิต ตาแทนตา ฟันแทนฟัน มือแทนมือ เท้าแทนเท้า"

บท 20

- "เมื่อท่านทั้งหลายจะยกไปทำสงครามกับพวกศัตรูของท่าน เห็นม้า รถมรบ และกองทัพมากมายใหญ่โตกว่าของท่าน ท่านอย่ากลัวเขาเลย เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงสถิตอยู่กับท่าน ผู้ทรงนำท่านขึ้นมาจากแผ่นดินอียิปต์
- 2 และเมื่อใกล้จะรบกัน ปุโรหิตจะออกมาอยู่ข้างหน้าและกล่าวแก่ประชาชน
- 3 และจะกล่าวว่า `โอ อิสราเอล จงฟังเถิด วันนี้ท่านมาใกล้ จะสู้รบกับศัตรูของท่าน อย่าให้ใจของท่านทั้งหลายวิตกอย่างกลัวหรือหวาดหวั่น หรือครั่นคร้ามต่อศัตรูเลย
- 4 เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านเสด็จไปกับท่าน ทรงต่อสู้ศัตรูของท่านเพื่อท่าน จะประทานชัยชนะแก่ท่าน'
- 5 แล้วนายทหารจะพูดกับประชาชนว่า `ใครที่สร้างบ้านใหม่ และยังไม่ได้ทำพิธีถวายบ้านนั้น ให้ผู้นั้นกลับไปบ้านของตน เกรงว่าเขาจะตายเสียในสงคราม และคนอื่นจะถวายเป็นบ้านนั้น
- 6 ใครที่ปลูกสวนองุ่นและยังมิได้รับประทานผลจากสวนองุ่นนั้น ให้ผู้นั้นกลับไปบ้าน เกรงว่าเขาจะตายเสียในสงคราม และคนอื่นจะรับประทานผลองุ่นนั้น
- 7 ผู้ใดที่ห่มนุ่งหญิงไว้เป็นภรรยาแล้ว แต่ยังไม่ได้แต่งงานกัน ให้ผู้นั้นกลับไปบ้านของตน เกรงว่าเขาจะตายเสียในสงคราม และชายอื่นจะได้นางไปเสีย'
- 8 และนายทหารจะพูดกับประชาชนต่อไปอีกว่า `ผู้ใดที่อยู่ที่นี่มีจิตใจกลัวและวิตก ให้ผู้นั้นกลับไปบ้านของตนเสีย เกรงว่าจิตใจพี่น้องของเขาจะละลายไปเหมือนกับจิตใจของเขา'
- 9 เมื่อนายทหารพูดกับประชาชนจบลงแล้ว ก็ให้เลือกตั้งผู้บังคับบัญชากองต่างๆให้เป็นหัวหน้าประชาชน
- 10 เมื่อพวกท่านเข้าไปใกล้เมืองซึ่งท่านจะไปสู้รบนั้น จงเสนอหลักสันติภาพแก่เมืองนั้นก่อน
- 11 ถ้าเขาตอบท่านอย่างสันติและเปิดประตูเมืองให้แก่ท่าน ก็ให้ประชาชนทั้งปวงที่พบบนอยู่ในเมืองนั้นทำงานโยธาให้แก่ท่านและปรนนิบัติท่าน
- 12 ถ้าเมืองนั้นไม่รวมสันติกับท่าน แต่กลับออกมารบ ก็ให้ท่านเข้าล้อมตีเมืองนั้นได้
- 13 เมื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าประทานเมืองนั้นไว้ในมือท่านแล้ว ท่านจงฆ่าชายทุกคนเสียด้วยคมดาบ
- 14 แต่ผู้หญิงและเด็ก สัตว์และทุกสิ่งในเมืองนั้น คือของที่ริบไว้ทั้งหมด ท่านจงยึดเอาเป็นของตัว ท่านจงอึดใจในของที่ริบมาจากศัตรูของท่าน ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน
- 15 ท่านทั้งหลายจงกระทำเช่นนี้แก่ทุกหัวเมืองที่อยู่ไกลจากท่าน ซึ่งไม่ใช่หัวเมืองของประชาชาติใกล้เคียงนี้

- 16 แต่ในหัวเมืองของชนชาติทั้งหลายนี้ ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่านเป็นมรดก ท่านอย่าไว้ชีวิตสิ่งใดๆที่หายใจได้เลย
- 17 แต่จงทำลายเขาเสียให้สิ้นเชิง คือคนฮิตไทต์ คนอามไรต์ คนคานาอัน คนเปริสซี คนฮิไวต์ และคนเยบุส ดังที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงบัญชาไว้
- 18 เพื่อว่าเขาจะมีได้สอนท่านให้กระทำการที่นาสะอัดสะเอียนทั้งสิ้นของเขาซึ่งเขาได้กระทำต่อพวกพระของเขา เพราะการกระทำเช่นนั้นเป็นการกระทำบาปต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน
- 19 เมื่อท่านล้อมหัวเมืองหนึ่งอยู่ช้านาน เพื่อจะสู้รบเอาหัวเมืองนั้น อย่าใช้ขวานฟันทำลายต้นไม้ของเมืองนั้นเสีย เพราะท่านทั้งหลายจะรับประทานผลจากต้นไม้ นั้น อย่าโค่นลงเพื่อใช้ในการล้อมเมืองนั้นเลย (เพราะต้นไม้ในทุ่งนาเป็นชีวิตมนุษย์)
- 20 เฉพาะต้นไม้ที่ท่านทราบว่าจะใช้เป็นอาหาร ท่านจะทำลายและโค่นลงก็ได้ เพื่อจะใช้สร้างเครื่องล้อมเมืองซึ่งสู้รบกับท่าน จนกว่าเมืองนั้นจะแตก"

บท 21

- "**ใน**แผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานให้ท่านเป็นกรรมสิทธิ์นั้น ถ้าพบศพคนที่ถูกฆ่าทิ้งอยู่กลางแจ้ง ไม่ทราบว่ามีผู้ใดฆ่าเขาตาย
- 2 ก็ให้พวกผู้ใหญ่และผู้พิพากษาของท่านออกมาวัดระยะทางถึงเมืองต่างๆที่อยู่รอบๆศพผู้ตายนั้น
- 3 แล้วเมืองที่อยู่ใกล้ที่สุดกับศพผู้ตายนั้น ให้พวกผู้ใหญ่ของเมืองนั้นนำวัวตัวเมียตัวหนึ่งซึ่งยังไม่เคยใช้งาน และยังไม่เคยเทียมแอก
- 4 และให้พวกผู้ใหญ่ของเมืองนั้นนำวัวตัวนั้นไปที่หุบเขาซึ่งมีน้ำไหล ซึ่งไม่มีใครไถหรือหว่านเลย และให้หักคอวัวเมียที่หุบเขานั้น
- 5 และปุโรหิตผู้เป็นลูกหลานของเลวีจะต้องเข้ามาใกล้ ด้วยพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านได้ทรงเลือกเขาไว้ให้ปรนนิบัติพระองค์ และให้อวยพรในพระนามของพระเยโฮวาห์ ให้การวิวาทและการทำร้ายทุกอย่างสิ้นสุดลงด้วยคำของปุโรหิตเหล่านี้
- 6 และพวกผู้ใหญ่ทุกคนของเมืองที่อยู่ใกล้ที่สุดผู้ถูกฆ่านั้นจะล้างมือของเขาทั้งหลายเหนือวัวเมียซึ่งถูกหักคอในที่หุบเขานั้น
- 7 และเขาจะเป็นพยานว่า 'มือของเราทั้งหลายมิได้กระทำโลหิตของชายผู้นี้ตก และตาของเราทั้งหลายก็มิได้แลเห็นโลหิตของเขาตก
- 8 ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงลบมลทินบาปของประชาชนชาวอิสราเอลของพระองค์ ผู้ซึ่งพระองค์ได้ทรงไถ้ไว้ ขออย่าทรงถือโทษประชาชนชาวอิสราเอลของพระองค์เนื่องด้วยโลหิตที่ไร้ความผิด' และจะทรงอภัยโทษอันเนื่องจากโลหิตนี้ให้แก่เขา
- 9 ดังนั้นแหละท่านจะกำจัดความผิดอันเนื่องมาจากโลหิตที่ไร้ความผิดนั้นเสียจากท่ามกลางท่าน เมื่อท่านกระทำการที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์
- 10 เมื่อท่านออกไปสู้รบกับศัตรูของท่าน และพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงมอบเขาไว้ในมือของท่านแล้ว และท่านจับเขามาเป็นเชลย
- 11 และท่านเห็นหญิงงามคนหนึ่งในหมู่เชลยนั้น และปรารถนาอยากได้มาเป็นภรรยาของท่าน
- 12 ท่านจงพาหญิงมาไว้ที่เรือนของท่าน ให้นางโกนศีรษะและตัดเล็บมือเสีย
- 13 และให้นางเปลื้องเครื่องแต่งกายอย่างเชลยออกและให้อยู่ในเรือนของท่าน ให้ไว้ทุกข์ถึงบิดามารดาของนางหนึ่งเดือนเต็ม หลังจากนั้นท่านจึงจะเข้าไปหานางและเป็นสามีของนางได้ และให้นางเป็นภรรยาของท่าน
- 14 ภายหลังถ้าท่านไม่พอใจนางนั้นเสียแล้ว จงปล่อยนางไปตามแต่นางจะพอใจไปไหน อย่าขายนางเอาเงิน อย่ากระทำให้นางเป็นสินค้า เพราะท่านได้หยามเกียรตินางแล้ว
- 15 ถ้าชายคนหนึ่งมีภรรยาสองคน รักคนหนึ่ง ชังอีกคนหนึ่ง ภรรยาทั้งสองคือทั้งคนที่รักและคนที่ชังก็กำเนิดบุตรด้วยกัน และบุตรชายหัวปีเป็นบุตรของภรรยาคนที่ตนชัง
- 16 เมื่อถึงวันแบ่งทรัพย์สินให้แก่บุตรชายเป็นมรดกนั้น อย่าให้เขากระทำแก่บุตรชายของภรรยาคนที่ตนรักนั้นอย่างกับเป็นบุตรหัวปี แทนบุตรชายของภรรยาที่ตนชัง ซึ่งเป็นบุตรหัวปี
- 17 แต่เขาต้องยอมรับบุตรหัวปีคือบุตรชายของภรรยาคนที่ตนชัง โดยแบ่งข้าวของให้แก่บุตรหัวปีสองเท่า เพราะว่า

คนนี้เป็นต้นกำลังของบิดา สิทธิของบุตรหัวปีเป็นของเขา

18 ถ้าชายคนใดมีบุตรชายที่ดื้อและไม่อยู่ในโอวาท ไม่เชื่อฟังเสียงของบิดาของตน หรือเสียงของมารดาของตน แม้ว่าบิดามารดาจะได้ตีสอน เขาก็ไม่ยอมฟัง

19 ให้บิดามารดาจับตัวเขาให้ออกมาหาพวกผู้ใหญ่ของเมืองนั้น ณ ประตุนั้นที่เขาอาศัยอยู่

20 และเขาจะพูดกับพวกผู้ใหญ่ของเมืองนั้นว่า `บุตรชายของเราคนนี้เป็นคนดื้อดั่งและไม่อยู่ในโอวาท ไม่เชื่อฟังเสียงเรา เป็นคนตะกละและขี้เมา'

21 แล้วบรรดาผู้ชายในเมืองนั้นจะเอาหินขว้างเขาให้ตาย ดังนั้นท่านจะได้กำจัดความชั่วเสียจากท่ามกลางท่าน คนอิสราเอลทั้งปวงจะได้ยินและยำเกรง

22 ถ้าคนใดได้กระทำความผิดอันมิโทษถึงตาย และเขาถูกประหารชีวิต และแขวนเขาไว้ที่ต้นไม้

23 อย่าให้ศพค้างอยู่ที่ต้นไม้นั้นข้ามคืน ท่านจงฝังเขาเสียในวันเดียวกันนั้น (ด้วยว่าผู้ที่ต้องถูกแขวนไว้บนต้นไม้ก็ต้องถูกสาปแช่งโดยพระเจ้า) ท่านอย่ากระทำให้แผ่นดินของท่านซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่านให้เป็นมรดกนั้นเป็นมลทิน"

บท 22

"เมื่อท่านทั้งหลายเห็นวัวหรือแกะของพี่น้องของท่านหลงมาอย่างหนึ่งเฉยเสีย จงพาสัตว์เหล่านั้นกลับไปให้พี่น้องของท่าน

2 ถ้าบ้านเขาอยู่ไม่ไกล หรือท่านไม่รู้จักตัวเขา จงนำสัตว์นั้นมาไว้ที่บ้านของท่านและให้อยู่กับท่านจนพี่น้องมาเที่ยวหา แล้วท่านจงมอบคืนให้เขาไป

3 ลาของพี่น้องท่านก็จงคืนให้เหมือนกัน เสื้อผ้าของพี่น้องท่านก็จงคืนให้เหมือนกัน สิ่งใดของพี่น้องที่หายไป และที่ท่านพบเข้าท่านจงคืนให้เหมือนกัน ท่านอย่าหนึ่งเฉยเสีย

4 ถ้าท่านเห็นลาหรือวัวของพี่น้องล้มอยู่ตามทาง อย่างหนึ่งเฉยเสีย ท่านจงช่วยพยุงสัตว์เหล่านั้นขึ้นอีก

5 อย่าให้ผู้หญิงสวมใส่สิ่งที่เป็นของผู้ชาย และอย่าให้ผู้ชายคนใดคนหนึ่งสวมใส่เสื้อผ้าของผู้หญิง เพราะทุกคนที่กระทำเช่นนั้นก็เป็นທີ່สะอิดสะเอียนต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน

6 ถ้าท่านเผอิญไปพบรั้งนกอยู่ตามทาง บนต้นไม้หรือพื้นดิน มีลูกนกหรือไข่และแม่นกกกอยู่บนลูกนกหรือไข่นั้น ท่านอย่าเอาแม่นกกกับลูกนกไป

7 ท่านจงปล่อยแม่นกไปเสีย แต่ลูกนกนั้นท่านจะเอาไปเป็นของท่านก็ได้ เพื่อท่านจะไปดีมาดี และท่านจะมีอายุยืนนาน

8 เมื่อท่านก่อเรือนใหม่ จงก่อขอบขึ้นกันไว้ที่ดาดฟ้าหลังคา เพื่อท่านจะมีได้นำโทษเนื่องด้วยโลหิตตกมาสู่เรือนนั้น เพราะมีคนพลัดตกลงมาจากหลังคาตาย

9 อย่าเอาเมล็ดพืชสองชนิดหว่านลงในสวนองุ่นของท่าน เกรงว่าทั้งพืชผลที่ท่านหว่านและผลองุ่นของสวนนั้นเป็นมลทิน

10 ท่านอย่าเอาวัวและลาเข้าเทียมไถด้วยกัน

11 ท่านอย่าสวมเครื่องแต่งกายที่ทอดด้วยขนสัตว์ปนด้วยป่าน

12 ท่านจงทำพู่ห้อยไว้ที่มุมทั้งสี่ของชายเสื้อคลุมของท่าน ซึ่งท่านใช้คลุมตัว

13 ถ้าชายคนใดได้ภรรยา และได้สมสู่อยู่กับนาง แล้วเกิดเกลียดชังนาง

14 และหาเหตุว่าหญิงนั้นประพฤติสิ่งน่าอาย กระทำให้ชื่อเสียงของนางเสียหาย โดยกล่าวว่า `ข้ารับหญิงคนนี้เป็นภรรยา ครั้นข้าเข้าสมสู่กับนางก็เห็นว่านางมิได้เป็นพรหมจารี'

15 บิดาของหญิงสาวคนนั้นและมารดาจะต้องนำของสำคัญอันเป็นพยานว่า หญิงนั้นเป็นพรหมจารีมาให้พวกผู้ใหญ่ของเมืองนั้นที่ประตูเมือง

16 และบิดาของหญิงสาวนั้นจะบอกกับพวกผู้ใหญ่ว่า `ข้าได้ยกลูกสาวของข้าให้เป็นภรรยาชายคนนี้ และเขากลับเกลียดชัง

17 ดูเถิด ชายผู้นี้หาเหตุกล่าวติเตียนว่า "ข้าพเจ้าไม่เห็นวามบุตรสาวของท่านเป็นพรหมจารีเลย" นี่แหละเป็นของสำคัญว่าลูกสาวของข้าเป็นหญิงพรหมจารี' แล้วเขาจะคลี่ผ้านั้นออกต่อหน้าพวกผู้ใหญ่ของเมืองนั้นให้เป็นพยาน

18 ให้พวกผู้ใหญ่ของเมืองนั้นจับชายคนนั้นมาเพียน

- 19 และปรับเขาเป็นเงินหนึ่งร้อยเชเซล และมอบเงินนั้นให้แก่บิดาของหญิงสาว เพราะเขาทำให้หญิงพรหมจารีอิสราเอลคนหนึ่งเสียชื่อ หญิงนั้นจะเป็นภรรยาของเขาต่อไป เขาจะหย่าร้างไม่ได้เลยตลอดชีวิต
- 20 แต่ถ้าเรื่องนั้นเป็นความจริง และหาของสำคัญอันเป็นพยานว่า หญิงนั้นเป็นพรหมจารีสำหรับหญิงสาวนั้นไม่ได้
- 21 เขาจะพาหญิงสาวนั้นออกมานอกประตูเรือนบิดาของเธอ แล้วพวกผู้ชายในเมืองของเธอจะเอาหินขว้างเธอให้ตาย เพราะเธอได้กระทำความโง่เขลาในอิสราเอล คือเป็นหญิงโสเภณีในเรือนของบิดา ดังนั้นแหละท่านจะกำจัดความชั่วออกจากท่ามกลางท่าน
- 22 ถ้าพบชายคนหนึ่งไปร่วมกับภรรยาของคนอื่น ทั้งสองคน คือชายที่ไปร่วมกับหญิงและหญิงคนนั้นจะต้องมีโทษถึงตาย ดังนั้นแหละท่านจะกำจัดความชั่วจากอิสราเอล
- 23 ถ้ามีหญิงพรหมจารีคนหนึ่งหมั้นไว้กับสามีแล้ว และมีชายคนหนึ่งไปพบเธอในเมือง และได้ร่วมกับเธอ
- 24 ท่านจงพาเขาทั้งสองออกไปยังประตูเมืองนั้น และท่านจงขว้างเขาทั้งสองด้วยหินให้ตายเสีย หญิงสาวคนนั้น เพราะมิได้ร้องไว้วางใจแม้ว่าจะอยู่ในเมือง ชายคนนั้นเพราะว่าเขาได้หยามเกียรติภรรยาของเพื่อนบ้าน ดังนั้นแหละท่านทั้งหลายจะกำจัดความชั่วเสียจากท่ามกลางท่าน
- 25 แต่ถ้าชายคนหนึ่งไปพบหญิงสาวที่คนอื่นหมั้นไว้แล้วที่กลางทุ่ง ชายคนนั้นจับตัวหญิงคนนั้นและได้ร่วมกับเธอ เฉพาะผู้ชายคนที่ร่วมกับเธอเท่านั้นจะต้องมีโทษถึงตาย
- 26 แต่ท่านอย่าทำโทษหญิงสาวนั้นเลย ฝ่ายหญิงสาวนั้นไม่มีความผิดสิ่งใดที่จะต้องมีโทษถึงตาย เพราะคดีเรื่องนี้ก็เหมือนกับคดีเรื่องชายคนหนึ่งเข้าต่อสู้และฆ่าเพื่อนบ้านของตน
- 27 เพราะชายนั้นพบเธอที่กลางทุ่ง แม้ว่าหญิงสาวที่เขาหมั้นไว้คนนั้นจะร้องขอความช่วยเหลือก็ไม่มีผู้ใดมาช่วยได้
- 28 ถ้าชายคนหนึ่งพบหญิงพรหมจารีที่ยังไม่มีคนหมั้น เขาจึงจับตัวเธอและได้ร่วมกับเธอ มีผู้รู้เห็น
- 29 แล้วชายผู้ที่ได้ร่วมกับเธอนั้นจะต้องมอบเงินห้าสิบเชเซลให้แก่บิดาของหญิงสาวคนนั้น และเธอจะตกเป็นภรรยาของเขา เพราะเขาได้หยามเกียรติเธอ เขาจะหย่าร้างเธอไม่ได้ตลอดชีวิตของเขา
- 30 ห้ามมิให้ผู้ชายคนใดเอาภรรยาของบิดามาเป็นภรรยาของตน และห้ามมิให้เปิดผ้าของนางผู้เป็นของบิดา"

บท 23

- "**ช**าวยคนใดได้รับบาดเจ็บที่ลูกอัณฑะหรือวัยวะสืบพันธุ์ถูกตัดออก อย่าให้เขาเข้าไปชุมนุมของพระเยโฮวาห์
- 2 ห้ามมิให้คนที่ไม่มีฟองเข้าไปชุมนุมชนของพระเยโฮวาห์ อย่าให้ลูกหลานของเขาเข้าไปชุมนุมชนของพระเยโฮวาห์ จนถึงสืบชั่วอายุคน
- 3 อย่าให้คนอัมโหมหรือคนโหมอับเข้าไปชุมนุมชนของพระเยโฮวาห์ บุคคลที่เป็นลูกหลานของคนทั้งสองตระกูลนี้ ห้ามมิให้เขาเข้าไปชุมนุมชนของพระเยโฮวาห์เลยจนถึงสืบชั่วอายุคน
- 4 เพราะว่าคนเหล่านี้มิได้มาต้อนรับท่านทั้งหลายตามทางด้วยขนมปังและน้ำเมื่อก่อนท่านออกจากอียิปต์ และเพราะว่าเขาได้จ้างบาลาอัมบุตรชายเบโธร์มาจากเบโธร์แห่งเมโสโปเตเมียให้สาปแช่งท่านทั้งหลาย
- 5 อย่างไรก็ตามก็ดีพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านมิได้ฟังบาลาอัม แต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงเปลี่ยนคำสาปแช่งให้เป็นคำอวยพรท่าน เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงรักท่าน
- 6 ท่านอย่าเสริมสันติภาพหรือความเจริญให้เขาตลอดชีวิตของท่านทั้งหลายเป็นนิตย์
- 7 ท่านทั้งหลายอย่าเกลียดคนเอโดม เพราะเขาเป็นพี่น้องของท่าน ท่านอย่าเกลียดคนอียิปต์ เพราะท่านทั้งหลายเป็นคนต่างด้าวอยู่ในแผ่นดินของเขานั้น
- 8 เด็กๆชั่วอายุที่สามซึ่งเกิดกับคนเหล่านี้จะเข้าไปชุมนุมชนของพระเยโฮวาห์ก็ได้
- 9 เมื่อท่านออกไปสู้รบกับศัตรูของท่าน ท่านจงระวังตัวให้พ้นจากสิ่งชั่วทุกอย่าง
- 10 ถ้าคนใดในพวกท่านไม่สะอาดด้วยเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเวลากลางคืน เขาต้องไปอยู่นอกค่าย อย่าให้เขาเข้ามาในค่าย
- 11 แต่เมื่อถึงเวลาเย็นแล้วให้เขาอาบน้ำชำระตัว และเมื่อดวงอาทิตย์ตกแล้วเขาจะกลับเข้ามาในค่ายก็ได้
- 12 ท่านทั้งหลายต้องมีที่ภายนอกค่าย เพื่อจะออกไปถึงได้
- 13 และท่านต้องมีไม้เสียมรวมไว้กับเครื่องอาวุธ และเมื่อท่านนั่งลงในที่ข้างนอกนั้น ท่านจงใช้ไม้ชุดหลุมไว้ และหันไปกลบสิ่งปฏิกูลของท่านเสีย
- 14 เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงดำเนินอยู่ท่ามกลางค่ายของท่าน เพื่อจะช่วยท่านให้พ้น และมอบศัตรู

ของท่านไว้ต่อหน้าท่าน เพราะฉะนั้นค่ายของท่านต้องบริสุทธิ์ เพื่อพระองค์จะไม่ทอดพระเนตรสิ่งโสโครกในหมู่พวกท่าน และเสด็จไปเสียจากท่าน

15 ถ้ามีทาสหนีจากนายของเขามาอยู่กับท่าน อย่าจับทาสนั้นไปส่งนายของเขา

16 จงให้ทาสนั้นอยู่กับท่าน อยู่ในหมู่พวกท่าน ให้อยู่ในที่ซึ่งเขาจะเลือกในประตูเมืองหนึ่งประตูเมืองใดตามความพอใจของเขา อย่ากดขี่ข่มเหงเขาเลย

17 ผู้หญิงชาวอิสราเอลนั้น อย่าให้คนหนึ่งคนใดเป็นหญิงโสเภณี อย่าให้บุตรชายอิสราเอลคนหนึ่งคนใดเป็นกะเทย

18 ท่านอย่านำค่าจ้างของหญิงโสเภณี หรือค่าซื้อชายสุนัข มาในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านเพื่อกระทำตามคำสั่งตย์ปฏิญาณใดๆ เพราะของทั้งสองอย่างนี้เป็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน

19 ท่านอย่าให้พี่น้องของท่านยืมเงินเพื่อเอาดอกเบี้ย ไม่ว่าดอกเบี้ยเงินกู้ หรือดอกเบี้ยเครื่องบริโภค หรือดอกเบี้ยของสิ่งใดๆที่ใหยืมเพื่อเอาดอกเบี้ย

20 ท่านจะให้คนต่างด้าวยืมเพื่อเอาดอกเบี้ยก็ได้ แต่สำหรับพี่น้องของท่าน ท่านอย่าให้ยืมเพื่อเอาดอกเบี้ย เพื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงอำนวยพระพรแก่ท่านในทุกสิ่งซึ่งมือท่านกระทำในแผ่นดิน ซึ่งท่านกำลังจะเข้าไปยึดครองนั้น

21 เมื่อท่านปฏิบัติตามต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ท่านอย่าละเลยไม่ทำตามคำปฏิญาณนั้น เพราะว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงเรียกเอาจากท่านเป็นแน่ และท่านจะมีบาป

22 ถ้าท่านงดไม่ปฏิบัติตาม ท่านก็จะไม่มีบาป

23 ท่านจงระวังที่จะกระทำตามถ้อยคำที่ผานออกมาจากริมฝีปากของท่าน ตามที่ท่านได้สมัครใจปฏิบัติตามต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ซึ่งท่านสัญญาด้วยปากของท่านแล้ว

24 เมื่อท่านเข้าไปในสวนองุ่นแห่งเพื่อนบ้านของท่าน ท่านจะรับประทานผลองุ่นให้อิ่มหนำตามที่ท่านปรารถนาก็ได้ แต่อย่าใส่ในภาชนะของท่านไป

25 เมื่อท่านเข้าไปในนาของเพื่อนบ้านของท่าน ท่านจะเอามือเด็ดรวงข้าวมาก็ได้ แต่ท่านจะใช้เคียวเกี่ยวข้าวของเพื่อนบ้านของท่านไม่ได้"

บท 24

"เมื่อชายคนใดคนหนึ่งมีภรรยาแต่งงานอยู่กินด้วยกันกับนาง และต่อมานางไม่เป็นที่ชอบในสายตาของสามีเพราะเขาพบสิ่งมลทินในตัวนาง ก็ให้เขาทำหนังสือหย่าใส่มีอนาง แล้วไล่ออกจากเรือนไป

2 และนางก็ออกจากเรือนไปเสีย และดำเนินไปเป็นภรรยาของชายอีกคนหนึ่ง

3 และสามีคนหลังนี้ซึ่งนางจึงทำหนังสือหย่าใส่มีอนางแล้วไล่นางออกจากเรือน หรือสามีคนหลังนี้ที่ได้นางเป็นภรรยาถึงแก่ความตาย

4 สามีคนเดิมที่ได้ไล่นางไปนั้นจะรับนางหลังจากที่นางเป็นมลทินแล้วกลับมาเป็นภรรยาอีกไม่ได้ เพราะเป็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ท่านทั้งหลายอย่ากระทำให้แผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่านให้เป็นมรดกนั้นมีบาป

5 เมื่อชายคนใดมีภรรยาใหม่ อย่ายำเริญผู้หนึ่งต้องไปทัพ หรือทำราชการอย่างใด ให้เขาอยู่บ้านปึกหนึ่งเพื่อเขาจะให้ภรรยาซึ่งเขาได้มานั้นมีความสุข

6 อย่ายำเริญผู้ใดยัดโมหรือหินโมลูกปฏิญาณไว้เป็นประกัน เพราะสิ่งที่ยัดเป็นประกันนั้นเขาใช้เลี้ยงชีพของเขา

7 ถ้าชายคนใดถูกเขาจับได้ว่าได้ลักพี่น้องคนอิสราเอลคนหนึ่งคนใดไปใช้เป็นทาสหรือขายเสีย ชายคนนั้นจะต้องมีโทษถึงตาย ดังนั้นแหละท่านจะกำจัดความชั่วเสียจากท่ามกลางท่าน

8 ท่านทั้งหลายจงระวังเรื่องโรคเรื้อน จงระวังที่จะกระทำตามคำชี้แจงของปุโรหิตคนเลวี ดังที่ข้าพเจ้าได้บัญชาเขาไว้ ท่านจงระวังที่จะทำตามอย่างนั้น

9 จงระลึกถึงเรื่องที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านกระทำแก่มิเรียมตามทาง เมื่อท่านทั้งหลายออกจากอียิปต์แล้ว

10 เมื่อท่านทั้งหลายให้พี่น้องขอยืมสิ่งใด อย่าเข้าไปในเรือนของเขาและเอาสิ่งที่เขาใช้เป็นประกัน

11 ท่านจงยืนอยู่ภายนอก และคนที่ยืมนั้นจะนำของประกันออกมาให้ท่านเอง

12 ถ้าเขาเป็นคนยากจน อย่าเอาของประกันนั้นเก็บไว้จนข้ามคืน

13 เมื่อดวงอาทิตย์ตกท่านจงเอาของประกันนั้นมาคืนให้เขา เพื่อเขาจะมีของคลุมตัวเมื่อเวลานอน และอวยพรแก่ท่าน นี่จะเป็นความชอบธรรมแก่ท่าน เฉพาะพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน

- 14 ท่านอย่าชมเชยลูกจ้างที่เป็นคนยากจนและซัดสน ไม่ว่าเขาจะเป็นพี่น้องของท่าน หรือคนต่างด้าวอยู่ในแผ่นดิน ภายในประตูเมืองของท่าน
- 15 ท่านจงจ่ายเงินค่าจ้างวันนั้นให้แก่เขา ก่อนดวงอาทิตย์ตก เพราะเขาเป็นคนยากจน และมีใจจดจ่ออยู่ที่ค่าจ้างนั้น ด้วยเกรงว่าเขาจะกล่าวหาท่านต่อพระเยโฮวาห์ และจะเป็นความบาปแก่ท่าน
- 16 อย่าให้บิดาต้องรับโทษถึงตายแทนบุตรของตน หรือให้บุตรต้องรับโทษถึงตายแทนบิดาของตน ให้ทุกคนรับโทษ ถึงตายเนื่องด้วยบาปของตนเอง
- 17 ท่านทั้งหลายอย่าให้เสียความยุติธรรมซึ่งควรได้แก่คนต่างด้าว หรือควรได้แก่ลูกกำพร้าพ่อ และอย่ารับเสื้อผ้าของ แม่ม่ายไว้เป็นประกัน
- 18 แต่ท่านพึงจำไว้ว่า ท่านเคยเป็นทาสอยู่ในอียิปต์ และพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านไถ่ท่านออกจากที่นั่น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงบัญชาท่านให้กระทำเช่นนั้น
- 19 เมื่อท่านเกี่ยวข้าวในนาของท่าน และลี้มนฟ่อนข้าวไว้ในนาฟ่อนหนึ่ง อย่ากลับไปเอามาเลย ให้เป็นของคนต่างด้าว ลูกกำพร้าพ่อและแม่ม่าย เพื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะอวยพระพรแก่กิจการทั้งหลายแห่งมือของท่าน
- 20 เมื่อท่านฟาดต้นมะกอกเทศ ท่านอย่าเก็บที่กิ่งเดิมซ้ำครั้งที่สอง ให้เหลือไว้สำหรับคนต่างด้าว ลูกกำพร้าพ่อและแม่ม่าย
- 21 เมื่อท่านเก็บผลองุ่นจากสวนองุ่นของท่าน ท่านอย่าไปเก็บเล็มอีก จงเหลือไว้สำหรับคนต่างด้าว ทั้งลูกกำพร้าพ่อและแม่ม่าย
- 22 ท่านจงจำไว้ว่า ท่านเคยเป็นทาสอยู่ในแผ่นดินอียิปต์ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงบัญชาท่านให้กระทำเช่นนั้น"

บท 25

- "**ถ**้าสองคนเป็นความกันถึงโรงศาล เมื่อพวกผู้พิพากษาพิจารณาความของเขาทั้งสองแล้ว และประกาศความ บริสุทธิ์ของฝ่ายถูก และกล่าวโทษฝ่ายผิด
- 2 ถ้าผู้ผิดสมควรถูกโบยก็ให้ผู้พิพากษาให้เขานอนลง แล้วกำหนดให้โบยต่อหน้ามากน้อยตามความผิดของผู้นั้น
- 3 ให้โบยเขาสี่สิบทีก็ได้ แต่อย่าให้เกินนั้นไปเลย เกรงว่าถ้าโบยเขาเกินนั้น พี่น้องของท่านก็เป็นที่ดูถูกของท่าน
- 4 อย่าเอาตะกร้าครอบปากวัว เมื่อมันกำลังนวดข้าวอยู่
- 5 ถ้าพี่น้องอยู่ด้วยกัน และคนหนึ่งตายเสียหามิบุตรไม่ ภรรยาของผู้ที่ตายนั้นจะออกไปเป็นภรรยาของคนนอกไม่ได้ ให้พี่น้องของสามีนางเข้าไปหานางและรับหญิงนั้นมาเป็นภรรยา และทำหน้าที่ของสามีแก่นาง
- 6 บุตรหัวปีที่เกิดมากับหญิงคนนั้นให้สืบชื่อพี่น้องคนที่ตายไปนั้น เพื่อชื่อของเขาจะมีได้ลบไปจากอิสราเอล
- 7 ถ้าชายคนนั้นไม่ประสงค์จะรับภรรยาของพี่น้องของเขา ก็ให้ภรรยาของพี่น้องของเขาไปหาพวกผู้ใหญ่ที่ประตูเมือง และกล่าวว่า `พี่น้องของสามีดิฉันไม่ยอมสืบชื่อของพี่น้องของเขาในอิสราเอล เขาไม่ยอมรับหน้าที่ของสามีของดิฉัน'
- 8 แล้วพวกผู้ใหญ่ของเมืองนั้นจะเรียกชายคนนั้นมาพูดกับเขา ถ้าเขายืนยันโดยกล่าวว่า `ข้าพเจ้าไม่ประสงค์จะรับนาง'
- 9 แล้วนางนั้นจะเข้าไปใกล้ชายคนนั้นต่อหน้าพวกผู้ใหญ่ถึงเอารองเท้าของชายคนนั้นออกมาข้างหนึ่ง และถ่มน้ำลายรดหน้าชายนั้นแล้วกล่าวว่า `ต้องกระทำเช่นนี้กับผู้ชายที่ไม่ยอมสร้างครอบครัวของพี่น้องของตน'
- 10 ในอิสราเอลเขาจะเรียกชื่อครอบครัวนี้ว่า `วงศ์วานที่รองเท้าถูกตึงออก'
- 11 ถ้าชายสองคนวิวาทหุบตีกันและภรรยาของชายคนหนึ่งเข้ามาใกล้จะช่วยสามีของตนให้พ้นจากมือของผู้ที่ดี และนางยื่นมือออกเค้นของลับของผู้ชายคนนั้น
- 12 ท่านจงตัดมือของนางทิ้งเสีย อย่าให้ตาของท่านสงสารนางเลย
- 13 ท่านอย่ามีลูกตุ้มสำหรับตาซึ่งต่างกันไว้ในถุง อันหนึ่งหนักอันหนึ่งเบา
- 14 ในเรือนของท่านอย่าให้มีเครื่องตวงสองชนิด ใหญ่อันหนึ่งเล็กอันหนึ่ง
- 15 ท่านจงมีลูกตุ้มอันสมบูรณ์และเที่ยงตรงและมีถังตวงอันสมบูรณ์และเที่ยงตรง เพื่อว่าวันคืนของท่านจะยืนนาน ในแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน
- 16 เพราะว่าการทุกคนที่กระทำสิ่งเหล่านั้น และทุกคนที่กระทำสิ่งต่างๆอย่างไม่ชอบธรรมก็เป็นผู้ที่น่าสะอิดสะเอียนต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน
- 17 จงระลึกถึงการที่คนอามาเลซกระทำแก่ท่านทั้งหลายตามทางที่ท่านออกจากอียิปต์

18 เขาได้ออกมาพบท่านตามทาง และโจมตีพวกที่อยู่รั้งท้าย คือบรรดาคนที่อ่อนกำลังที่อยู่รั้งท้าย เมื่อท่านอ่อนเพลียเมื่อย่ำ เขามิได้ยาเกรงพระเจ้า

19 เพราะฉะนั้นเมื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานให้ท่านหยุดพักจากบรรดาศัตรูที่อยู่รอบข้างแล้ว ในแผ่นดินที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่านเป็นมรดกให้เป็นกรรมสิทธิ์นั้น ท่านทั้งหลายจงทำลายล้างคนอมาเลซเสียจากความทรงจำภายใต้ฟ้า ท่านทั้งหลายอย่าลืมเสีย"

บท 26

"1 เมื่อท่านทั้งหลายเข้าไปในแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่านเป็นมรดก และท่านเข้ายึดเป็นกรรมสิทธิ์ และอาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้นแล้ว

2 ท่านจงเอาผลแรกทั้งหมดจากดินซึ่งท่านเกี่ยวเก็บมาจากแผ่นดินของท่าน ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน จงนำผลนั้นใส่กระจาด นำไปยังที่ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงเลือกไว้ เพื่อให้พระนามของพระองค์ประทับที่นั่น

3 ท่านจงไปหาปุโรหิตผู้ประจำเวรอยู่ในเวลานั้น และกล่าวแก่เขาว่า `ข้าพเจ้ายอมรับในวันนี้แด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านว่า ข้าพเจ้าได้เข้ามาในแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงปฏิญาณแก่บรรพบุรุษว่าจะประทานแก่เราทั้งหลาย'

4 แล้วปุโรหิตจะรับกระจาดไปจากมือของท่าน และวางไว้ที่หน้าแท่นบูชาแห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน

5 และท่านจงตอบสนองต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านว่า `บิดาของข้าพระองค์เป็นชาวซีเรียที่กำลังพินาศอยู่ ท่านลงไปในอียิปต์และอาศัยอยู่ที่นั่นมีแต่จำนวนน้อย ที่นั่นท่านก็กลายเป็นประชาชาติหนึ่งใหญ่โต แข็งแรงและมีพลเมืองมาก

6 และชาวอียิปต์ทำแก่เราอย่างเลวทราม และข่มใจเรา และทำให้เราทำงานหนัก

7 แล้วเมื่อเราร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเรา พระเยโฮวาห์ทรงสดับเสียงของเรา ทอดพระเนตรความทุกข์ใจของเรา การลำบากของเรา การถูกบีบคั้นของเรา

8 และพระเยโฮวาห์ทรงนำเราทั้งหลายออกจากอียิปต์ด้วยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์และด้วยพระกรที่เหยียดออก ด้วยความน่ากลัวยิ่ง ด้วยหมายสำคัญและการมหัศจรรย์ต่างๆ

9 พระองค์ทรงนำเรามาที่นี่และประทานแผ่นดินนี้แก่เรา เป็นแผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์

10 ข้าแต่พระเยโฮวาห์เจ้าข้า ดูก่อน ข้าพพระองค์นำผลรุ่นแรกมาจากแผ่นดินนี้ซึ่งพระองค์ประทานแก่ข้าพพระองค์' และท่านจงวางสิ่งของนั้นต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน และกราบนมัสการต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน

11 ท่านจงปิติยินดีด้วยของดีทุกสิ่งซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน แก่ครอบครัวของท่าน แก่ตัวท่านเอง และคนเลวี และคนต่างด้าวที่อาศัยอยู่ในหมู่พวกท่าน

12 เมื่อท่านถวายสิบชักหนึ่งทั้งหลายจากผลไม้ของท่านเสร็จแล้วในปีที่สามอันเป็นปีสิบชักหนึ่ง คือให้สิบชักหนึ่งนั้นแก่คนเลวีและคนต่างด้าว ลูกกำพร้าพ่อและแม่ม่าย เพื่อเขาจะได้รับประทานให้อิ่มหนำภายในประตูเมืองของท่าน

13 แล้วท่านจงทูลต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านว่า `ข้าพระองค์ยกส่วนศักดิ์สิทธิ์ออกจากบ้านของข้าพระองค์แล้ว และยิ่งกว่านั้นข้าพระองค์ได้ให้แก่คนเลวีและคนต่างด้าว ลูกกำพร้าพ่อและแม่ม่าย ตามพระบัญญัติซึ่งพระองค์ทรงบัญชาไว้แก่ข้าพระองค์ทุกประการ ข้าพระองค์มิได้ละเมิดพระบัญญัติของพระองค์ในข้อใดเลย และข้าพระองค์มิได้ลืมเลย

14 ข้าพระองค์มิได้รับประทานสิบชักหนึ่งเมื่อข้าพระองค์ไว้ทุกซัหรือยกส่วนใดออกไปเมื่อข้าพระองค์เป็นมลทิน หรืออุทิศส่วนใดเพื่อผู้ตาย แต่ข้าพระองค์ได้เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ได้กระทำตามทุกสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชาไว้

15 ขอพระองค์ทอดพระเนตรจากสถานประทับบริสุทธ์ของพระองค์คือจากสวรรค์ และขอทรงอำนวยพระพรแก่อิสราเอลประชาชนของพระองค์ และแก่ที่ดินซึ่งพระองค์ประทานแก่ข้าพระองค์ทั้งหลาย ดังที่พระองค์ทรงปฏิญาณไว้กับบรรพบุรุษของข้าพระองค์ เป็นแผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์'

16 วันนี้พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงบัญชาท่าน ให้กระทำตามกฎเกณฑ์และคำตัดสินเหล่านี้ ฉะนั้นท่านจงระวังที่จะกระทำตามด้วยสุดจิตสุดใจของท่าน

17 ในวันนี้ท่านได้ยอมรับแล้วว่า พระเยโฮวาห์เป็นพระเจ้าของท่าน และท่านจะดำเนินตามพระมรรคาของพระองค์ และรักษากฎเกณฑ์ พระบัญญัติ และคำตัดสินของพระองค์ และจะเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์

18 และในวันนี้พระเยโฮวาห์ทรงรับว่า ท่านทั้งหลายเป็นชนชาติในกรรมสิทธิ์ของพระองค์ ดังที่พระองค์ทรงสัญญาไว้กับท่าน และว่าท่านจะรักษาพระบัญญัติทั้งสิ้นของพระองค์

19 และว่าพระองค์จะทรงตั้งท่านให้สูงเหนือบรรดาประชาชาติซึ่งพระองค์ได้ทรงสร้าง ในเรื่องสรรเสริญ ชื่อเสียงและเกียรติยศ และว่าท่านจะเป็นชนชาติที่บริสุทธิ์แด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ดังที่พระองค์ตรัสแล้ว"

บท 27

โมเสสและพวกผู้ใหญ่ของชนอิสราเอลได้บัญชาประชาชนว่า "จงรักษาพระบัญญัติทั้งสิ้นซึ่งข้าพเจ้าบัญชาท่านทั้งหลายในวันนี้

2 ในวันที่ท่านทั้งหลายจะข้ามแม่น้ำจอร์แดนเข้าสู่แผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน ท่านจงตั้งศิลาก้อนใหญ่ขึ้น เอาปูนโบกเสีย

3 แล้วท่านจงจารึกบรรดาถ้อยคำของพระราชบัญญัตินี้ไว้บนนั้น เมื่อท่านข้ามไปเพื่อเข้าแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน เป็นแผ่นดินซึ่งมีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ ดังที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของท่านได้ทรงสัญญาไว้กับท่าน

4 ฉะนั้นเมื่อท่านข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปแล้ว บนภูเขาเอบาลท่านจงตั้งศิลาเหล่านี้ตามเรื่องที่ข้าพเจ้าบัญชาท่านในวันนี้ แล้วจงโบกเสียด้วยปูน

5 และท่านจงสร้างแท่นบูชาแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านที่นั่น เป็นแท่นศิลา อย่าใช้เครื่องมือเหล็กสกัดศิลานั้น

6 ท่านจงสร้างแท่นบูชาแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านด้วยศิลาที่ไม่ต้องตกแต่ง และท่านจงถวายเครื่องเผาบูชาบนแท่นนั้นแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน

7 และท่านจงถวายสันติบูชา และรับประทานเสียที่นั่น และท่านจงปิตำเริงต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน

8 และท่านจงจารึกบรรดาถ้อยคำของพระราชบัญญัตินี้บนศิลานั้นอย่างชัดเจน"

9 โมเสสและบุโรหิตคนเลวีได้กล่าวแก่ชนอิสราเอลทั้งหลายว่า "โอ อิสราเอล จงเจียบและสดับตรับฟัง วันนี้ท่านทั้งหลายได้เป็นประชาชนของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน

10 เพราะฉะนั้นท่านจงเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน คือรักษาพระบัญญัติและกฎเกณฑ์ของพระองค์ ซึ่งข้าพเจ้าบัญชาท่านไว้ในวันนี้"

11 ในวันเดียวกันนั้นโมเสสได้กำชับประชาชนว่า

12 "เมื่อท่านทั้งหลายยกข้ามแม่น้ำจอร์แดนนั้นแล้ว ให้คนต่อไปยืนบนภูเขาเกริชิมกล่าวคำอวยพรแก่ประชาชน คือสิเมโอน เลวี ยูดาห์ อิสสาคาร์ โยเซฟและเบนยามิน

13 และให้คนต่อไปยืนแห่งอยู่บนภูเขาเอบาล คือรูเบน กาด อาเชอร์ เศบูลุน ดานและนัฟทาลี

14 และให้คนเลวีกล่าวประกาศแก่ชนอิสราเอลทั้งปวงด้วยเสียงดังว่า

15 'ผู้ที่กระทำรูปเคารพเป็นรูปสลักหรือรูปหล่อ ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนต่อพระเยโฮวาห์ เป็นสิ่งที่ทำด้วยฝีมือช่าง และตั้งไว้ในที่ลับก็ให้ผู้นั้นถูกสาปแช่ง' ให้ประชาชนทั้งปวงตอบและกล่าวว่า 'เอเมน'

16 'ผู้ใดหมิ่นประมาทบิดาของตนหรือมารดาของตน ให้ผู้นั้นถูกสาปแช่ง' ให้ประชาชนทั้งปวงกล่าวว่า 'เอเมน'

17 'ผู้ใดที่ยกย่ำเสนาะเขตของเพื่อนบ้าน ให้ผู้นั้นถูกสาปแช่ง' ให้ประชาชนทั้งปวงกล่าวว่า 'เอเมน'

18 'ผู้ใดทำให้คนตาบอดหลงทาง ให้ผู้นั้นถูกสาปแช่ง' ให้ประชาชนทั้งปวงกล่าวว่า 'เอเมน'

19 'ผู้ใดทำให้เสียความยุติธรรมอันควรได้แก่คนต่างด้าว ลูกกำพร้าพ่อและแม่ม่าย ให้ผู้นั้นถูกสาปแช่ง' ให้ประชาชนทั้งปวงกล่าวว่า 'เอเมน'

20 'ผู้ใดสมสู่กับภรรยาของบิดาตน เพราะเขาได้เปิดผ้าของนางผู้เป็นของบิดา ให้ผู้นั้นถูกสาปแช่ง' ให้ประชาชนทั้งปวงกล่าวว่า 'เอเมน'

21 'ผู้ใดสมสู่กับสัตว์เดียรัจฉานชนิดใดก็ตาม ให้ผู้นั้นถูกสาปแช่ง' ให้ประชาชนทั้งปวงกล่าวว่า 'เอเมน'

22 'ผู้ใดที่สมสู่กับพี่สาวหรือน้องสาว จะเป็นบุตรสาวของบิดา หรือบุตรสาวของมารดาของตนก็ตาม ให้ผู้นั้นถูกสาปแช่ง' ให้ประชาชนทั้งปวงกล่าวว่า 'เอเมน'

23 'ผู้ใดสมสู่กับแม่ยายของตน ให้ผู้นั้นถูกสาปแช่ง' ให้ประชาชนทั้งปวงกล่าวว่า 'เอเมน'

24 'ผู้ใดฆ่าเพื่อนบ้านของตนอย่างลับๆ ให้ผู้นั้นถูกสาปแช่ง' ให้ประชาชนทั้งปวงกล่าวว่า 'เอเมน'

- 25 'ผู้ได้รับสินบนให้ฆ่าบุคคลที่มีได้กระทำผิด ให้ผู้นั้นถูกสาปแช่ง' ให้ประชาชนทั้งปวงกล่าวว่า 'เอเมน'
- 26 'ผู้ใดไม่ตำราบบรรดาถ้อยคำแห่งพระราชบัญญัตินี้โดยการกระทำตาม ให้ผู้นั้นถูกสาปแช่ง' ให้ประชาชนทั้งปวงกล่าวว่า 'เอเมน'

บท 28

"**๑** ือมาถ้าท่านทั้งหลายเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน และระวังที่จะกระทำตามบรรดาพระบัญญัติของพระองค์ซึ่งข้าพเจ้าบัญชาท่านในวันนี้ พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงตั้งท่านไว้ให้สูงกว่าบรรดาประชาชาติทั้งหลายทั่วโลก

2 บรรดาพระพรเหล่านี้จะตามมาหันท่าน ถ้าท่านทั้งหลายเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน

3 ท่านทั้งหลายจะรับพระพรในเมือง ท่านทั้งหลายจะรับพระพรในทุ่งนา

4 ผลแห่งตัวของท่าน ผลแห่งพื้นดินของท่านและผลแห่งสัตว์ของท่านจะรับพระพร คือฝูงวัวของท่านที่เพิ่มขึ้น ฝูงแกะของท่านที่เพิ่มมากขึ้น

5 กระจาดของท่าน และรวงนวดแป้งของท่านจะรับพระพร

6 ท่านจะรับพระพรเมื่อท่านเข้ามา และท่านจะรับพระพรเมื่อท่านออกไป

7 พระเยโฮวาห์จะทรงกระทำให้ศัตรูผู้ลุกขึ้นต่อสู้ท่านพ่ายแพ้ต่อหน้าท่าน เขาจะออกมาต่อสู้ท่านทางหนึ่ง และหนีให้พ้นหน้าท่านเจ็ดทาง

8 พระเยโฮวาห์จะทรงบัญชาพระพรให้แก่กลางของท่าน และบรรดากิจการที่มือท่านกระทำ และพระองค์จะทรงอำนวยพระพรแก่ท่านในแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน

9 พระเยโฮวาห์จะทรงตั้งท่านให้เป็นชนชาติบริสุทธิ์แด่พระองค์ ดังที่พระองค์ทรงปฏิญาณแก่ท่านแล้ว ถ้าท่านรักษาพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน และดำเนินในพระมรรคาของพระองค์

10 และชนชาติทั้งหลายในโลกจะเห็นว่าเขาเรียกท่านตามพระนามพระเยโฮวาห์ และเขาทั้งหลายจะเกรงกลัวท่าน

11 พระเยโฮวาห์จะทรงกระทำให้ท่านทั้งหลายอุดมสมบูรณ์ไปด้วยผลแห่งตัวของท่าน ผลของฝูงสัตว์ของท่าน และผลแห่งพื้นดินของท่าน ในแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงปฏิญาณแก่บรรพบุรุษว่าจะให้ท่าน

12 พระเยโฮวาห์จะทรงเปิดคลังฟ้าอันดีของพระองค์ ประทานฝนแก่แผ่นดินของท่านตามฤดูกาล และทรงอำนวยพระพรแก่กิจการน้ำมือของท่าน และท่านจะให้ประชาชนชาติหลายประชาชาติขอยืม แต่ท่านจะไม่ขอยืมเขา

13 ถ้าท่านเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ซึ่งข้าพเจ้าบัญชาท่านในวันนี้ และระวังที่จะกระทำตาม พระเยโฮวาห์จะทรงกระทำให้ท่านเป็นหัว ไม่ใช่เป็นหาง กระทำให้สูงขึ้นทางเดียว มิใช่ให้ต่ำลง

14 และท่านจะไม่หันเหไปจากถ้อยคำซึ่งข้าพเจ้าบัญชาท่านในวันนี้ โดยหันไปทางขวามือหรือทางซ้าย ไปติดตามปรนนิบัติพระอื่น

15 แต่ต่อมาถ้าท่านไม่เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน และไม่ระวังที่จะกระทำตามพระบัญญัติและกฎเกณฑ์ทั้งสิ้นของพระองค์ ซึ่งข้าพเจ้าบัญชาท่านในวันนี้ แล้วบรรดาคำสาปแช่งเหล่านี้จะตามมาหันท่าน

16 ท่านทั้งหลายจะรับคำสาปแช่งในเมือง ท่านทั้งหลายจะรับคำสาปแช่งในทุ่งนา

17 กระจาดของท่านและรวงนวดแป้งของท่านจะรับคำสาปแช่ง

18 ผลแห่งตัวของท่าน ผลแห่งพื้นดินของท่าน ฝูงวัวของท่านที่เพิ่มขึ้น ฝูงแกะของท่านที่เพิ่มจะรับคำสาปแช่ง

19 ท่านจะรับคำสาปแช่งเมื่อท่านเข้ามา และท่านจะรับคำสาปแช่งเมื่อท่านออกไป

20 พระเยโฮวาห์จะทรงบันดาลให้คำสาปแช่ง ความวุ่นวาย และการตำหนิมีขึ้นแก่บรรดากิจการที่มือท่านกระทำจนท่านจะถูกทำลายและพินาศอย่างรวดเร็ว เนื่องด้วยความชั่วซึ่งท่านได้กระทำเพราะท่านได้ทอดทิ้งเราเสีย

21 พระเยโฮวาห์จะทรงบันดาลให้โรคภัยติดพันท่าน จนพระองค์จะทรงเผาผลาญท่านให้สิ้นเสียจากแผ่นดิน ซึ่งท่านเข้าไปยึดครองนั้น

22 พระเยโฮวาห์จะทรงเมียนตีท่านด้วยความชุกชุม และด้วยความไข้ ความอักเสบ ความร้อนอย่างรุนแรง ด้วยดาบ ด้วยพายุร้อนกล้า ด้วยราขึ้น และสิ่งเหล่านี้จะติดตามท่านไปจนท่านพินาศ

23 และฟ้าสวรรค์ที่อยู่เหนือศีรษะของท่านจะเป็นทองสัมฤทธิ์ และแผ่นดินที่อยู่ใต้ท่านจะเป็นเหล็ก

24 พระเยโฮวาห์จะทรงบันดาลให้ฝนในแผ่นดินของท่านเป็นฝุ่นและละออง ลงมาจากอากาศอยู่เหนือท่านทั้งหลาย จนกว่าท่านจะถูกทำลาย

- 25 พระเยโฮวาห์จะทรงกระทำให้ท่านพ่ายแพ้ต่อหน้าศัตรูของท่าน ท่านจะออกไปต่อสู้เขาทางเดียว แต่จะหนีให้พ้นหน้าเขาเจ็ดทาง และท่านทั้งหลายจะถูกถอนออกไปอยู่ตามบรรดาราชอาณาจักรทั่วโลก
- 26 ชากศพของท่านทั้งหลายจะเป็นอาหารของนกทั้งหลายในอากาศ และสำหรับสัตว์ป่าในโลก และไม่มีผู้ใดขับไล่ฝูงสัตว์เหล่านั้นไป
- 27 พระเยโฮวาห์จะทรงเยียนตีท่านด้วยฝีฉีดยิปต์ ด้วยริดสีดวงทวารรุนแรง ด้วยโรคสักปิดสักเปิด และด้วยโรคคันซึ่งจะรักษาไม่ได้
- 28 พระเยโฮวาห์จะทรงเยียนตีท่านด้วยโรควิกลจริต โรคตาบอด และให้จิตใจยุ่งเหยิง
- 29 ท่านจะต้องคลำไปในเวลาเที่ยง เหมือนคนตาบอดคลำไปในความมืด และท่านจะไม่มีความสำเร็จในหนทางของท่าน ท่านจะถูกบีบคั้นและถูกปล้นอยู่เสมอ และจะไม่มีใครช่วยท่านได้เลย
- 30 ท่านจะหมั่นหญิงคนหนึ่งไว้เป็นภรรยา และชายอื่นจะเข้าไปสมสู่กับนาง ท่านจะก่อสร้างเรือน แต่จะไม่ได้อาศัยอยู่ในนั้น ท่านจะปลูกสวนองุ่น แต่ท่านจะไม่ได้เก็บผลองุ่นนั้นเข้ามา
- 31 คนจะฆ่าวัวของท่านต่อหน้าต่อตาท่าน ท่านจะมีได้รับประทานเนื้อวัวนั้น เขาจะมาแย่งชิงลาไปต่อหน้าต่อตาท่าน และเขาจะไม่เอากลับคืนมาให้ท่าน ฝูงแพะแกะของท่านจะต้องเอาไปให้ศัตรูของท่าน และจะไม่มีใครช่วยท่านได้เลย
- 32 เขาจะเอาบุตรชายและบุตรสาวของท่านไปให้แก่ประชาชาติอื่น ส่วนตาของท่านจะมองดูและมิดมัวลงด้วยความอาลัยอาวรณ์ตลอดเวลา อำนาจน้ำมือของท่านก็ไม่สามารถจะป้องกันได้
- 33 ชนชาติที่ท่านไม่เคยรู้จักมาก่อนจะมาจับรับประทานพืชผลแห่งแผ่นดินของท่าน และกินผลงานทั้งปวงของท่าน เขาจะบีบคั้นและเหยียบย่ำท่านเสมอไป
- 34 ดังนั้นภาพที่ท่านเห็นจึงจะกระทำให้ท่านบ้าคลั่งไป
- 35 พระเยโฮวาห์จะทรงเยียนตีท่านด้วยฝีร้ายที่หัวเข่า และที่ขา ซึ่งท่านจะรักษาให้หายไม่ได้ เป็นตั้งแต่ฝ่าเท้าจนถึงกระหม่อมของท่าน
- 36 พระเยโฮวาห์จะทรงนำท่าน และกษัตริย์ผู้ที่ท่านแต่งตั้งไว้เหนือท่านนั้น ไปยังประชาชาติซึ่งท่านและบรรพบุรุษของท่านไม่รู้จักมาก่อน ณ ที่นั้นท่านจะปรนนิบัติพระอื่นที่ทำด้วยไม้และด้วยหิน
- 37 ท่านจะเป็นที่นำตกตะลึง เป็นคำภาษิต เป็นที่คำครหาท่ามกลางชนชาติทั้งปวงที่พระเยโฮวาห์ทรงนำท่านไปนั้น
- 38 ท่านจะต้องเอาพืชไปหว่านไว้ในนามากและเก็บผลเข้ามาแต่น้อย เพราะตักแตนจะกัดกินเสีย
- 39 ท่านจะปลูกและแต่งดินองุ่น แต่ท่านจะไม่ได้ดื่มน้ำองุ่นหรือเก็บผลเข้ามา เพราะตัวหนอนจะกินมันเสีย
- 40 ท่านจะมีดินมะกอกเทศอยู่ทั่วอาณาเขตของท่าน แต่ท่านจะไม่ได้ใช้น้ำมันมาชโลมตัวท่าน เพราะว่าผลมะกอกเทศของท่านจะร่วงหล่นเสีย
- 41 ท่านจะให้กำเนิดบุตรชายและบุตรสาว แต่จะไม่เป็นของท่าน เพราะเขาจะตกไปเป็นเชลย
- 42 ดินไม้ทั้งหลายของท่านและผลจากพื้นดินของท่านนั้น ตักแตนจะถือกรรมสิทธิ์
- 43 คนต่างดาวซึ่งอยู่ท่ามกลางท่าน จะสูงขึ้นเหนือท่านทุกที่ และท่านจะต่ำลงทุกที่
- 44 เขาจะให้ท่านทั้งหลายยืมของของเขาได้ และท่านจะไม่มีให้เขายืม เขาจะเป็นหัว และท่านจะเป็นหาง
- 45 ยิ่งกว่านั้นคำสาปแช่งทั้งหมดนี้จะตามหาท่าน และตามทันท่านจนกว่าท่านจะถูกทำลาย เพราะว่าท่านไม่เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ที่รักษาพระบัญญัติและกฎเกณฑ์ของพระองค์ซึ่งพระองค์บัญชาท่านไว้
- 46 สิ่งเหล่านี้จะเป็นหมายสำคัญและการมหัศจรรย์อยู่เหนือท่าน และเหนือเชื้อสายของท่านเป็นนิตย์
- 47 เพราะท่านมิได้ปรนนิบัติพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านด้วยความร่าเริงและใจยินดี เพราะเหตุมีสิ่งสารพัดบริบูรณ์
- 48 เพราะฉะนั้นท่านจึงต้องปรนนิบัติศัตรูของท่าน ซึ่งพระเยโฮวาห์จะทรงเข้ามาต่อสู้ท่าน ด้วยความหิวและกระหาย เปลือยกายและขัดสนทุกอย่าง และพระองค์จะทรงวางแอกเหล็กบนคอของท่าน จนกว่าพระองค์จะทำลายท่านเสียสิ้น
- 49 พระเยโฮวาห์จะทรงนำประชาชาติหนึ่งมาต่อสู้กับท่านจากทางไกล จากที่สุดปลายแผ่นดินโลก เร็วเหมือนนกอินทรีบินมา เป็นประชาชาติที่ท่านไม่รู้จักภาษาของเขา
- 50 เป็นประชาชาติที่มีหน้าตาดุร้าย คือผู้ซึ่งไม่เคารพคนแก่ และไม่โปรดปรานคนหนุ่มสาว
- 51 และจะรับประทานผลของฝูงสัตว์ของท่าน และพืชผลจากพื้นดินของท่าน จนท่านจะถูกทำลาย ทั้งเขาจะไม่เหลือข้าว น้ำองุ่นหรือน้ำมัน ลูกวัว หรือลูกแกะอ่อนไว้ให้ท่าน จนกว่าเขาจะกระทำให้ท่านพินาศ
- 52 เขาจะล้อมท่านไว้ทุกประตูเมืองจนกำแพงสูงและเข้มแข็งซึ่งท่านไว้วางใจนั้นพังทลายลงทั่วแผ่นดินของท่าน คือเขาจะล้อมท่านไว้ทุกประตูเมืองทั่วแผ่นดินของท่านซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน

- 53 ท่านจะต้องรับประทานผลแห่งตัวของท่านเป็นอาหาร คือเนื้อบุตรชายและบุตรสาวของท่าน ผู้ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน ในการล้อมและในความทุกข์ลำบากซึ่งศัตรูของท่านมาทำให้ท่านทั้งหลายทุกข์ลำบากนั้น
- 54 ผู้ชายสาวรายและสาวงามเหลือเกินในหมู่พวกท่านทั้งหลาย ตาเขาจะชั่วร้ายต่อพี่น้องของตน ต่อภรรยาที่อยู่ในอ้อมอกของตนและต่อลูกๆคนสุดท้ายที่เหลืออยู่กับตน
- 55 จนเขาจะไม่ยอมให้ใครกินเนื้อลูกของตนซึ่งกำลังกินอยู่ เพราะไม่มีอะไรเหลือให้เขาอีกแล้วในการล้อมและในความทุกข์ลำบาก ซึ่งศัตรูของท่านมาทำให้ท่านทั้งหลายทุกข์ลำบากทุกประตูเมือง
- 56 ผู้หญิงสาวรายและสาวงามเหลือเกินในหมู่พวกท่าน ซึ่งไม่เคยย่างเท้าลงที่พื้นดินเพราะเป็นคนสาวงามและสาวรายอย่างนั้น ตาเขาจะชั่วร้ายต่อสามีในอ้อมอกของเธอ และต่อบุตรชายและบุตรสาวของเธอ
- 57 ต่อกซึ่งเพิ่งออกมาจากหว่างขาของเธอ และต่อลูกแดงที่เพิ่งคลอด เพราะว่าเธอจะกินเป็นอาหารเจียวเพราะขัดสนทุกอย่าง ในการถูกล้อมและในความทุกข์ลำบาก ซึ่งศัตรูของท่านมาทำให้ท่านทั้งหลายทุกข์ลำบากทุกประตูเมือง
- 58 ถ้าท่านทั้งหลายไม่ระวังที่จะกระทำตามถ้อยคำทั้งสิ้นของพระราชบัญญัติซึ่งเขียนไว้ในหนังสือม้วนนี้ ที่จะให้ยาเกรงพระนามที่ทรงสง่าราศีและที่น่าสะพึงกลัวนี้ คือพระนามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน
- 59 แล้วพระเยโฮวาห์จะทรงนำมาสู่ท่านและเชื้อสายของท่านด้วยภัยพิบัติอย่างผิดธรรมดา ภัยพิบัติร้ายแรงและชานาน และความเจ็บไข้ต่างๆที่ร้ายแรงและชานาน
- 60 ยิ่งกว่านั้นพระองค์จะทรงนำโรคทั้งหลายแห่งอียิปต์ ซึ่งท่านกล้านั้นนำมาสู่ท่าน และมันจะติดพันท่านอยู่
- 61 เช่นเดียวกันโรคทุกอย่างและภัยพิบัติทุกอย่าง ซึ่งมีได้ระบุไว้ในหนังสือพระราชบัญญัตินี้ พระเยโฮวาห์จะทรงนำมายังท่าน จนกว่าท่านทั้งหลายจะถูกทำลาย
- 62 ซึ่งพวกท่านทั้งหลายมีมากอย่างดวงดาวในท้องฟ้านี้ ท่านก็จะเหลือแต่จำนวนน้อย เพราะว่าท่านไม่เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน
- 63 และต่อมาซึ่งพระเยโฮวาห์พอพระทัยที่จะทรงกระทำดีต่อท่านและอำนวยการพรให้ท่านทวีมากขึ้นนั้น พระเยโฮวาห์ก็จะทรงพอพระทัยที่จะทรงทำให้ท่านพินาศและทำลายท่านเสียเช่นเดียวกัน ท่านจะต้องถูกเด็ดทิ้งไปเสียจากแผ่นดินซึ่งท่านกำลังจะเข้าไปยึดครองนั้น
- 64 และพระเยโฮวาห์จะทรงกระทำให้ท่านทั้งหลายกระจัดกระจายไปท่ามกลางชนชาติทั้งหลาย ตั้งแต่ที่สุดปลายโลกข้างนี้ไปถึงข้างโน้น ณ ที่นั้นท่านจะปรนนิบัติพระอื่นๆ ซึ่งท่านและบรรพบุรุษของท่านไม่รู้จักคือ พระซึ่งทำด้วยไม้และศิลา
- 65 เมื่อท่านอยู่ท่ามกลางประชาชาติต่างๆนั้น ท่านจะไม่พบความสบายเลย ฝ่าเท้าของท่านจะไม่มีที่หยุดพัก เพราะพระเยโฮวาห์จะประทานให้ท่านมีจิตใจที่หวาดหวั่น มีตาที่มีดมัวลงและมีชีวิตที่ค่อยๆวอดลง
- 66 และชีวิตของท่านก็จะแขวนอยู่ข้างหน้าท่านอย่างสงสัย ท่านจะครั่นคร้ามอยู่ทั้งกลางคืนและกลางวัน ไม่มีความแน่ใจในชีวิตของท่านเลย
- 67 ในเวลาเช้าท่านจะกล่าวว่า 'ถ้าเป็นเวลาเย็นก็จะดี' และในเวลาเย็นท่านจะกล่าวว่า 'ถ้าเป็นเวลาเช้าก็จะดี' เพราะความครั่นคร้ามซึ่งมีอยู่ในจิตใจท่านนั้น และเพราะสิ่งที่ตาท่านจะเห็น
- 68 และพระเยโฮวาห์จะนำท่านกลับมาทางเรือถึงอียิปต์ เป็นการเดินทางซึ่งข้าพเจ้าได้กล่าวว่า ท่านจะไม่พบเห็นอีกเลย ณ ที่นั้นท่านจะต้องมอบตัวชายให้ศัตรูเป็นทาสชายและทาสหญิง แต่จะไม่มีผู้ใดซื้อท่าน"

บท 29

- ๓ ่อไปนี้เป็นถ้อยคำในพันธสัญญาซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสให้กระทำกับคนอิสราเอลในแผ่นดินโมอับ นอกเหนือพันธสัญญาซึ่งพระองค์ทรงกระทำกับพวกเขาที่โฮเรบ
- 2 โมเสสเรียกบรรดาคนอิสราเอลมาและกล่าวแก่เขาว่า "ท่านทั้งหลายได้เห็นทุกสิ่งซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงกระทำต่อหน้าต่อตาของท่านในแผ่นดินอียิปต์ ต่อฟาโรห์และต่อบรรดาข้าราชการบริพารของท่าน และต่อประเทศของท่านทั้งสิ้น
- 3 ทั้งการทดลองใหญ่ซึ่งนัยนตาของท่านได้เห็น ทั้งหมายสำคัญและการอัศจรรย์ยิ่งใหญ่เหล่านั้น
- 4 แต่จนกระทั่งวันนี้พระเยโฮวาห์มิได้ประทานจิตใจที่เข้าใจ ตาที่มองเห็นได้ และหูที่ยินได้ให้แก่ท่าน
- 5 `เราได้นำเจ้าอยู่ในถิ่นทุรกันดารสี่สิบปี เสื้อผ้าของเจ้ามิได้ขาดวันไปจากเจ้า และรองเท้ามิได้ขาดหลุดไปจากเท้าของเจ้า
- 6 เจ้าทั้งหลายมิได้รับประทานขนมปัง เจ้ามิได้ดื่มน้ำองุ่นหรือสุรา เพื่อเจ้าจะได้รู้ว่า เราเป็นพระเยโฮวาห์พระเจ้าของ

เจ้า'

7 และเมื่อท่านมาถึงที่นี่ สิริโณกษัตริย์เมืองเฮซโบน และโอกกษัตริย์เมืองบาซาน ออกมาทำสงครามกับเรา แต่เราทั้งหลายก็ได้กระทำให้เขาพ่ายแพ้ไป

8 เราเรียบแผ่นดินของเขาและมอบให้เป็นมรดกแก่คนรูเบน คนกาด และคนครึ่งตระกูลมนัสเสห์

9 เพราะฉะนั้นจงระวังที่จะกระทำตามถ้อยคำแห่งพันธสัญญานี้ เพื่อท่านทั้งหลายจะจำไว้ในบรรดากิจการซึ่งท่านกระทำ

10 ในวันนี้ท่านทั้งหลายทุกคนยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน คือบรรดาผู้หัวหน้าตระกูลทั้งหลาย พวกผู้ใหญ่ของท่าน และเจ้าหน้าที่ของท่าน บรรดาผู้ชายของอิสราเอล

11 เด็กๆของท่าน ภรรยาของท่าน และคนต่างด้าวที่อยู่ในค่ายของท่าน ทั้งคนที่ตัดฟืนให้ท่าน และคนที่ตักน้ำให้ท่าน

12 เพื่อท่านจะได้เข้ามาในพันธสัญญาแห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน คือในพันธสัญญาที่ปฏิญาณไว้ ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงกระทำกับท่านในวันนี้

13 เพื่อพระองค์จะทรงแต่งตั้งท่านทั้งหลายในวันนี้ให้เป็นประชาชนของพระองค์ และเพื่อพระองค์จะเป็นพระเจ้าของท่าน ดังที่พระองค์ทรงตรัสกับท่านนั้น และดังที่พระองค์ทรงปฏิญาณกับบรรพบุรุษของท่าน คือกับอับราฮัม กับอิสอัคและกับยาโคบ

14 ข้าพเจ้ามิได้กระทำพันธสัญญากับคำปฏิญาณนี้กับท่านเท่านั้น

15 แต่กับผู้ที่ยืนอยู่กับเราทั้งหลายในวันนี้ ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา และกับผู้ที่ไม่ได้อยู่ที่นั่นกับเราในวันนี้

16 (ท่านทราบอยู่แล้วว่า เราอาศัยอยู่ในแผ่นดินอียิปต์อย่างไร และเราทั้งหลายได้ผ่านท่ามกลางประชาชาติ ซึ่งท่านทั้งหลายผ่านพ้นอย่างไร

17 ท่านทั้งหลายได้เห็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของเขาทั้งหลายแล้ว คือเห็นรูปเคารพที่ทำด้วยไม้ ด้วยหิน และด้วยเงิน และทอง ซึ่งอยู่ท่ามกลางเขาทั้งหลาย)

18 จงระวังให้ดี เกรงว่าจะมีชายหรือหญิงคนใด หรือครอบครัวใด หรือตระกูลใด ซึ่งในวันนี้จิตใจของเขาหันไปจากพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราไปปรนนิบัติพระของประชาชาติเหล่านั้น เกรงว่าท่ามกลางท่านจะมีรากซึ่งเกิดเป็นดิหมีและบอระเพ็ด

19 และต่อมาเมื่อคนนั้นได้ยินถ้อยคำแห่งคำสาปแช่งนี้ จะนึกอวยพรตัวเองในใจว่า 'แม้ข้าจะเดินด้วยความดื้อดึงตามใจของข้า ข้าก็จะเป็นสุข ไม่ว่าจะเอาการมาเหล้าซื้อความกระหายน้ำ'

20 พระเยโฮวาห์จะมีได้ทรงให้อภัยแก่คนนั้น แต่พระพิโรธของพระเยโฮวาห์และความทวงแค้นของพระองค์จะพลุ่งขึ้นต่อชายคนนั้น และคำสาปแช่งทั้งสิ้นซึ่งเขียนไว้ในหนังสือม้วนนี้จะตกอยู่เหนือเขา และพระเยโฮวาห์จะทรงลบชื่อของเขาเสียจากได้ฟ้า

21 แล้วพระเยโฮวาห์จะทรงแยกเขาออกจากตระกูลคนอิสราเอลทั้งปวงให้ประสพหายนะตามคำสาปแช่งทั้งสิ้นของพันธสัญญา ซึ่งจารึกไว้ในหนังสือพระราชบัญญัตินี้

22 และคนชั่วอายุต่อมาคือลูกหลานซึ่งเกิดมาภายหลังท่าน และชนต่างด้าวซึ่งมาจากแผ่นดินที่อยู่ห่างไกล จะกล่าวเมื่อเขาเห็นภัยพิบัติต่างๆของแผ่นดินนั้นและโรคภัยซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงบันดาลให้เป็น

23 คือแผ่นดินทั้งหมดเป็นกำมะถันและเป็นเกลือ และถูกเผาไฟ ไม่มีใครปลูกหว่าน และไม่มีอะไรงอกขึ้น เป็นที่ที่หญ้าไม่งอก เป็นการที่ถูกคว่ำอย่างโสโดมและโกโมราห์ เมืองอัดมาห์ เมืองเศโบอิม ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงคว่ำด้วยความกริ้วและพระพิโรธ

24 เออ ประชาชาติทั้งหลายจะกล่าวว่า 'ทำไมพระเยโฮวาห์ทรงกระทำเช่นนี้แก่แผ่นดินนี้ พระพิโรธมากมายเช่นนี้หมายความว่าอะไร'

25 แล้วคนจะพูดกันว่า 'เพราะเขาทอดทิ้งพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของบรรพบุรุษของเขา ซึ่งพระองค์ทรงกระทำไว้กับเขาเมื่อพระองค์ทรงพาเขาออกจากแผ่นดินอียิปต์

26 'ไปปรนนิบัตินมัสการพระอื่น เป็นพระซึ่งเขาไม่เคยรู้จัก และซึ่งพระองค์มิได้ประทานแก่เขา

27 เพราะฉะนั้นพระพิโรธของพระเยโฮวาห์จึงพลุ่งขึ้นต่อแผ่นดินนี้ นำเอาบรรดาคำสาปแช่งซึ่งจารึกไว้ในหนังสือนี้มาถึง

28 และพระเยโฮวาห์จึงทรงถอนรากเขาเสียจากแผ่นดินด้วยความกริ้ว พระพิโรธและความเดือดดาลอันมากมาย

และทิ้งเขาไปในอีกแผ่นดินหนึ่ง ดังที่เป็นอยู่วันนี้'

29 สิ่งลึกลับทั้งปวงเป็นของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราทั้งหลาย แต่สิ่งทรงสำแดงนั้นเป็นของเราทั้งหลาย และของลูกหลานของเราเป็นนิรันดร์ เพื่อเราจะกระทำตามถ้อยคำทั้งสิ้นของพระราชบัญญัตินี้"

บท 30

"ต่อมาเมื่อบรรดาเหตุการณ์เหล่านี้ คือพระพรและคำสาปแช่งซึ่งข้าพเจ้ากล่าวไว้ต่อหน้าท่านมาถึงท่านทั้งหลายแล้ว และท่านทั้งหลายระลึกขึ้นได้ในเมื่อท่านทั้งหลายอยู่ท่ามกลางบรรดาประชาชาติ ซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงขับไล่ท่านไปนั้น

2 และท่านก็หันกลับมาหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ทั้งตัวท่านและลูกหลานของท่าน และเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์ในทุกสิ่งทุกอย่างซึ่งข้าพเจ้าได้บัญชาท่านในวันนี้ด้วยสุดจิตสุดใจของท่าน

3 แล้วพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลายจะทรงให้ท่านคืนสู่สภาพเดิมและทรงพระกรุณาต่อท่าน และจะรวบรวมพวกท่านทั้งหลายอีกจากชนชาติทั้งหลายซึ่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงให้ท่านทั้งหลายกระจ่ายไปอยู่นั้น

4 ถ้ามีคนของท่านที่ถูกขับไล่ไปอยู่สุดท้ายปลายสวรรค์ จากที่นั่นพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงรวบรวมท่านให้มา จากที่นั่นพระองค์จะทรงนำท่านกลับ

5 และพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะนำท่านเข้ามาในแผ่นดิน ซึ่งบรรพบุรุษของท่านยึดครองเพื่อท่านจะได้ยึดครอง และพระองค์จะทรงกระทำดีแก่ท่าน และทวีมากขึ้นยิ่งกว่าบรรพบุรุษของท่าน

6 แล้วพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงตัดใจของท่าน และใจของเชื้อสายของท่าน เพื่อท่านจะได้รักพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านด้วยสุดจิตสุดใจของท่าน เพื่อท่านทั้งหลายจะมีชีวิตอยู่ได้

7 และพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงให้คำสาปแช่งเหล่านี้ตกอยู่บนข้าศึกและผู้ที่เกี่ยวข้องกับท่าน คือผู้ข่มเหงท่านทั้งหลาย

8 และท่านทั้งหลายจะเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระเยโฮวาห์อีก และกระทำตามพระบัญญัติทั้งสิ้นของพระองค์ ซึ่งข้าพเจ้าบัญชาท่านทั้งหลายในวันนี้

9 พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะทรงกระทำให้ท่านจำเริญมั่งคั่งอย่างยิ่งในบรรดากิจการที่มีท่านกระทำ ในผลแห่งตัวของท่าน และในผลแห่งฝูงสัตว์ของท่าน และในผลแห่งพื้นดินของท่าน เพราะพระเยโฮวาห์จะทรงปลื้มปิติที่จะให้ท่านจำเริญมั่งคั่งอีก ดังที่พระองค์ทรงปลื้มปิติในบรรพบุรุษของท่าน

10 ถ้าท่านเชื่อฟังพระสุรเสียงแห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน โดยรักษาพระบัญญัติและกฎเกณฑ์ของพระองค์ ซึ่งจารึกไว้ในหนังสือของพระราชบัญญัตินี้ ถ้าท่านทั้งหลายหันกลับมาหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านด้วยสุดจิตสุดใจของท่าน

11 เพราะว่าพระบัญญัติซึ่งข้าพเจ้าบัญชาท่านในวันนี้ ไม่ได้ปิดบังไว้จากท่าน และไม่ห่างเหินเกินไปด้วย

12 มิใช่พระบัญญัตินั้นอยู่บนสวรรค์แล้วท่านจะกล่าวว่า 'ใครจะแทนเราขึ้นไปบนสวรรค์และนำมาให้เรา และกระทำให้เราได้ฟังและประพฤติตาม'

13 มิใช่อยู่พ้นทะเล ซึ่งท่านจะกล่าวว่า 'ใครจะข้ามทะเลไปแทนเราและนำมาให้เรา และกระทำให้เราได้ฟังและประพฤติตาม'

14 แต่ถ้อยคำนั้นอยู่ใกล้ท่านทั้งหลายมาก อยู่ในปากของท่าน และอยู่ในใจของท่าน ฉะนั้นท่านจึงกระทำตามได้

15 จงดูเถิด ในวันนี้ข้าพเจ้าได้วางชีวิตและสิ่งดี ความตายและสิ่งร้ายไว้ต่อหน้าท่าน

16 คือในการที่ข้าพเจ้าได้บัญชาท่านในวันนี้ ให้รักพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ให้ดำเนินในพระมรรคาทั้งหลายของพระองค์ และให้รักษาพระบัญญัติและกฎเกณฑ์และคำตัดสินของพระองค์ แล้วท่านจะมีชีวิตอยู่และทวีมากขึ้น และพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะอำนวยการพระพรแก่ท่านในแผ่นดินซึ่งท่านเข้าไปยึดครองนั้น

17 ถ้าใจของท่านหันเหไป และท่านมิได้ฟัง แต่ถูกลวงให้ไปนมัสการพระอื่นและปรนนิบัติพระนั้น

18 ข้าพเจ้าขอประกาศแก่ท่านทั้งหลายในวันนี้ว่า ท่านทั้งหลายจะพินาศเป็นแน่ ท่านจะไม่มีชีวิตอยู่นานในแผ่นดินซึ่งท่านกำลังจะยกข้ามแม่น้ำจอร์แดนเข้าไปยึดครองนั้น

19 ข้าพเจ้าขออวยชัยสวรรค์และโลกให้เป็นพยานต่อท่านในวันนี้ว่า ข้าพเจ้าตั้งชีวิตและความตาย พระพรและคำสาปแช่งไว้ต่อหน้าท่าน เพราะฉะนั้นท่านจงเลือกเอาข้างชีวิตเพื่อท่านและเชื้อสายของท่านจะได้มีชีวิตอยู่

20 ด้วยมีความรักต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน เชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์ และติดพันอยู่กับพระองค์ เพราะพระองค์ทรงเป็นชีวิตและความนิรันดร์ของท่าน เพื่อท่านจะได้อยู่ในแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์ปฏิญาณแก่บรรพบุรุษของท่าน คือแก่อับราฮัม แก่อิสอัค และแก่ยาโคบ ว่าจะประทานแก่ท่านเหล่านั้น"

บท 31

โมเสสยังกล่าวถ้อยคำเหล่านี้แก่คนอิสราเอลทุกคน

2 และท่านกล่าวแก่เขาว่า "วันนี้ข้าพเจ้ามีอายุหนึ่งร้อยยี่สิบปีแล้ว ข้าพเจ้าจะออกไปและเข้ามาอีกไม่ไหวแล้ว พระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า 'เจ้าจะไม่ได้ข้ามแม่น้ำจอร์แดนนี้'

3 พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะข้ามไปข้างหน้าท่านเอง พระองค์จะทรงทำลายประชาชาติเหล่านั้นให้พินาศท่าน เพื่อว่าท่านจะยึดครองเขาเหล่านั้น โยชูวาจะข้ามไปนำหน้าท่านทั้งหลาย ดังที่พระเยโฮวาห์ตรัสไว้แล้ว

4 พระเยโฮวาห์จะทรงกระทำแก่เขาอย่างที่ได้ทรงกระทำแก่สิโหนและโอกกษัตริย์ของคานาไนไรต์ และแก่แผ่นดินของเขา ผู้ที่พระองค์ทรงทำลายแล้ว

5 แล้วพระเยโฮวาห์จะทรงมอบเขาไว้ต่อหน้าท่าน และท่านทั้งหลายจะกระทำแก่เขาตามบัญญัติทั้งสิ้นซึ่งข้าพเจ้าได้บัญชาท่านไว้แล้ว

6 จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด อย่ากลัวหรืออย่าครั่นคร้ามเขาเลย เพราะว่าผู้ที่ไปกับท่านคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน พระองค์จะไม่ทรงปล่อยท่านให้ล้มเหลวหรือทอดทิ้งท่านเสีย"

7 แล้วโมเสสเรียกโยชูวาเข้ามาและกล่าวแก่ท่านท่ามกลางสายตาของบรรดาคนอิสราเอลว่า "จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด เพราะท่านจะต้องไปกับชนชาตินี้เข้าไปในแผ่นดินซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงปฏิญาณแก่บรรพบุรุษว่าจะประทานแก่เขา ท่านจงกระทำให้เขาได้แผ่นดินนั้นมาเป็นมรดก

8 ผู้ที่ไปข้างหน้าคือพระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงสถิตอยู่ด้วย พระองค์จะไม่ทรงปล่อยท่านให้ล้มเหลวหรือทอดทิ้งท่านเสีย อย่ากลัวและอย่าขาดเลย"

9 โมเสสได้เขียนพระราชบัญญัตินี้ และมอบให้แก่ปุโรหิตลูกหลานของเลวี ผู้ซึ่งห้ามหีบพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์ และแก่พวกผู้ใหญ่ทั้งปวงของคนอิสราเอล

10 และโมเสสบัญชาเขาว่า "เมื่อครบทุกๆเจ็ดปี ตามเวลากำหนดปีปลดปล่อย ณ เทศกาลอยู่เพิง

11 เมื่อคนอิสราเอลทั้งหลายมาประชุมพร้อมกันต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ณ สถานที่ซึ่งพระองค์จะทรงเลือกไว้แล้ว ท่านทั้งหลายจงอ่านพระราชบัญญัตินี้ให้คนอิสราเอลทั้งปวงฟัง

12 จงเรียกประชาชนให้มาประชุมกัน ทั้งชาย หญิง และเด็ก ทุกคนต่างด้าวภายในประตูเมืองของท่าน เพื่อให้เขาได้ยินและเรียนรู้ที่จะยำเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน และให้ระวังที่จะกระทำตามถ้อยคำทั้งสิ้นของพระราชบัญญัตินี้

13 และเพื่อลูกหลานทั้งหลายของเขา ผู้ยังไม่ทราบจะได้ยินและเรียนรู้ที่จะยำเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ตราบเท่าเวลาซึ่งท่านอยู่ในแผ่นดิน ซึ่งท่านกำลังจะยกข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปยังดินแดนนั้น"

14 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า "ดูเถิด วันซึ่งเจ้าต้องตายก็ใกล้เข้ามาแล้ว จงเรียกโยชูวามา และเจ้าทั้งสองจงมาเฝ้าเราในพลับพลาแห่งชุมนุม เพื่อเราจะได้กำชับเขา" โมเสสและโยชูวาก็เข้าไปและเข้าเฝ้าพระองค์ในพลับพลาแห่งชุมนุม

15 และพระเยโฮวาห์ทรงปรากฏในเสามesmในพลับพลาแห่งชุมนุม และเสามesmนั้นอยู่ที่ประตูพลับพลาแห่งชุมนุม

16 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสว่า "ดูเถิด ตัวเจ้าจะต้องหลับอยู่กับบรรพบุรุษของเจ้าแล้ว และชนชาตินี้จะลุกขึ้นและเล่นซุกกับพระของคนที่ต่างด้าวแห่งแผ่นดินนี้ ในที่ที่เขาไปอยู่ท่ามกลางนั้น เขาทั้งหลายจะทอดทิ้งเราเสียและหักพันธสัญญาซึ่งเราได้กระทำไว้กับเขา

17 แล้วในวันนั้นเราจะกริ้วต่อเขา และเราจะทอดทิ้งเขาเสียและซ่อนหน้าของเราเสียจากเขา เขาทั้งหลายจะถูกกลืนและสิ่งร้ายกับความลำบากเป็นอันมากจะมาถึงเขา ในวันนั้นเขาจึงจะกล่าวว่า 'สิ่งร้ายเหล่านี้ตกแก่เรา เพราะพระเจ้าไม่ทรงสถิตท่ามกลางเราไม่ใช่หรือ'

18 ในวันนั้นเราจะซ่อนหน้าของเราเสียจากเขาเป็นแน่ ด้วยเหตุความชั่วทั้งหลายซึ่งเขาได้กระทำ เพราะเขาได้หันไปหาพระอื่น

19 เพราะฉะนั้นบัดนี้เจ้าทั้งสองจงเขียนบทเพลงนี้ และสอนคนอิสราเอลให้ร้องจนติดปาก เพื่อบทเพลงนี้จะเป็พยานของเราปรักปรำคนอิสราเอล

- 20 เพราะว่าเมื่อเราจะได้นำเขาเข้ามาในแผ่นดินซึ่งมีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ ซึ่งเราได้ปฏิญาณแก่บรรพบุรุษของเขา และเขาได้รับประทานอัมหนาและอ้วนพี เขาจะหันไปปรนนิบัติพระอื่น และหมิ่นประมาทเรา และผิดพันธสัญญาของเรา
- 21 และต่อมาเมื่อสิ่งร้ายและความลำบากหลายอย่างมาถึงเขาแล้ว เพลงบทนี้จะเผชิญหน้าเป็นพยาน เพราะว่าเพลงนี้จะอยู่ที่ปากเชื้อสายของเขาไม่มีวันลืม เพราะแม้แต่เวลานี้เองเรารู้ถึงความมุ่งหมายที่เขากำลังจะก่อขึ้นมาแล้ว ก่อนที่เราจะนำเขาเข้าไปในแผ่นดินซึ่งเราปฏิญาณไว้ นั่น"
- 22 โมเสสจึงได้เขียนบทเพลงนี้ในวันเดียวกันนั้น และสอนให้แก่ประชาชนอิสราเอล
- 23 พระองค์ตรัสสั่งโยชูวาบุตรชายนูนว่า "จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด เพราะเจ้าจะนำคนอิสราเอลเข้าไปในแผ่นดินซึ่งเราปฏิญาณว่าจะให้แก่เขา เราจะมีอยู่กับเจ้า"
- 24 ต่อมาเมื่อโมเสสเขียนถ้อยคำของพระราชบัญญัตินี้ลงในหนังสือจนจบแล้ว
- 25 โมเสสก็บัญชาคนเลวีผู้หามหีบพันธสัญญาแห่งพระเยโฮวาห์ว่า
- 26 "จงรับหนังสือพระราชบัญญัตินี้วางไว้ข้างหีบพันธสัญญาแห่งพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน ให้อยู่ที่นั่นเพื่อเป็นพยานปรักปรำท่าน
- 27 เพราะข้าพเจ้ารู้ว่า ท่านทั้งหลายเป็นคนมักกบฏและคดแข็ง ดุเดือด เมื่อข้าพเจ้ายังมีชีวิตอยู่กับท่านวันนี้ ท่านก็ยังกบฏต่อพระเยโฮวาห์ เมื่อข้าพเจ้าตายแล้วจะร้ายกว่านี้สักเท่าใด
- 28 ท่านจงเรียกประชุมพวกผู้ใหญ่ของทุกตระกูล และเจ้าหน้าที่ทั้งหมด เพื่อข้าพเจ้าจะได้กล่าวถ้อยคำเหล่านี้ให้เขาฟัง และอภัยเชิญสวรรค์และโลกให้เป็นพยานปรักปรำเขา
- 29 เพราะข้าพเจ้าทราบว่เมื่อข้าพเจ้าตายแล้ว ท่านจะประพฤติชั่วเลื่อมทรามอย่างที่สุด และหันเหไปจากทางซึ่งข้าพเจ้าได้บัญชาท่านไว้ ความชั่วร้ายจะตกแก่ท่านในวันข้างหน้า เพราะว่าท่านจะกระทำการที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ซึ่งเป็นการชั่วร้ายให้พระองค์ทรงกริ้วโกรธด้วยการที่มือท่านกระทำ"
- 30 โมเสสก็ได้กล่าวถ้อยคำในบทเพลงต่อไปนี้ให้เข้าหุประชุมชนอิสราเอลทั้งหมดจนจบ

บท 32

- "โอ ฟาสวรรค์ จงเจี่ยหูฟัง ข้าพเจ้าจะพูด โอ พิภพโลก ขอจงสดับถ้อยคำจากปากของข้าพเจ้า
- 2 ขอให้คำสอนของข้าพเจ้าหยดลงอย่างเม็ดฝน และคำปราศรัยของข้าพเจ้ากลั่นตัวลงอย่างน้ำค้าง อย่างฝนตกปรอยๆอยู่เหนือหญ้าอ่อน อย่างท่าฝนตกลงเหนือผักสด
- 3 เพราะข้าพเจ้าจะประกาศพระนามของพระเยโฮวาห์ จงถวายความยิ่งใหญ่แด่พระเจ้าของเรา
- 4 พระองค์ทรงเป็นศิลา พระราชกิจของพระองค์ก็สมบูรณ์ พระมรรคาทั้งหลายของพระองค์ก็ยุติธรรม พระเจ้าที่เที่ยงธรรมและปราศจากความชั่วช้า พระองค์ทรงยุติธรรมและเที่ยงตรง
- 5 เขาทั้งหลายประพฤติชั่วช้าแล้ว ตำนานของเขาทั้งหลายหาใช่เป็นตำนานของบุตรของพระองค์ เขาเป็นยุควิปลาสและคดโกง
- 6 โอ ชนชาติโหดเหี้ยมและเบาความเอ๋ย ท่านจะตอบสนองพระเยโฮวาห์อย่างนี้ละหรือ พระองค์มิใช่พระบิดา ผู้ทรงไถ่ท่านไว้ดอกหรือ ผู้ทรงสรรคท่าน และตั้งท่านไว้แล้ว
- 7 จงระลึกถึงโบราณกาล จงพิจารณาถึงจำนวนปีที่ผ่านมามากมายชั่วอายุคนแล้วนั้น จงถามบิดาของท่าน แล้วเขาจะสำแดงให้ท่านทราบ จงถามพวกผู้ใหญ่ของท่าน แล้วเขาจะบอกท่าน
- 8 เมื่อผู้สูงสุดประทานมรดกแก่บรรดาประชาชาติ เมื่อพระองค์ทรงแยกลูกหลานของอาดัม พระองค์ทรงกั้นเขตของชนชาติทั้งหลายตามจำนวนคนอิสราเอล
- 9 เพราะว่าส่วนของพระเยโฮวาห์คือประชาชนของพระองค์ ยาโคบเป็นส่วนมรดกของพระองค์เอง
- 10 พระองค์ทรงพบเขาในแผ่นดินตุรกันดาร์ ในที่เปลี่ยวเปล่าซึ่งมีแต่เสียงเห่าหอน พระองค์ทรงนำเขาไปทั่ว และทรงสอนเขาอยู่ ทรงรักษาเขาไว้ดังแก้วพระเนตรของพระองค์
- 11 เหมือนนกอินทรีที่กว้งรังของมัน กระพือปีกอยู่เหนือลูกโต กางปีกออกรอรับลูกไว้ให้เกาะอยู่บนปีก
- 12 พระเยโฮวาห์องค์เดียวก็ทรงนำเขามา ไม่มีพระต่างดาวองค์ใดอยู่กับเขา
- 13 พระองค์ทรงโปรดเขาให้ขึ้นไปบนโลกส่วนสูง ให้เขากินพืชผลที่ได้จากนา พระองค์ทรงให้เขาดูดน้ำผึ้งจากศิลา และให้ดื่มน้ำมันจากหินแข็งกล้า

- 14 ให้ได้นมเปรี้ยวจากวัว และให้น้ำนมจากแพะและ แกะ ได้ไขมันจากลูกแกะ และแกะผู้พันธุ์บาซัน และฝูงแพะ กับข้าวสาลีที่ดีที่สุด และท่านได้ดื่มเลือดขององุ่น คือน้ำองุ่น
- 15 แต่เยชูรูนออันพีขึ้นแล้วก็มียศ พอเจ้าอ้วนใหญ่ เนื้อหนานุ่มนึ่ม เขาทอดทิ้งพระเจ้าผู้สร้างเขามา แล้วดูหมิ่นศิลา แห่งความรอดของเขา
- 16 เขายั่วให้พระองค์ทรงอิจฉาด้วยพระตางดาว ด้วยสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนทั้งหลายเขาก็ยั่วให้พระองค์ทรงกริ้ว
- 17 เขาบูชาพวกปีศาจแทนพระเจ้า บูชาพระซึ่งเขาไม่รู้จักมาก่อน บูชาพระใหม่ๆซึ่งเกิดมาเร็วๆนี้ ซึ่งบรรพบุรุษของท่านไม่เกรงกลัว
- 18 ท่านมิได้ใส่ใจในศิลาที่ให้กำเนิดท่านมา ท่านหลงลืมพระเจ้าซึ่งทรงปั้นท่าน
- 19 พระเยโฮวาห์ทอดพระเนตรและทรงชังเขา เพราะเหตุบุตรชายหญิงของพระองค์ได้ยั่วพระองค์
- 20 และพระองค์ตรัสว่า `เราจะซ่อนหน้าของเราเสียจากเขา เราจะคอยดูว่าปลายทางของเขาจะเป็นอย่างไร เพราะเขา เป็นยุคที่ดื้อรั้น เป็นลูกเต่าที่ไม่มีความเชื่อ
- 21 เขาทำให้เราอิจฉาด้วยสิ่งที่ไม่ใช่พระเจ้า เขาได้ยั่วโทสะเราด้วยความไร้ประโยชน์ของเขา ดังนั้นเราจึงทำให้เขา อิจฉาผู้ที่ไม่ใช่ชนชาติ และจะยั่วโทสะเขาด้วยประชาชาติที่เขาชาติหนึ่ง
- 22 เพราะมีไฟก่อขึ้นด้วยเหตุความกริ้วของเรานั้น ไฟก็ไหม้ลูกกลมไปจนถึงกันลึงของนรก เผาแผ่นดินโลกและพืช ผลในนั้น และก่อเพลิงติดรากภูเขา
- 23 เราจะสุ่มสิ่งร้ายไว้บนเขาทั้งหลาย และปล่อยลูกธนูของเรามายิงเขา
- 24 เขาจะซบพอมไปเพราะความหิว ความร้อนอันแรงกล้าและการทำลายอันคมขึ้นจะเผาผลาญเขาเสีย เราจะส่งฟัน สัตว์ร้ายให้มาขบกับพิษของสัตว์เลื้อยคลานในผงคลี
- 25 ภายนอกจะมีดาบและภายในจะมีความกลัวมาทำลายทั้งชายหนุ่มและหญิงพรหมจารี ทั้งเด็กที่ยังดูดนมและคนที่ ผมหงอก
- 26 เราพูดแล้วว่า "เราจะให้เขากระจัดกระจายไปถึงมุมต่างๆ เราจะให้ชื่อของเขาสูญไปจากความทรงจำของมนุษย์"
- 27 ถ้าหากว่าเราไม่กลัวความกริ้วโกรธของศัตรู เกรงว่าศัตรูจะประพาศพิณไป กลัวว่าศัตรูทั้งหลายจะพูดว่า "กำลัง มือของเราจะมีชัย พระเยโฮวาห์หาได้ทรงกระทำกิจการทั้งปวงนี้ไม"
- 28 เพราะว่าเขาทั้งหลายเป็นประชาชาติที่ไม่ยอมฟังคำปรึกษา ในพวกเขาไม่มีความเข้าใจ
- 29 ถ้าเขาลาดแล้วเขาจะเข้าใจเรื่องนี้และทราบเรื่องสุดท้ายปลายมือ
- 30 คนเดียวจะไล่พันคนอย่างไรได้ สองคนจะทำให้หมื่นคนหนีได้อย่างไร นอกจากศิลาของเขาได้ขายเขาเสียแล้ว และพระเยโฮวาห์ได้ทรงทอดทิ้งเขาเสีย
- 31 เพราะศิลาของเขาไม่เหมือนศิลาของเรา แม้ศัตรูของเราก็ตัดสินอย่างนั้น
- 32 เพราะว่าเขาองุ่นของเขามาจากเขาเมืองโสโดม มาจากไร่เมืองโกโมราห์ ผลองุ่นของเขาเป็นดีหมี่ และองุ่นที่เป็น พวงๆก็ขมขึ้น
- 33 น้ำองุ่นของเขาเป็นพิษของมังกร เป็นพิษอำมหิตของงูเห่า
- 34 เรื่องนี้มิได้สะสมไว้กับเราดอกหรือ ประทับตราไว้ในคลังของเรา
- 35 การแก้แค้นและการตอบสนองเป็นของเรา แท้ของเขาลั่นไกลไปตามกำหนดเวลา เพราะว่าวันแห่งหายนะของ เขาอยู่ใกล้แค่เอื้อมแล้ว และสิ่งต่างๆที่จะเกิดขึ้นกับเขาก็จะมาโดยพลัน
- 36 เพราะพระเยโฮวาห์จะทรงพิพากษาประชาชนของพระองค์ และทรงเมตตาปราณีต่อผู้รับใช้ของพระองค์ เมื่อทอด พระเนตรกำลังของเขาสิ้นลง ไม่มีใครยังอยู่หรือเหลืออยู่
- 37 แล้วพระองค์จะตรัสว่า "พระของเขายูที่ไหน ศิลาที่เขาพึ่งพานั้นอยู่ที่ไหนเล่า
- 38 คือผู้ที่รับประทานไขมันของเครื่องสัตวบูชาของเขา และดื่มน้ำองุ่นที่เป็นเครื่องดื่มบูชาของเขา ให้บรรดาพระเหล่านั้ นลุกขึ้นช่วย ให้พระเหล่านั้นเป็นผู้ป้องกันเจ้าชื
- 39 จงดูเถิด ตัวเรา คือเรานี้แหละเป็นผู้นั้น นอกจากเราไม่มีพระเจ้าอื่นใด เราฆ่าให้ตาย และเราก็อให้มีชีวิตอยู่ เรา ทำให้บาดเจ็บ และเราก็อรักษาให้หาย ไม่มีผู้ใดจะช่วยให้พ้นมือเราได้
- 40 เพราะเราชูมือขึ้นถึงสวรรค์ และปฏิญาณว่า ดังที่เราดำรงอยู่เป็นนิรันดร์
- 41 ถ้าเราล้นดาบอันวาววับของเรา และมือของเรายึดการพิพากษาไว้ เราจะแก้แค้นศัตรูของเรา และตอบแทนผู้ที่เกลียดเรา
- 42 เราจะให้ลูกธนูของเราเมาโลหิต และดาบของเราจะกินเนื้อหนัง ด้วยโลหิตของผู้ที่ถูกฆ่าและของเขลย จากศิรชะ

43 โอ ประชาชาติทั้งหลาย จงชื่นชมยินดีกับประชาชนของพระองค์ เพราะพระองค์จะแก้แค้นโลหิตแห่งพวกผู้รับใช้ของพระองค์แล้ว และจะทรงทำการแก้แค้นศัตรูของพระองค์ และจะทรงเมตตาปราณีทั้งแผ่นดินและประชาชนของพระองค์"

45 และเมื่อโมเสสเล่าคำเหล่านี้ทั้งหมดแก่บรรดาคนอิสราเอลจบแล้ว

47 เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยสำหรับท่านทั้งหลาย แต่เป็นเรื่องชีวิตของท่านทั้งหลาย และเรื่องนี้จะทำให้ท่านทั้งหลายมีชีวิตยืนนานในแผ่นดิน ซึ่งท่านทั้งหลายกำลังจะข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปยึดครองนั้น"

48 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับโมเสสในวันนั้นเองว่า

49 "จงขึ้นไปบนภูเขาอาบาริม ถึงยอดเขาเนโบ ซึ่งอยู่ในแผ่นดินโมอับ ตรงข้ามเมืองเยรีโค และดูแผ่นดินคานาอัน ซึ่งเราให้แก่ประชาชนอิสราเอลเป็นกรรมสิทธิ์

50 และสิ้นชีวิตเสียบนภูเขาซึ่งเจ้ายืนไปนั้น และถูกรวบรวมไปอยู่กับญาติพี่น้องของเจ้า ดังอาโรนพี่ชายของเจ้าได้สิ้นชีวิตที่ภูเขาโฮร์ และถูกรวบรวมไปอยู่กับประชาชนของเขา

51 เพราะเจ้าทั้งสองได้ละเมิดต่อเราท่ามกลางคนอิสราเอลที่น้ำเมรีบาห์แห่งคาเดชในถิ่นทุรกันดารดิน เพราะเจ้ามิได้เคารพเราว่าบริสุทธิ์ในหมู่คนอิสราเอล

52 เพราะเจ้าจะได้เห็นแผ่นดินซึ่งอยู่ต่อหน้าเจ้า แต่เจ้าไม่ได้เข้าไปในแผ่นดินซึ่งเราให้แก่คนอิสราเอล"

ต่อไปนี้เป็นพรซึ่งโมเสสบุตรของพระเจ้าได้อวยแก่คนอิสราเอลก่อนที่จะผ่านชีวิต

² ท่านกล่าวว่า "พระเยซูช่วยให้เสด็จจากขี้นาย และทรงรุ่งแจ้งจากเสอีรมายังเขาทั้งหลาย พระองค์ทรงฉายรังสีจากภูเขาปาราน พระองค์เสด็จพร้อมกับวิสุทธิชนนับหมื่นๆ ที่พระหัตถ์เบื้องขวามีไฟเป็นพระราชบัลลังก์ใต้แก่เขา

³ แท้จริง พระองค์ทรงรักประชาชนของพระองค์ บรรดาวิสุทธิชนของพระองค์ก็อยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ และเขาทั้งหลายกราบลงที่พระบาทของพระองค์รับพระคำรัสของพระองค์

⁴ โมเสสบัญชาพระราชบัญญัติไว้แก่เรา เป็นกรรมสิทธิ์ของชนมนุษยชาติ

5 พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ในเยรูซาเลม เมื่อหัวหน้าชนชาติชุมนุมกับคนอิสราเอลทุกตระกูล

⁶ ขอให้รู้เบนดำรงชีวิตอยู่ อย่าให้ตาย อย่าให้ผู้คนของเรามีน้อย"

7 ท่านกล่าวถึงพรสำหรับยูดาห์ดังนี้ว่า "ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงสดับเสียงของยูดาห์ ขอทรงนำเขาเข้ากับชนชาติของเขา มือของเขาได้ต่อสู้เพื่อตนเอง และพระองค์ทรงช่วยเขาให้พ้นจากปรีภัยของเขา"

8 ท่านกล่าวถึงเลวีว่า "ขอให้ทุมมิมและอูร์ิมของพระองค์อยู่กับผู้บริสุทธิ์ของพระองค์ ผู้ที่พระองค์ทรงทดลองแล้วที่
ตำบลมัสสาห์ ผู้ที่พระองค์ได้ต่อสู้แล้วที่น้ำเมรีบาร์

9 ผู้กล่าวถึงบิดามารดาของเขาว່ว่า 'ข้าพเจ้ามิได้เห็นเขา' เขาไม่จำพี่น้องของเขา และไม่รู้จักลูกของตนเอง เพราะว่า เขาปฏิบัติตามพระวจนะของพระองค์ และรักษาพันธสัญญาของพระองค์

10 เขาทั้งหลายจะสอนคำตัดสินของพระองค์แก่ยาโคบ และสอนพระราชบัญญัติของพระองค์แก่อิสราเอล เขาจะวางเครื่องหอมต่อพระพักตร์พระองค์ และถวายเครื่องเผาบูชาทั้งสิ้นบนแท่นบูชาของพระองค์

11 ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอพระองค์ทรงอภัยพระพละชั่วของข้าพระองค์ และโปรดการงานที่มีือข้าพเจ้า ขอทรงดี
ทาลายบ้านแควแห่งศัตรูของข้าพเจ้า คือผู้ที่เกลียดชังข้าพเจ้า อย่าให้ลุกขึ้นอีกได้"

¹² ท่านกล่าวเรื่องเบนยามินว่า "คนที่พระเยโฮวาห์ทรงรักจะอาศัยอยู่กับพระองค์อย่างปลอดภัย พระเยโฮวาห์จะทรงปกเขาไว้วันยังค่ำ และจะทรงประทับอยู่ระหว่างขาของเขา"

13 และท่านกล่าวถึงโยเซฟว่า "ขอให้แผ่นดินของเขาได้รับพระพรจากพระเยโฮวาห์ ให้ได้รับของประเสริฐที่สุดจากฟ้าสวรรค์ ทั้งน้ำค้างและจากบาดาลซึ่งหมอบอยู่ข้างล่าง

14 ให้ได้รับผลประโยชน์ที่สุดของดวงอาทิตย์ และพืชผลประโยชน์ที่สุดที่ดวงจันทร์ให้บังเกิด

15 พร้อมกับผลอย่างงามที่สุดจากภูเขาดึกดำบรรพ์ และผลประเสริฐที่สุดจากเนินเขาที่อยู่ตลอดกาล

- 16 และผลประเสริฐที่สุดของพิภพและสิ่งที่อยู่ในนั้น และพระกรุณาคุณของพระองค์ซึ่งประทับที่พุ่มไม้ ขอให้พรเหล่านี้นั่งมาเหนือศีรษะของโยเซฟ และเหนือกระหม่อมของผู้ที่ถูกแยกจากพี่น้องของตน
- 17 สง่าราศีของเขาเหมือนลูกวัวห้วยปีของเขา เขาของเขาเหมือนเขาโคกระทิง และด้วยเขานั้นเขาจะดันชนชาติทั้งหลายออกไปจนสูญปลายพิภพ คนเอฟราอิมนับหมื่นเป็นเช่นนี้ คนมนัสเสห์นับพันก็เหมือนกัน"
- 18 ท่านกล่าวถึงเศบูลุนว่า "เศบูลุนเอ๋ย จงปีติราเริงเมื่อท่านออกไป และอิสสาการ์เอ๋ย จงปีติราเริงในเต็นท์ของท่าน
- 19 เขาจะเรียกชนชาติทั้งหลายมาที่ภูเขา และถวายเครื่องสัตวบูชาแห่งความชอบธรรมที่นั่น เพราะเขาจะดูความอุดมจากทะเลและได้ชุมทรัพย์ที่ซ่อนอยู่ในทราย"
- 20 ท่านกล่าวถึงกาดว่า "สาธุการแด่พระองค์ผู้ทรงขยายกาด กาดหมอบอยู่เหมือนกับสิงโต เขาทิ้งแขนและกระหม่อมบนศีรษะ
- 21 เขาเลือกแผ่นดินส่วนดีที่สุดเป็นของตน เพราะส่วนของผู้ทรงตั้งพระราชบัญญัติได้มีเก็บไว้ที่นั่นแล้ว และเขามาถึงหัวหน้าของชนชาตินี้ เขาได้กระทำตามความเที่ยงธรรมของพระเยโฮวาห์และตามคำตัดสินซึ่งมีต่ออิสราเอล"
- 22 และท่านกล่าวถึงดานว่า "ดานเป็นลูกสิงโตที่กระโดดมาจากเมืองบาซาน"
- 23 และท่านกล่าวถึงนัฟทาลีว่า "โอ นัฟทาลี ผู้มีด้วยพระคุณและหนาด้วยพระพรของพระเยโฮวาห์ จงยึดครองทางตะวันตกและทางใต้"
- 24 และท่านกล่าวถึงอาเซอร์ว่า "ขอให้อาเซอร์ได้รับพระพรคือให้มีบุตรมากมาย ให้เขาเป็นที่โปรดปรานของพี่น้องของเขา และให้เขาจุ่มเท้าเขาลงในน้ำมัน
- 25 รองเท้าของท่านจะเป็นเหล็กและทองสัมฤทธิ์ วันคืนของท่านเป็นอย่างไร ขอให้กำลังของท่านเป็นอย่างนั้น
- 26 ไม่มีผู้ใดเหมือนพระเจ้าของเยชูรูน พระองค์เสด็จมาจากฟ้าสวรรค์เพื่อช่วยท่าน เสด็จมาเปี่ยมด้วยความโอ้อำตะการของพระองค์ตามที่องฟ้า
- 27 พระเจ้าผู้ดำรงเป็นนิรันดร์เป็นที่ลี้ภัยของท่าน และพระกรนิรันดร์รับรองท่านอยู่ พระองค์จะทรงผลึกศัตรูให้ออกไปพ้นหน้าท่าน และจะตรัสว่า 'ทำลายเสียเถอ'
- 28 ดังนั้นแหละ อิสราเอลจึงจะอยู่อย่างปลอดภัยแต่ฝ่ายเดียว น้ำพุแห่งยาโคบจะอยู่ในแผ่นดินที่มีข้าวและน้ำองุ่นเออ ท้องฟ้าของพระองค์จะโปรยน้ำค้างลงมา
- 29 โอ อิสราเอล ท่านทั้งหลายเป็นสุขแท้ๆ ใครเหมือนท่านบ้าง โอ ชนชาติที่รอดมาด้วยพระเยโฮวาห์ทรงช่วย เป็นโล่ช่วยท่าน เป็นดาบแห่งความยอดเยี่ยมของท่าน ท่านจะพบว่าพวกศัตรูเป็นผู้มูสาทั้งสิ้น ท่านจะเหยียบย่ำไปบนปูชนียสถานสูงของเขา"

บท 34

- 16 และโมเสสก็ขึ้นไปจากราบโมอับถึงภูเขานะโบ ถึงยอดเขาปิสกาห์ ซึ่งอยู่ตรงข้ามเมืองเยรีโค และพระเยโฮวาห์ทรงสำแดงให้ท่านเห็นแผ่นดินนั้นทั้งหมด คือกิเลอาดจนถึงดาน
- 2 ทั้งนัฟทาลีทั้งหมด เห็นแผ่นดินเอฟราอิม และมนัสเสห์ ทั้งแผ่นดินยูดาห์ ไกลไปถึงทะเลที่อยู่ไกลออกไป
- 3 ทั้งทางใต้และที่ลุ่มในหุบเขาแห่งเมืองเยรีโค เมืองต้นอินทผลัม ไกลไปจนถึงโศอาร์
- 4 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับท่านว่า "นี่คือแผ่นดินซึ่งเราได้ปฏิญาณต่ออับราฮัม ต่ออิสอัค และต่อยาโคบ ว่า 'เราจะให้แก่เชื้อสายของเจ้า' เราให้เจ้าเห็นกับตา แต่เจ้าจะไม่ได้เข้าไปในแผ่นดินนั้น"
- 5 เหตุฉะนั้นโมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์จึงสิ้นชีวิตที่นั่นในแผ่นดินโมอับ ตามพระดำรัสของพระเยโฮวาห์
- 6 และพระองค์ทรงฝังท่านไว้ในหุบเขาในแผ่นดินโมอับ ตรงข้ามเบธเปโออร์ จนถึงทุกวันนี้หาผู้ใดรู้จักที่ฝังศพของท่านไม่
- 7 เมื่อโมเสสสิ้นชีวิตที่นั่นท่านมีอายุหนึ่งร้อยยี่สิบปี นัยนดาของท่านมิได้มัวไป หรือกำลังของท่านก็ไม่ถอย
- 8 และคนอิสราเอลร้องให้ถึงโมเสสที่ราบโมอับสามสิบวัน แล้ววันที่ร้องให้ไว้ทุกขถึงโมเสสก็สิ้นสุดลง
- 9 โยชูวาบุตรชายนูนมีจิตใจอันประกอบด้วยสติปัญญา เพราะโมเสสได้เอามือของท่านวางบนเขา ดังนั้นประชาชนอิสราเอลจึงเชื่อฟังเขา และได้กระทำดังที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาโมเสสไว้
- 10 ตั้งแต่วันนั้นมาก็ไม่มีผู้พยากรณ์คนใดเกิดขึ้นในอิสราเอลเสมอโมเสส ผู้ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงรู้จักหน้าต่อหน้า
- 11 ไม่มีผู้ใดเสมอเหมือนท่านในเรื่องหมายสำคัญและการมหัศจรรย์ ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงใช้ท่านให้กระทำในแผ่นดิน

อียิปต์ ต่อฟาโรห์และตอบรรดาข้าราชการของฟาโรห์ และต่อแผ่นดินของท่านทั้งสิ้น

12 และในเรื่องอำนาจยิ่งใหญ่และกิจการอันน่าเกรงกลัวและใหญ่โตทั้งสิ้นซึ่งโมเสสกระทำในสายตาของคน
อิสราเอลทั้งปวง

For other languages please go to www.wordproject.org